

ชื่อวิทยานิพนธ์ การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี
สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ผู้วิจัย นางสาวพัชรา สุขสันต์ ปริญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวัดและประเมินผล
การศึกษา) อาจารย์ที่ปรึกษา 1) รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วัฒนสุนทร 2) ดร.คมสร
วงษ์รักษา ปีการศึกษา 2546

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบ
ทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ในด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร
ประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร และประเมินผลผลิตของหลักสูตร

ประชากรที่ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน อาจารย์ผู้สอนใน
รายวิชาต่างๆ จำนวน 21 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 48 คน ผู้สำเร็จการศึกษา
ในปีการศึกษา 2544 – 2545 จำนวน 47 คน ครูฝึก จำนวน 23 คน และนายจ้างหรือหัวหน้างานหรือ
เจ้าของสถานประกอบการ จำนวน 23 คน แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย ด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตรพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์
มีการปฏิบัติในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นการจัดมุมวิชาการสำหรับอาจารย์ผู้สอน ได้ศึกษาหาความรู้
ด้วยตนเอง และการติดตามประเมินผลการใช้งบประมาณอย่างเป็นระบบมีการปฏิบัติในระดับน้อย
ด้านประเมินปัจจัยเบื้องต้นพบว่า อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่า มีความเหมาะสม
ในระดับมาก มีความสอดคล้องกับโครงสร้างของหลักสูตร ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามัคคี รู้จัก
รับผิดชอบ มีความคิดในการแก้ปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง และเหมาะสมกับ
การใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนพบว่า อาจารย์
นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ยกเว้น เรื่องการเชิญวิทยากร
ในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักศึกษายังมีการปฏิบัติในระดับน้อย และด้านผลผลิตของหลักสูตรใน
ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาพบว่า อาจารย์ ครูฝึกและนายจ้างหรือหัวหน้างานหรือเจ้าของ
สถานประกอบการเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากทุกเรื่อง และควรปรับปรุงในเรื่องความรู้
ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศและการใช้คอมพิวเตอร์

คำสำคัญ การประเมิน หลักสูตรทวิภาคี วิชาช่างยนต์ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

Thesis title: AN EVALUATION OF THE HIGHER VOCATIONAL EDUCATION
CERTIFICATE PROGRAM IN THE DUAL VOCATIONAL TRAINING
SYSTEM ON AUTO MECHANICS AT CHIANG RAI TECHNICAL COLLEGE

Researcher: Mrs.Supattra Suksan; **Deree:** Master of Education (Educational Evaluation);

Thesis advisors: (1) Dr.Kanjana Wattanasunthon, Associate Professor; (2) Dr. Komsorn
wongruksa; **Academic year:** 2001

ABSTRACT

The aim of this study was to evaluate the Higher Vocational Education Certificate Program in the Dual Vocational Training System (DVT) on Auto Mechanics at Chiang Rai Technical College on the following components: readiness preparation for program implementation, input, process, and product of the program. The population used in the study consisted of 5 administrators, 21 instructors, 48 second year students in the academic year 2003, 47 graduates during academic years 2001-2002, 23 trainers in entrepreneurial places, and 23 employers or work supervisors, or owners of entrepreneurial places. The data collecting instrument was a questionnaire. Statistics used for data analysis were the percentage, mean, and standard deviation. Open ended questions were analyzed by content analysis.

Following are the findings of the study. (1) On the component of the preparation of program implementation, it was found that administrators' practice was at a very high level, except for the provision of academic corners for instructors, and the systematic follow up of budget utilization. (2) On the input component, instructors, students and graduates viewed that the inputs were highly appropriate and in accord with the program structure. They also encouraged students' unity, responsibility, problem – solving and application in daily life. (3) On the learning process component, instructors, students and graduates viewed that it was appropriate at the high level except for local wisdom invitation as resource persons to the class. (4) On the product component, instructors, trainers, employers, work supervisors or owners of entrepreneurial places for apprenticeship viewed that characteristics of graduates as a whole were at the high level, while the matter of knowledge and ability of foreign language use and computer application were inadequate.

Keywords: Evaluation, Dual Vocational Training Program, Auto Mechanics, Higher Vocational Education Certificate

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา วัธนสุนทร ดร. คมสร วงษ์รักษา คณะอาจารย์ผู้สอนวิชาการวัดและประเมินผลทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือเป็นกำลังใจ ตรวจสอบแก้ไข จนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ ดร. ไพโรจน์ ค้างฉัตร และ ดร. ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ ที่ให้ความช่วยเหลือให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงและมีคุณภาพ

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา ครูฝึก นายจ้าง หัวหน้างาน เจ้าของสถานประกอบการ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ที่ ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองเครื่องมือวิจัย

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้างานทวิภาติ อาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา ครูฝึก วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ตลอดจนนายจ้าง หัวหน้างาน เจ้าของสถานประกอบการ ที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

สุพัตรา สุขสันต์

พฤษภาคม 2547

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	8
การประเมินหลักสูตร.....	8
การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	56
กลุ่มผู้ให้ข้อมูล.....	56
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การประเมินบริบทของหลักสูตร.....	68
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร.....	75
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์การประเมินกระบวนการของหลักสูตร.....	87
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์การประเมินผลผลิตของหลักสูตร.....	90

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	94
สรุปผลการวิจัย.....	94
อภิปรายผล	101
ข้อเสนอแนะ.....	109
บรรณานุกรม.....	111
ภาคผนวก.....	118
ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	119
ข แบบสอบถามการประเมินหลักสูตร.....	128
ค หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์.....	167
ง กรอบการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาช่างยนต์.....	176
ประวัติผู้วิจัย.....	182

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1	รูปแบบการประเมินของไทเลอร์.....	15
ภาพที่ 2.2	รูปแบบการประเมินของทาบา.....	17
ภาพที่ 2.3	รูปแบบการประเมินหลักสูตรของแฮมมอนด์.....	18
ภาพที่ 2.4	รูปแบบการประเมินของไพรวัล.....	20
ภาพที่ 2.5	รูปแบบการประเมินที่ยึดหลักเกณฑ์ของสเตรค.....	22
ภาพที่ 2.6	ความสัมพันธ์ของการประเมินและการตัดสินใจ	
	ตามแนวคิดของสตัฟเฟิลบรอม.....	24
ภาพที่ 2.7	วิธีการประเมินองค์ประกอบโดยใช้รูปแบบการประเมินชิปปี้.....	26
ภาพที่ 2.8	กระบวนการบริหารหลักสูตร.....	30
ภาพที่ 4.1	ผลการประเมินด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร	
	เกี่ยวกับการเตรียมบุคลากร จากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์.....	68
ภาพที่ 4.2	ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร	
	เกี่ยวกับการจัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน จากความคิดเห็น	
	ของผู้บริหารและอาจารย์.....	69
ภาพที่ 4.3	ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร	
	เกี่ยวกับการจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน	
	จากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์.....	70
ภาพที่ 4.4	ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร	
	เกี่ยวกับการจัดอาคารสถานที่ จากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์.....	71
ภาพที่ 4.5	ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร	

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 2 สิทธิหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 ระบุว่าการจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิ และโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ส่งผลให้มีผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นจำนวนมากขึ้นและหันมาสนใจเรียนวิชาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านช่างอุตสาหกรรม (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2545) ส่วนหนึ่งและจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 กำหนดให้เตรียมความพร้อมและยกระดับฝีมือคนไทยให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปโดยผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลาง โดยผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มีบริการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานที่หลากหลายและทั่วถึงส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพที่เน้นสมรรถนะในการปฏิบัติงานควบคู่กับการส่งเสริมให้แรงงานในสถานประกอบการมีพื้นฐานการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น และส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันจัดการฝึกอบรมเพิ่มเติมให้กับผู้ที่กำลังทำงานอยู่ในสถานประกอบการในสาขาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพให้แรงงานมีผลิตภาพสูงขึ้น มีทักษะทันต่อการเปลี่ยนแปลงของการค้าเสรี และนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนการนำความรู้ไปประกอบอาชีพส่วนตัวหรือธุรกิจขนาดเล็ก

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตกำลังคนในระดับช่างถึงฝีมือ ช่างฝีมือ และช่างเทคนิคให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสนองความต้องการของตลาดแรงงาน รวมทั้งการประกอบอาชีพอิสระ หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคีเป็นการจัดการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรร่วมระหว่างสถาบัน หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในระดับชาติ ท้องถิ่น และชุมชน ทั้งนี้เพื่อผลิตกำลังคนระดับช่างเทคนิคที่มีความรู้ความชำนาญในทักษะวิชาชีพให้มีคุณธรรมจริยธรรม วินัย เจตคติ บุคลิกภาพ และเป็นผู้ที่มีปัญหาที่เหมาะสม

สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตรงความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน เข้าร่วมร่างหลักสูตรด้วย (จรูญ ชูลาภ, 2543) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นสาขาที่มีผู้สนใจเรียนมากกว่าสาขาอื่น โดยเฉพาะสาขาวิชาช่างยนต์ มีผู้สนใจเรียนมากที่สุด (กองวิทยาลัยเทคนิค, 2543) เนื่องจากเป็นสาขาที่มีสถานประกอบการให้ความร่วมมือเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีทั้งหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจและเอกชน ผู้เรียนในสาขาวิชาช่างยนต์บางส่วนเป็นพนักงานของสถานประกอบการ ที่ต้องการเพิ่มวิทยฐานะของตนเองจากพนักงานช่างฝีมือเป็นช่างเทคนิค

อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (Dual Vocational Training) หรือระบบโรงเรียน – โรงงาน เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2527 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดำเนินการทดลองฝึกช่างชำนาญงานประเภทช่างอุตสาหกรรม ตามโครงการความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสถานประกอบการสาขาวิชาช่างซ่อม-บำรุง โรงงานอุตสาหกรรมที่วิทยาลัยเทคนิคท่าหลวงซิเมนต์ไทยอนุสรณ์ ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ได้ดำเนินการรับช่างฝึกหัดรุ่นแรกในปีการศึกษา 2531 ใช้เวลาเรียน 3 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรผู้ชำนาญงาน เมื่อการจัดการศึกษาวิชาชีพระบบดังกล่าวได้ผลเป็นที่น่าพอใจและมีผู้สนใจมากขึ้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงมีนโยบายขยายการจัดวิชาชีพระบบนี้ไปสู่วิชาชีพประเภทพาณิชยกรรม เกษตรกรรม คหกรรมและอื่นๆ ซึ่งปรากฏว่าสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสามารถเปิดรับนักศึกษาได้บางสาขา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2535 และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเห็นควรให้เปลี่ยนชื่อ จากการจัดอาชีวศึกษาระบบโรงเรียน – โรงงานเป็นการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2535 (กองวิทยาลัยเทคนิค, 2538: 2)

ปัจจุบันการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ได้รับความสนใจจากหลายฝ่าย เช่น ผู้ปกครอง นักศึกษา และสถานประกอบการ อีกทั้งกระทรวงอุตสาหกรรมและสภาอุตสาหกรรม ให้ความร่วมมือและสนับสนุนโครงการ การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงเกิดขึ้นอย่างเต็มรูปแบบ โดยขยายการจัดไปทั่วทุกสถานศึกษา ทุกจังหวัด (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สิงหาคม, 2545) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 3 มาตรา 20 ซึ่งระบุว่าจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ส่งเสริมความร่วมมือในการจัดการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบันกับหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ

ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น เพื่อผลิตกำลังคนในระดับช่างฝีมือที่มี ความรู้ ความชำนาญ ในทักษะวิชาชีพมีคุณธรรม จริยธรรม บุคลิกภาพ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ตรงตาม ความต้องการของตลาดแรงงาน

วิทยาลัยเทคนิคเชียงรายเปิดรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระบบทวิภาคี ในปีการศึกษา 2542 หลักสูตรสองปีครึ่ง สาขาวิชาช่างยนต์ และมีผู้ ดำเนินการศึกษาไปแล้วจำนวน 2 รุ่น พบว่ามีปัญหาในการดำเนินงานค่อนข้างมาก อาทิความ เข้าใจในหลักสูตร ลักษณะและปริมาณงานของสถานประกอบการไม่สอดคล้องกับหลักสูตร งานไม่ต่อเนื่องเป็นอาชีพเฉพาะอย่าง ครูฝึกไม่พร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ ขาดคู่มือการปฏิบัติ งาน ความพร้อมของผู้เรียน การวัดผลประเมินผลและกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งล้วนต้องปรับปรุง แก้ไข (การประชุมสัมมนาครูฝึกครั้งที่ 1-4, 2545) และเนื่องจากการจัดการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคเชียงรายที่ผ่านมา พบว่ายังไม่ เคยมีการประเมินหลักสูตรอย่างเป็นระบบมาก่อน ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าควรมีการประเมิน หลักสูตรอย่างเป็นระบบ เพื่อนำข้อสารสนเทศที่ได้จากการประเมิน เสนอผู้บริหารเพื่อเป็น ข้อพิจารณากำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสนองความต้องการ ของตลาดแรงงานต่อไป

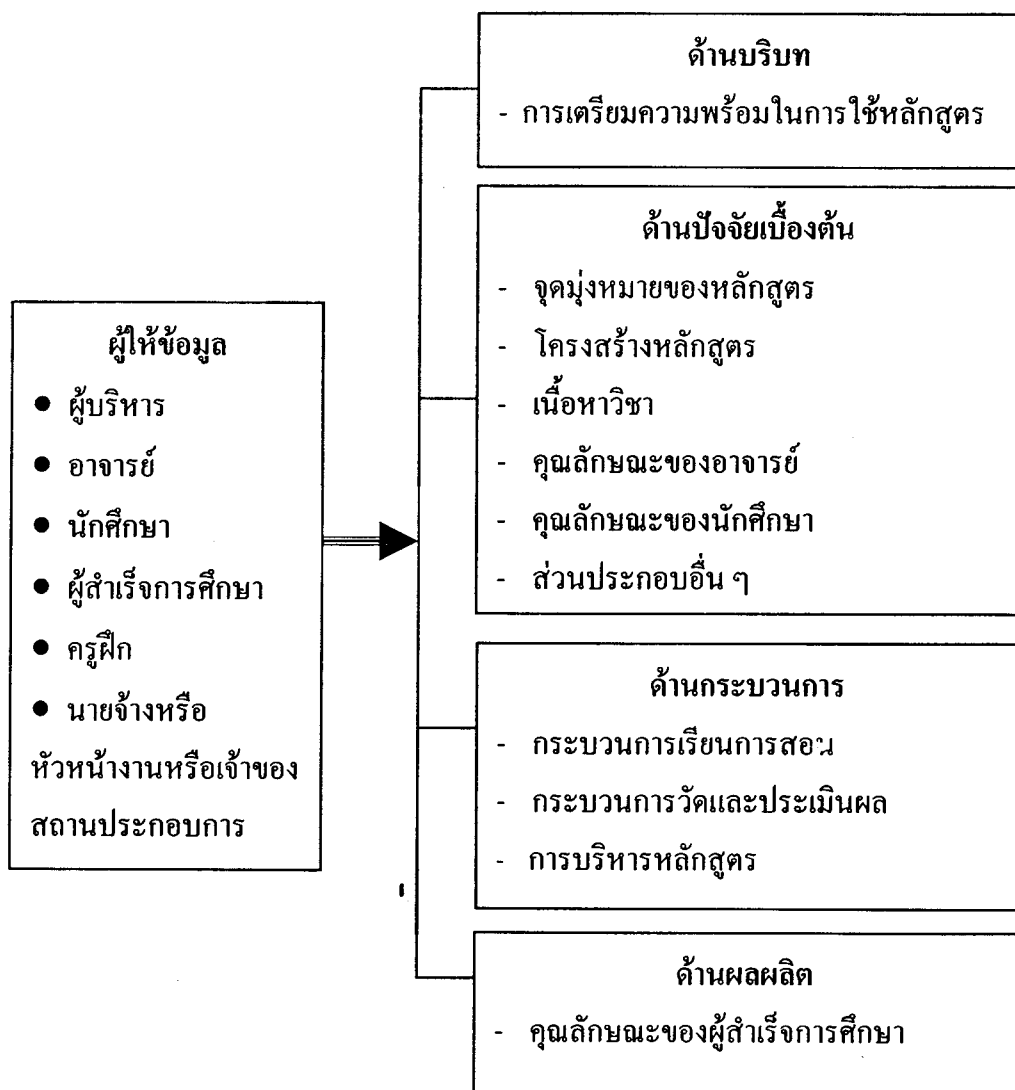
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
- 2.2 เพื่อประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา คุณลักษณะของอาจารย์ คุณลักษณะของนักศึกษาและ ส่วนประกอบอื่น ๆ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชา ช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
- 2.3 เพื่อประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลและการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

2.4 เพื่อประเมินผลผลิตของหลักสูตร ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิค เชียงราย

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการประเมินหลักสูตรรูปแบบต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการประเมินหลักสูตรเชิงระบบมาใช้เพื่อประเมินความเหมาะสมในด้านความพร้อมในการใช้หลักสูตร ด้านปัจจัยเบื้องต้นด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต จากการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิค เชียงราย ซึ่งมีกรอบแนวทางในการประเมินดังต่อไปนี้

4. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาในขอบเขตดังต่อไปนี้

4.1 ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย

ผู้บริหารประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชาช่างยนต์ หัวหน้าแผนกวิชาช่างยนต์ และหัวหน้างานทวิภาคี วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ ซึ่งกำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ ในปีการศึกษา 2544 – 2545 รวมทั้งสิ้น 2 รุ่นของวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ครูฝึกนักศึกษาฝึกอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

นายจ้างหรือหัวหน้างานหรือเจ้าของสถานประกอบการ ที่รับผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย เข้าทำงาน

4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ประกอบด้วย

4.2.1 *ตัวแปรอิสระ* ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา ครูฝึก และนายจ้างหรือหัวหน้างาน หรือเจ้าของสถานประกอบการ

4.2.2 *ตัวแปรตาม* ได้แก่

1) ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อความพร้อมในการใช้หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร

2) ความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา คุณลักษณะของอาจารย์ คุณลักษณะของนักศึกษา อุปกรณ์การเรียนการสอน เอกสารตำราเรียน สถานที่เรียน ส่วนสนับสนุนการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

3) ความคิดเห็นของครูฝึก นายจ้างหรือหัวหน้างานหรือเจ้าของสถานประกอบการ ที่มีต่อคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา

4.3 เวลา ได้แก่เวลาที่ทำกรวิจัยในครั้งนี้คือภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ หมายถึง ประมวลแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน ก่อให้เกิดความรู้ ทักษะ คุณลักษณะและพัฒนาการให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อันประกอบไปด้วย ปรัชญา/ วัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาวิชา กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนการบริหารหลักสูตร โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ

5.2 การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้าเนื้อหาสารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตรและผลของการใช้หลักสูตร เพื่อประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรอย่างมีระบบโดยใช้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การวิจัยครั้งนี้มุ่งประเมิน

5.3 บริบทของหลักสูตร หมายถึง การประเมินความพร้อมในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

5.4 ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร หมายถึง การประเมินจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา คุณลักษณะของอาจารย์ คุณลักษณะของนักศึกษา และส่วนประกอบอื่น ๆ ที่ส่งเสริมและสนับสนุนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

5.5 กระบวนการของหลักสูตร หมายถึง การประเมินการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา และการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

5.6 ผลผลิตของหลักสูตร หมายถึง การประเมินคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

5.7 ครูฝึก หมายถึง ผู้ทำการฝึกนักศึกษาฝึกอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

5.8 นายจ้างหรือหัวหน้างานหรือเจ้าของสถานประกอบการ หมายถึง ผู้บังคับบัญชา ผู้สำเร็จการศึกษาในหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ใช้หรือเกี่ยวข้องกับการใช้ศักยภาพการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารของวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ ให้มีประสิทธิภาพสนองความต้องการของตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น

6.2 เป็นข้อมูลสำหรับฝ่ายวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6.3 เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบ
ทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. การประเมินหลักสูตร
 - 1.1 ความหมายของการประเมิน
 - 1.2 รูปแบบการประเมินหลักสูตร
 - 1.3 การบริหารหลักสูตร
2. การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
 - 2.1 รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกงานในปัจจุบัน
 - 2.2 วัตถุประสงค์ของการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
 - 2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี
สาขาวิชาช่างยนต์
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การประเมินหลักสูตร

1.1 ความหมายของการประเมิน

Taba. (1962: 312) กล่าวว่า การประเมินหมายถึง กระบวนการในการตรวจสอบ
หรือวิเคราะห์ รวบรวมข้อมูล การใช้ข้อมูล การพิจารณาตัดสินคุณลักษณะของสิ่งหนึ่งสิ่งใด
กิจกรรมใด ๆ หรือโปรแกรมการศึกษาใด ๆ เพื่อกำหนดคุณค่า คุณภาพ ความถูกต้องเหมาะสม
โดยอาศัยเกณฑ์เป็นหลักในการตัดสินเลือกแนวทางต่าง ๆ

Worthen and Sanders. (1973: 129) ได้ให้ความหมายของการประเมินไว้ว่า
หมายถึง กระบวนการคิดวิเคราะห์และเก็บรวบรวมข้อมูลอันเป็นข่าวสารที่ให้ประโยชน์สำหรับ
การตัดสินคุณค่าผลผลิต วิธีการ และแนวทางเลือกต่าง ๆ สำหรับการตัดสินใจ

ศิริชัย กาญจนวาที (2536: 11) ได้ให้ความหมายของการประเมินไว้ว่า การประเมิน คือการวัด การวิจัยประยุกต์ การตรวจสอบความสอดคล้อง การช่วยตัดสินใจ การบรรยายอย่างลุ่มลึก และการตัดสินใจ

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช (2542: 106) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล นำผลมาใช้ในการเปรียบเทียบระหว่างผลการใช้หลักสูตรที่วัดได้กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อหาข้อบกพร่องหรือปัญหาและพิจารณาคุณค่าของหลักสูตร

สมคิด พรหมจ้อย (2542 : 29) ได้ให้ความหมายของการประเมินไว้ว่า เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศ เพื่อช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพสูง เป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของโครงการ หรือแผนงานนั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด การประเมินผลเป็นกระบวนการบ่งชี้ถึงคุณค่าของโครงการ / แผนงาน กล่าวคือ แผนงาน / โครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วได้ผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และแผนงานหรือไม่เพียงใด สามารถทำได้ทั้งการประเมินก่อนเริ่มโครงการ การประเมินขณะที่แผนงาน / โครงการกำลังดำเนินอยู่ และการประเมินผลแผนงาน / โครงการหลังจากการดำเนินงานได้สิ้นสุดแล้ว

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2545: 127) ได้ให้ความหมายของคำนี้ไว้ว่าหมายถึง กระบวนการตัดสินใจคุณค่าของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้อย่างมีระบบ โดยใช้ข้อมูลจำนวนมากจากแหล่งต่าง ๆ ของสิ่งที่จะประเมินและมีการจัดกระทำกับข้อมูล โดยการวิเคราะห์ข้อมูล จัดข้อมูลให้เป็นระบบ จัดเป็นสารสนเทศในแต่ละเรื่องแต่ละส่วนทำให้ดูง่ายและพร้อมที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจได้ การประเมินจะช่วยให้ทราบถึงคุณภาพ คุณค่าและผลผลิตของสิ่งที่ต้องการประเมิน การประเมินเป็นกระบวนการที่ได้มาจากการวัดจากการวิเคราะห์ และจากการตัดสินใจคุณค่าโดยนิยมเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหรือเกณฑ์ที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้กำหนดไว้

จากความหมายที่ได้ศึกษาค้นคว้าข้างต้นผู้วิจัยพอจะสรุปความหมายของการประเมินได้ว่า เป็นกระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลในการตัดสินใจหรือให้คุณค่าแก่สิ่งที่ประเมิน โดยอาศัยเทคนิควิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลในด้านต่าง ๆ ของสิ่งที่ประเมินมาวิเคราะห์หาข้อเด่น/ข้อด้อย หรือส่วนที่สอดคล้อง/ขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของสิ่งประเมินเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อย่างมีมาตรฐาน เพื่อนำผลการวิเคราะห์นั้นไปใช้ในการตัดสินใจหรือเลือกแนวทางการดำเนินการต่อไป

1.1.1 ความหมายของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตร เริ่มได้รับความสนใจในวงการศึกษามาตั้งแต่ปี ค.ศ.1960 โดย ราล์ฟ ไทเลอร์ (Ralph Tyler) เป็นผู้วางรากฐานมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1930 ไทเลอร์ได้ นิยามการศึกษาว่า “การศึกษาคือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม” ดังนั้น การประเมินผลหลักสูตร จึง มุ่งไปที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นหลัก ซึ่งหมายความว่า จะมีการวัดผลโดยเอาจุดมุ่งหมายเป็น หลักและคว่าได้มีพฤติกรรมอะไรเปลี่ยนแปลงไปตามจุดมุ่งหมายบ้าง (ทิสนา แจมมณี, 2524: 2) ซึ่งตามแนวคิดนี้ผู้จัดทำหลักสูตรจะต้องสามารถวางจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนว่า ต้องการให้ผู้เรียน เปลี่ยนหรือมีพฤติกรรมเป็นอย่างไร และพยายามจัดประสบการณ์การสอนที่สามารถช่วยให้ผู้เรียน เปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ต้องการ

สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1973: 128) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการ ประเมินหลักสูตรว่า คือกระบวนการในการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลแล้วเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อที่จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจทางเลือกที่ดีกว่าของเดิม

เซเลอร์ อเล็กซานเดอร์และเลวิส (Saylor, Alexander and Lewis, 1981: 317) กล่าวว่า หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของการประเมินหลักสูตรก็คือ การตัดสินใจคุณค่าของหลักสูตร เพื่อคว่าหลักสูตรนั้น ได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ จุดมุ่งหมายเหล่านั้นมีความ เชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด หลักสูตรเหมาะสมกับกลุ่มนักเรียนที่ใช้หลักสูตรนั้นหรือไม่ วิธีการเรียนการสอนที่เลือกใช้นั้นเป็นวิธีที่ดีที่สุดแล้วหรือไม่

เสริมศรี ไชยสร (2526: 235) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการ พิจารณา ตัดสิน ความคิด วิธีการ การวางแผน การออกแบบ และการใช้หลักสูตรว่าเหมาะสมดีมาก น้อยเพียงใดเพื่อจะได้เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือแก้ไขให้ดีขึ้นต่อไป

บุญชม ศรีสะอาด (2528: 229) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง การพิจารณาเปรียบเทียบ และตัดสินเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบหลักสูตรว่ามีความ สัมพันธ์กันอย่างไร มีความสอดคล้องระหว่างมาตรฐาน ความมุ่งหวัง และการปฏิบัติจริงเพียงใด หลักสูตรนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด มีผลกระทบอย่างไร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2530: 7) ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินหลักสูตร คือ กระบวนการเปรียบเทียบระหว่างผลการใช้หลักสูตรที่จัดไว้กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ว่าการ ปฏิบัติจริงนั้นผลที่ได้ใกล้เคียงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

พรสุข หุ่นรินทร์ (2534 : 130) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตร ไว้ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรว่ามีคุณภาพดี หรือ ไม่ดี

อย่างไรมีส่วนใดต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นปัจจุบันสอดคล้องกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

สมบัติ คชสิทธิ์ (2536: 75) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ว่าเป็นกระบวนการให้ข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนการสอน พัฒนาการเรียนการสอนแต่ละคาบ ตลอดจนนำมาปรับปรุงระบบการบริหารของมหาวิทยาลัย และการปฏิบัติงานของบุคลากร

สตฟเฟิลบีมและคณะฯ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์และคนอื่นๆ :2544 อ้างอิงมาจาก Stufflebeam, 1971) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรคือกระบวนการในการหาข้อมูลเก็บข้อมูลเพื่อที่จะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจหาทางเลือกที่ดีกว่าของเดิม

ครอนบาค (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคนอื่นๆ : 2545 อ้างอิงมาจาก Cronbach, Lee J, 1963) การประเมินหลักสูตร คือการรวบรวมข้อมูล การใช้ข้อมูลเพื่อตัดสินใจในเรื่องของโปรแกรมหรือหลักสูตรการศึกษา

ริจี้ร์ ภู่อาระและจันทรานี สงวนนาม (2545: 103) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรอาจให้ความหมายได้ดังนี้

การวัดผลการปฏิบัติของผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในเชิงปริมาณ
 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการปฏิบัติของผู้เรียนกับมาตรฐาน
 การอธิบายและการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร
 การอธิบายการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร และการเลือก การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเรื่องหลักสูตร

การใช้ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพในการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้
 ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2545: 127) ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ว่าเป็นกระบวนการหาคำตอบว่า หลักสูตรมีผลสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด โดยมีการจัดการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล จากหลายองค์ประกอบได้แก่ การวิเคราะห์จากตัวหลักสูตร วิเคราะห์จากการเตรียมความพร้อมเพื่อส่งเสริมการใช้หลักสูตร วิเคราะห์จากกระบวนการ การนำหลักสูตรไปใช้ วิเคราะห์จากสัมฤทธิ์ผลการเรียนของผู้เรียน เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะต้องนำเสนอข้อมูลเพื่อตัดสินใจหรือควรเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงหรือเลือกวิธีใหม่

จากความหมายของการประเมิน และการประเมินหลักสูตรดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าการประเมินหลักสูตร หมายถึง การศึกษาผลของการนำหลักสูตรไปใช้โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและ

ประเมินผล อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน สถานที่เรียน การบริหารหลักสูตรและประสิทธิภาพของผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป

1.1.2 จุดมุ่งหมายในการประเมินหลักสูตร

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ 2529: 3 กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายในการประเมิน ดังนี้

- 1) เพื่อปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรต่าง ๆ ที่กำลังดำเนินการอยู่
- 2) เพื่อหาหนทางในการปรับปรุงการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ทางการศึกษาอย่างเหมาะสมและประหยัดที่สุด
- 3) เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกันทางวิชาการภายในสถาบัน
- 4) ประเมินคุณภาพ ผลผลิตและความต้องการต่าง ๆ ทางวิชาการทั้งในระดับสถาบันท้องถิ่นและระดับประเทศ
- 5) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตร และหาหนทางในการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม
- 6) เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการวางแผนทางวิชาการและการจัดงบประมาณ

สันต์ ธรรมบำรุง (2527: 140) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรว่าสอดคล้องกันหรือไม่ เพื่อตัดสินใจความเหมาะสมในการบริหารงานด้านวิชาการ ด้านหลักสูตร และเพื่อติดตามผลผลิตจากหลักสูตรว่า ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้ว

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2540: 217) ได้ให้แนวคิดว่าการประเมินหลักสูตรนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตร โดยใช้ผลการวัดในแง่มุมต่าง ๆ ของสิ่งที่จะประเมินนำมาพิจารณาร่วมกัน เช่น ตัวเอกสาร หลักสูตรวัสดุ หลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนตัวผู้เรียน ความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตร และความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในชุมชนและสังคม เป็นต้น

แนวการประเมินหลักสูตรสามารถทำได้เป็น 3 ระยะด้วยกัน คือ

1. ระยะก่อนโครงการ —————> การสร้างและการพัฒนาหลักสูตร
2. ระยะระหว่างโครงการ —————> การนำหลักสูตรไปใช้
3. ระยะหลังโครงการ —————> การติดตามประเมินหลักสูตรทั้งระบบ

จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรที่ปฏิบัติกันส่วนใหญ่ มีอยู่ 2 ประเภท คือ

1) การประเมินเพื่อการปรับปรุงหลักสูตร คือ การประเมินในระหว่างการปฏิบัติงานพัฒนาหลักสูตร มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ผลการประเมินนั้นให้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร โดยมีการวัดผลเป็นระยะ ๆ ในระหว่างการทดลองใช้หลักสูตร แล้วนำผลจากการวัด มาประเมินว่าแต่ละขั้นตอนของหลักสูตร มีความเหมาะสมและปฏิบัติได้ดีเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง ซึ่งเป็นประโยชน์แก่นักพัฒนาหลักสูตรในการที่จะปรับปรุงส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตร ได้ถูกต้องก่อนจะนำไปใช้จริงต่อไป

2) การประเมินเพื่อสรุปผลว่า คุณค่าของการพัฒนาหลักสูตร มีความเหมาะสมหรือไม่หลักสูตรใดสนองความต้องการของผู้เรียน ของสังคมเพียงใด ควรจะใช้ได้ต่อไป หรือควรยกเลิกทั้งหมดหรืออาจจะยกเลิกเพียงบางส่วนและปรับแก้ในส่วนใด

ทิสนา แคมมณี (2540: 134) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินผลหลักสูตรใด ๆ ก็ตามจะมีจุดมุ่งหมายคล้ายคลึงกันอยู่ 3 ประการสำคัญ ๆ คือ

1) เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรนั้น โดยดูว่า หลักสูตรที่จัดขึ้นสามารถสนองตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่ เช่น หลักสูตรพยาบาล มีวัตถุประสงค์ที่จะฝึกผู้เรียน

2) ให้เป็นพยาบาลที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีคุณลักษณะที่ดีของพยาบาล การประเมินผลหลักสูตรพยาบาล ก็จะดูว่าหลักสูตรนั้นช่วยให้ผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวหรือไม่ เพื่อตัดสินใจว่า การวางเค้าโครงและรูประบบของหลักสูตร ตลอดจนการบริหารงานและการสอนตามหลักสูตร เป็นไปในทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่

3) เพื่อวัดผลดูว่า ผลผลิตคือผู้เรียนนั้นเป็นอย่างไร
วิชัย ประสิทธิ์วิฑูเวชช์ (2542: 106) กล่าวว่าจุดประสงค์ของการประเมินหลักสูตร มีดังนี้

1) เพื่อตรวจสอบหาวิธีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร

2) เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารเกี่ยวกับการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

3) เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขระบบการบริหารหลักสูตร การนิเทศ การศึกษา และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ขอบเขตในการประเมินหลักสูตร เพื่อให้การประเมินผลหลักสูตรเป็นไปตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมเรื่องราวที่ต้องการประเมิน จำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตในการประเมินผลหลักสูตรให้ชัดเจน

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2545: 128) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตรคือ

- 1) เพื่อหาคูณค่าของหลักสูตร โดยพิจารณาว่าหลักสูตรที่จัดขึ้นนั้นตอบสนองวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรต้องการหรือไม่ ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด
- 2) เพื่อตัดสินใจ การวางเค้าโครงการและรูปแบบหลักสูตร ตลอดจนการบริหารงาน การสอนตามหลักสูตร การบริหารวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้โดยพิจารณาว่าเป็นไปตามแนวทางที่วางไว้หรือไม่ มีส่วนใดที่ต้องปรับปรุงแก้ไข
- 3) เพื่อวัดผลผลิต คือ พิจารณาว่าผู้เรียนตามหลักสูตรนั้นมีคุณภาพอย่างไร ตรงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้หรือไม่
- 4) เพื่อหาความต้องการที่จำเป็น เพื่อเลือกแนวทางการสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่ม สถาบัน โดยประเมินเพื่อให้ได้ทางเลือกก่อนจะมีตัวหลักสูตร
- 5) เพื่อหาความเป็นไปได้เพื่อนำหลักสูตรไปใช้ โดยประเมินระหว่างใช้และใช้หลักสูตรเสร็จแล้ว

ดังนั้นสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การหาคูณค่าของหลักสูตรโดยพิจารณาตั้งแต่ วัตถุประสงค์ ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรว่ามีความเหมาะสมตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมมากน้อยเพียงไร เพื่อนำผลการประเมินที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 รูปแบบการประเมินหลักสูตร

รูปแบบการประเมินหลักสูตร มีนักประเมินหลายท่านที่แบ่งแตกต่างกันไป ในการวิจัยครั้งนี้ได้ยึดแนวการแบ่งประเภทรูปแบบการประเมินตามแนวคิดของสมิธ (N.L. Smith) และแนวคิดของวอร์เรน และแซนเดอร์ (Brain R. Worthen and Jame R. Sanders) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งประเภทของรูปแบบการประเมิน ดังนี้

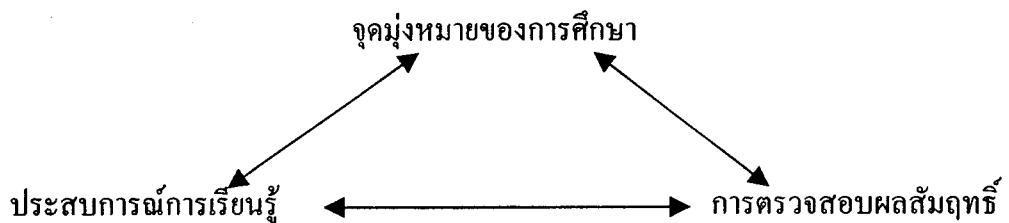
- 1) รูปแบบการประเมินโดยอิงจุดประสงค์ (Objectives – Oriented Approaches)
- 2) รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (Judgment Approaches)
- 3) รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจเพื่อการจัดการ (Decision – Management Approaches)

1.2.1 รูปแบบการประเมินโดยอิงจุดประสงค์ (Objectives – Oriented

Approaches)

1) รูปแบบการประเมินของ ไทเลอร์ (Tyler's Model of Evaluation)

ไทเลอร์ (Tyler. 1970: 110 – 125) ให้ความเห็นว่า การประเมินควรใช้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นเกณฑ์ โดยมีการศึกษาเป็นกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ จุดมุ่งหมายของการศึกษา ประสิทธิภาพการเรียนรู้และการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์กระบวนการนี้ถือว่า การประเมินผลหลักสูตรเป็นการตรวจสอบว่า ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ โดยมีรูปแบบการประเมินตามภาพประกอบ ดังนี้

ภาพที่ 2.1 รูปแบบการประเมินของไทเลอร์

ตามแนวคิดดังกล่าวนี้ พื้นฐานของการจัดหลักสูตรก็คือ ผู้จัดทำหลักสูตรจะต้องสามารถวางจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนว่า ต้องการให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงหรือมีพฤติกรรมอย่างไร บทบาทของการประเมินหลักสูตรจึงอยู่ที่การดูผลผลิตของหลักสูตรว่า ตรงตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ แนวคิดของไทเลอร์ ยึดความสำเร็จของจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal Attainment Model)

จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรของ ไทเลอร์ ถือว่าการประเมินผลหลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน และเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาหลักสูตร ไทเลอร์ (Tyler 1970: 110-125) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนการสอนและเป็นการประเมินผล ดังนี้

(1) กำหนดจุดมุ่งหมายอย่างกว้าง ๆ โดยการวิเคราะห์ทรัพยากรของจุดมุ่งหมาย (Goal – Sources) คือ นักเรียน สังคมและเนื้อหาสาระ และขอบเขตของจุดมุ่งหมาย คือ จิตวิทยาการเรียนรู้และปรัชญาการศึกษา

(2) กำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมอย่างชัดเจน เฉพาะเจาะจงซึ่งอาจจะเป็นพฤติกรรมที่ต้องการวัดในภายหลัง

(3) กำหนดเนื้อหาหรือประสบการณ์ทางการศึกษา เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

(4) เลือกวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสม ก็จะทำให้เนื้อหาหรือ
ประสบการณ์ที่วางไว้ประสบความสำเร็จ

(5) การประเมินผลโดยการตัดสินใจด้วยการวัดผลทางการศึกษา หรือ
การทดสอบสัมฤทธิ์ผลในการเรียน

(6) ถ้าไม่บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ก็จะต้องมีการตัดสินใจที่จะยกเลิก
หรือปรับปรุงหลักสูตรนั้น แต่ถ้าบรรลุตามจุดมุ่งหมายก็อาจจะใช้ผลสะท้อนกลับ (Feedback) ของ
หลักสูตรนั้นเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการกำหนดจุดมุ่งหมาย หรือใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา
คุณค่าของหลักสูตร

ไทเลอร์ มีความเห็นว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินเพื่อตัดสินว่า
จุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้ในรูปของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่
มีส่วนใดบ้างที่ต้องปรับปรุงแก้ไข และถือว่าการประเมินโครงการ (หลักสูตร) เป็นส่วนหนึ่งของ
การเรียนการสอนลำดับขั้นของการประเมินการเรียนการสอนมีดังนี้

(1) กำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมด้วยข้อความที่ชัดเจน เฉพาะ
เจาะจง

(2) กำหนดเนื้อหาหรือประสบการณ์ทางการศึกษาที่ต้องการให้บรรลุ
ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

(3) เลือกวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสม

(4) เมื่อจบบทเรียนจึงประเมินผลโครงการ (หลักสูตร) โดยการ
ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเปรียบเทียบผลการทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ตัวอย่างการประยุกต์ใช้แนวคิดของไทเลอร์มาใช้ในการประเมินโครงการ
ประเมินเกี่ยวกับการเรียนการสอน ควรดำเนินการดังนี้

(1) กำหนดจุดมุ่งหมายที่แท้จริงทางการศึกษา ซึ่งได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียน โดยเขียนในรูปจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

(2) จัดเนื้อหาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

(3) ทดสอบผู้เรียนก่อนทำการเรียนการสอน

(4) เลือกวิธีสอนให้เหมาะสม

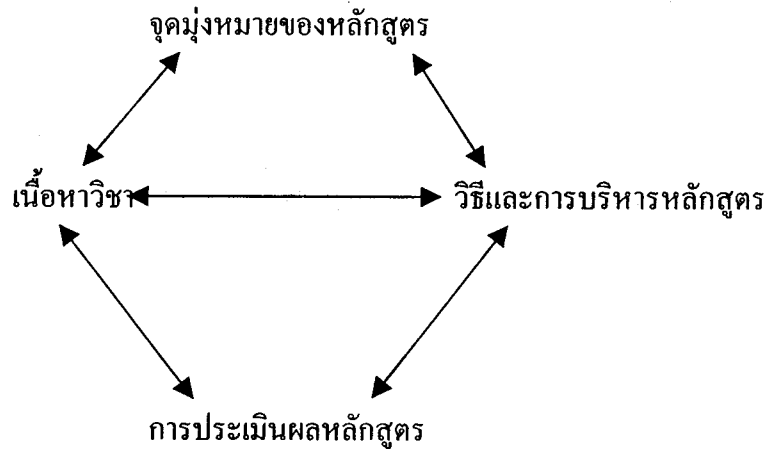
(5) ทดสอบผู้เรียนเมื่อจบการเรียนการสอนแล้ว

(6) ประเมินประสิทธิภาพของโครงการด้วยการเปรียบเทียบคะแนน
ก่อนเรียนและหลังเรียนว่าแตกต่างกันอย่างไร และมีนักเรียนร้อยละเท่าไรที่ผ่านเกณฑ์

(7) นำผลการเปรียบเทียบมาศึกษาจุดบกพร่องในการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนต่อไป

2) รูปแบบการประเมินของทาบา (Taba Model)

ทาบาเสนอรูปแบบการประเมินผลของหลักสูตร โดยยึดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นหลักดังนี้

ภาพที่ 2.2 รูปแบบการประเมินของทาบา

3) รูปแบบการประเมินของแฮมมอน (Hammond's Model Evaluation)

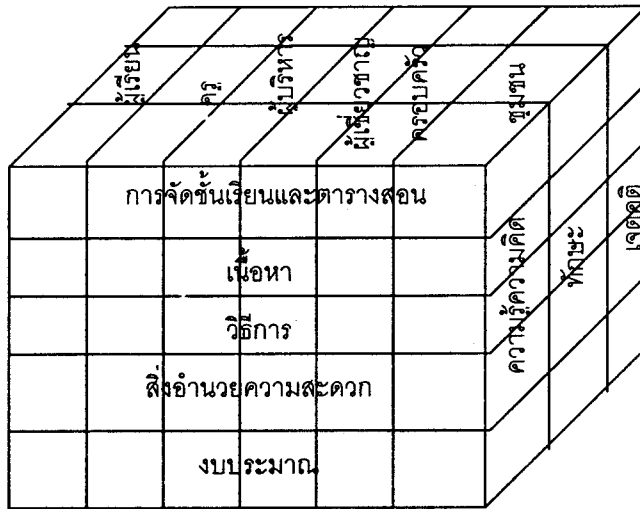
แฮมมอน (Hammond, 1969 : 1 – 17) มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่าการปรับปรุงหลักสูตรมีประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยมีรูปแบบของการประเมินหลักสูตรประกอบด้วยสามมิติ คือ

มิติที่ 1 ด้านการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดชั้นเรียนและตารางสอน
เนื้อหาวิชาวิธีการสอน วัสดุอุปกรณ์และค่าใช้จ่าย

มิติที่ 2 ด้านสถาบัน ได้แก่ นักเรียน ครู ผู้บริหาร ครอบครั้ว ผู้เชี่ยวชาญ
และชุมชน

มิติที่ 3 ด้านพฤติกรรม ได้แก่ ความรู้ ความจำ เจตคติ และทักษะ

มิติที่ 2 ด้านสถาบัน

มิติที่ 1

ด้านการเรียนการสอน

มิติที่ 3

ด้านพฤติกรรม

ภาพที่ 2.3 รูปแบบการประเมินหลักสูตรของแฮมมอนด์

(บุญชม ศรีสะอาด, 2528: 240 : อ้างอิงมาจาก Hammond, 1969: 1 – 17)

แฮมมอนด์เสนอรูปแบบการประเมินที่ยึดวัตถุประสงค์เป็นหลักคล้ายไทเลอร์ แต่แฮมมอนด์ได้เสนอแนวคิดที่แตกต่างจากไทเลอร์ โดยกล่าวว่าการประเมินผลควรจะประเมินองค์ประกอบต่างๆ ในรูปของปฏิสัมพันธ์ของมิติต่างๆ ที่อยู่ในสภาวะแวดล้อมทางการศึกษาซึ่งประกอบด้วย 3 มิติใหญ่ๆ แต่ละมิติจะประกอบด้วยตัวแปรที่สำคัญ อีกหลายตัวแปรความสำเร็จของโครงการขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในมิติต่างๆ เหล่านั้น

แนวคิดของแฮมมอนด์เริ่มด้วยการประเมินโครงการที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบันเพื่อให้ได้ข้อมูลเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การตัดสินใจแล้วจึงเริ่มโครงการมีดังนี้

(1) กำหนดสิ่งที่ต้องการประเมิน ควรเริ่มต้นที่วิชาใดวิชาหนึ่ง เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์และจำกัดระดับชั้นเรียน

(2) กำหนดตัวแปรในมิติการสอน และมิติสถาบันให้ชัดเจน

(3) กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยระบุถึงพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงว่าประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนด เงื่อนไขของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นและเกณฑ์ของพฤติกรรมที่จริงที่บอกให้รู้ว่านักเรียนประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์มากน้อยเพียงใด

(4) ประเมินพฤติกรรมที่ระบุไว้ในจุดประสงค์ ผลที่ได้จากการประเมินจะเป็นตัวกำหนดพิจารณาโครงการที่ดำเนินการใช้อยู่ เพื่อตัดสินใจรวมทั้งการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงการ

(5) วิเคราะห์ผลภายในองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แท้จริงที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นผลสะท้อนกลับไปสู่พฤติกรรมที่ตั้งจุดประสงค์ไว้และเป็นการตัดสินใจว่าโครงการนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด

(6) พิจารณาส่งที่ควรเปลี่ยนแปลงปรับปรุงแนวคิดในการประเมินโครงการของแฮมมอนด์ใช้แนวคิดของไทเลอร์เป็นพื้นฐานในการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและการใช้ข้อมูลจากการประเมินผลในการปรับปรุงจุดประสงค์ของโครงการนั้น แต่แฮมมอนด์ให้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ตัวแปรของมิติด้านการสอนและมิติด้านสถาบันซึ่งอาจมีผลต่อความสำเร็จของโครงการนั้น

4) รูปแบบการประเมินของโพรวัส (Provus's Discrepancy Evaluation Model) (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2536: 84-86 : อ้างอิงมาจาก Provus, 1969)

โพรวัส ได้เสนอรูปแบบการประเมินเรียกว่า รูปแบบการประเมินความไม่สอดคล้องกัน (The Discrepancy Evaluation Model) โดยเสนอขั้นตอนในการประเมิน 5 ขั้นตอนคือ

(1) การนิยามหลักสูตร (Program Definition) เป็นการบอกรายละเอียดหรือพิจารณาคุณภาพของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ได้แก่ วัตถุประสงค์ คุณลักษณะของผู้สอนผู้เรียน โสตทัศนูปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้หลักสูตร และกิจกรรมของผู้สอนและผู้เรียนที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร (Program Standard) หรืออาจใช้มาตรฐานจากการจัดกลุ่มของจุดมุ่งหมายการศึกษา (Taxonomy of Educational Objectives)

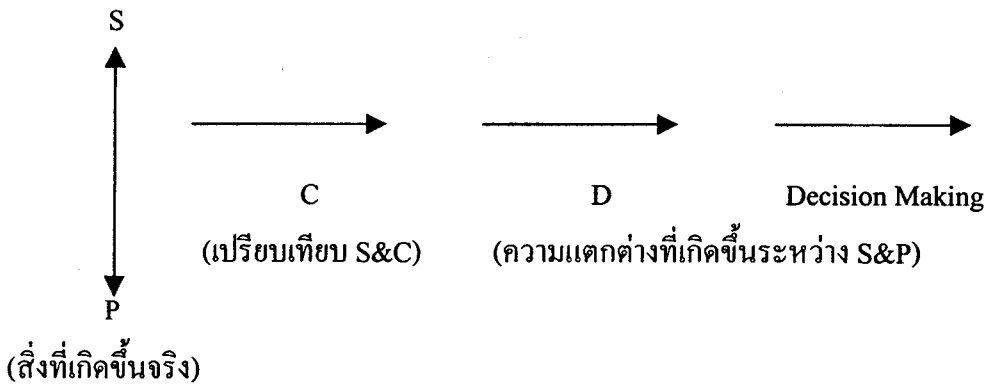
(2) การประเมินการจัดตั้งหลักสูตร (Program Installation) เป็นขั้นตอนการพิจารณาภาพที่เป็นจริงของการดำเนินการใช้หลักสูตร เพื่อเปรียบเทียบกับมาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดไว้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด โดยเฉพาะด้านกิจกรรมของผู้สอนและผู้เรียนว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นข้อมูลให้คณะกรรมการตัดสินใจประเมินหลักสูตร ในขั้นนี้จะทำให้ทราบความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหมายไว้ในขั้นที่ 1 กับสิ่งที่เป็จริง

(3) การประเมินกระบวนการ (Program Process) เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นบางส่วนจากการดำเนินการ ผลย่อย ๆ ที่เกิดขึ้นนี้จะเป็ประโยชน์ในแง่ของการปรับปรุงการดำเนินการ ผู้ประเมินซึ่งมุ่งหาคำตอบในขั้นที่ว่า หลักสูตรบรรลุวัตถุประสงค์ย่อย ๆ เพียงใด

และจะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ขั้นสุดท้ายได้เพียงใด ภายใต้เงื่อนไขใด อาจกล่าวได้ว่า การประเมินกระบวนการนี้ คือความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการกับผลผลิตที่จะเกิดขึ้นตามที ระบุไว้

(4) การประเมินผลผลิตของหลักสูตร (Program Product) เป็นการ ประเมินผลขั้นสุดท้ายของหลักสูตร เป็นการประเมินเพื่อมุ่งหาคำตอบว่า หลักสูตรได้บรรลุ วัตถุประสงค์ขั้นสุดท้าย หรือจุดหมายปลายทางหรือไม่ เพียงใด

การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและผลที่ได้รับ (Cost-Benefit Analysis) เป็น การวิเคราะห์ว่าหลักสูตรดังกล่าวได้ผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุนมากน้อยเพียงใด ซึ่งการ ประเมินในขั้นนี้อาจมีหรือไม่มีก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ของผู้ประเมินจะพิจารณา(มาตรฐานที่ กำหนด)

ภาพที่ 2.4 รูปแบบการประเมินของโปรแกรม

S = Standard	เป็นขั้นแรกของการดำเนินการประเมินหลักสูตร กล่าวคือ ผู้ประเมิน จะต้องตั้งเกณฑ์มาตรฐานของสิ่งที่ต้องการวัดได้ก่อน
P = Performance	หลังจากดำเนินการขั้นแรกเรียบร้อยแล้ว ผู้ประเมินจะต้องรวบรวม ข้อมูลในสิ่งที่ต้องการวัดมาให้เพียงพอ และข้อมูลเหล่านั้น ควรเป็น ข้อมูลที่แสดงให้เห็นพฤติกรรมที่ชัดเจน
C = Compare	เมื่อตั้งมาตรฐานและรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว ก็นำข้อมูลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้
D = Discrepancy	จากการเปรียบเทียบข้อมูลกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ ผู้ประเมินจะพบว่า มีช่องว่างอะไรที่เกิดขึ้นกับผลที่คาดหวัง

การประเมินหลักสูตรทุกขั้นตอนของ โพรวัต จะต้องนำไปเปรียบเทียบ สิ่งที่เป็นจริงในหลักสูตรกับสิ่งที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐานว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ หากไม่ สอดคล้องก็จะเป็นข้อมูลนำไปสู่การตัดสินใจ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือล้มเลิกการใช้หลักสูตร จะเห็นได้ว่ารูปแบบในการประเมินหลักสูตรที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็น หลัก และรูปแบบที่ยึดเกณฑ์เป็นหลัก ต่างก็มุ่งองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง ส่วนรูปแบบที่ ช่วยในการตัดสินใจ เป็นการประเมินในหลาย ๆ องค์ประกอบ แล้วนำผลที่ได้มาประกอบกัน

1.2.2 รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (*Judgment Approaches*)

1) แนวคิดในการประเมินของครอนบาค (Cronbach) (อ้างอิงจากอุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. 2520: 12 – 14)

ครอนบาค ได้เสนอให้ทำการประเมินสิ่งต่อไปนี้

(1) กระบวนการ (Process) เป็นการศึกษาขั้นตอนต่าง ๆ ในระหว่าง การดำเนินการเรียนการสอน เน้นการปฏิบัติงานของครู ความชำนาญ (Proficiency) เป็นการวัด ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งจะวัดความสามารถในหลายด้าน ไม่เฉพาะแต่ตามวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรเท่านั้น ขึ้นอยู่กับผู้ประเมินและใช้วิธีการหลายวิธีในการวัดแต่ต้องเหมาะกับจุดมุ่งหมายที่ จะวัดสิ่งสำคัญต้องมีความเชื่อมั่นได้

(2) เจตคติ (Attitude) เป็นความเชื่อของบุคคล ถ้าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อ การเรียน ผู้เรียนจะมีความสนใจในกิจกรรมการเรียน การวัดอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ การใช้ แบบสอบถาม เป็นต้น

(3) การติดตามผล (Follow-up) เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาติดตามผลสำเร็จ ตามหลักสูตร โดยมุ่งผลหลักสูตรหรือรายวิชาในภาพรวม ไม่เน้นการเปรียบเทียบหลักสูตรซึ่งมี ความเบี่ยงเบนได้ง่าย

แนวทางการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของครอนบาคนี้ คำนี้ถึง ตัวแปรอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการหลักสูตร เป็นการเพิ่มเติมจากแนวคิดของไทเลอร์ นั่นคือ ครอนบาค ได้ให้ความสนใจในด้านกระบวนการดำเนินการหลักสูตร และมีการติดตามผลนักศึกษา ด้วย ผลที่ได้จากการประเมินมุ่งสู่การตัดสินใจหลายประการ คือ ทั้งการตัดสินใจเกี่ยวกับรายวิชา เกี่ยวกับตัวบุคคล คือ นักศึกษา และเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาแนวคิดในการประเมินของครอนบาค โดยละเอียดแล้ว พบว่ามีข้อจำกัดในการประเมินอยู่หลายประการคือ

(1) องค์ประกอบของหลักสูตรที่แนวคิดนี้ให้ความสนใจจะประเมินมี เพียงองค์ประกอบที่เป็นกระบวนการใช้หลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอน

เท่านั้น ส่วนองค์ประกอบเกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร องค์ประกอบอื่นที่อยู่ในระยะก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ มิได้รับความสนใจที่จะประเมิน เช่น ความเหมาะสมของทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินการ หลักสูตรหรือคุณลักษณะของครูและนักเรียน เป็นต้น

(2) ลักษณะการประเมิน เป็นแบบการประเมินรวม (Summative Evaluation) มากกว่าการประเมินย่อย (Formative Evaluation)

(3) วิธีการตัดสินคุณค่าของหลักสูตร มิได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าจะทำอย่างไร เกณฑ์การตัดสินจะเป็นไปตามลักษณะของกลุ่มมากกว่า

2) แนวความคิดการประเมินของสเตค (Stake's Countenance Model)

สเตค (Stake, 1967: 523 – 540) ได้เสนอให้เห็นองค์ประกอบของหลักสูตร แนวความคิดของสเตคต่างจากผู้อื่นในด้านที่ว่า ถ้าพบว่าผลผลิตของหลักสูตรไม่ดีแล้ว ไม่ได้หมายความว่า เนื้อหาของหลักสูตรจะไม่ดี แต่ผลที่เกิดขึ้นอาจจะเกิดจากองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม ผู้สอน หรือผู้เรียน แนวความคิดของสเตค เขียนเป็นภาพประกอบได้ ดังนี้

	Intents (ผลที่คาดหวัง)	Deservation (ผลที่เกิดขึ้นจริง)	Standard (มาตรฐานที่ใช้)	Judgement (ที่มาของการตัดสินใจ)
สิ่งนำเข้า (Inputs)	ควรมีปัจจัยใดบ้างที่จะเอื้ออำนวยในการเรียนการสอน	ภาระที่มีอยู่จริงก่อนการเรียนการสอน		
กระบวนการ (Process)	ควรดำเนินการเรียนการสอนอย่างไร	การเรียนการสอนจริงตามที่สังเกตในขณะที่มีการเรียนการสอน		
ผลผลิต (Outcome)	ต้องการให้เกิดผลอย่างไรหลังจากการเรียนการสอนแล้ว	ผลที่ได้รับหลังจากการเรียนการสอนจบลงแล้ว		

— ตารางมิติเชิงบรรยาย —
— ตารางมิติเชิงตัดสินใจ —

ภาพที่ 2.5 รูปแบบการประเมินที่ยึดหลักเกณฑ์ของสเตค

รูปแบบการประเมินผลของสแตค เป็นรูปแบบที่ยึดหลักเกณฑ์เป็นหลัก รูปแบบนี้ถือว่าถ้าจะมีการประเมินผลผลิตของหลักสูตรจะอาศัยเกณฑ์ภายนอกของระบบหลักสูตร แต่ถ้าเป็นการประเมินผลกระบวนการเรียนการสอนหรือเนื้อหาวิชาจะอาศัยเกณฑ์ภายในของระบบ หลักสูตรเป็นเกณฑ์ในการประเมินผล โดยพิจารณาว่าสิ่งที่ต้องการประเมินมีคุณค่าถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ผู้พิจารณากำหนดเกณฑ์หรือตัดสินคุณค่าของหลักสูตร จะได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒินั้น ซึ่ง สแตค ได้เสนอแนะให้ทำการประเมินองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. การประเมินสิ่งที่มีอยู่ก่อน
2. การประเมินกระบวนการ
3. การประเมินผลผลิต

1.2.3 รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจเพื่อการจัดการ(Decision – Management Approaches)

1) รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม (The CIPP Model of Evaluation)

ในปี ค.ศ. 1968 สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ได้เสนอรูปแบบเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรหรือ โครงการซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปชื่อ ชิปปี้ โมเดล (CIPP Model) คำว่า ชิปปี้มาจากอักษรย่อของคำ 4 คำ คือ

C	=	Context	คือ	บริบท
I	=	Input	คือ	ปัจจัยเบื้องต้น
P	=	Process	คือ	กระบวนการ
P	=	Process	คือ	ผลผลิต

รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม เป็นรูปแบบที่เน้นเกี่ยวกับการตัดสินใจทางด้านการศึกษา โดยสตัฟเฟิลบีมได้อธิบายเกี่ยวกับแนวทางของการตัดสินใจไว้ 4 แนวทางคือ

(1) การตัดสินใจเพื่อนำไปสู่แนวทางการเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง หรือเปลี่ยนแปลงทั้งหมดทั้งสิ้น (Metamorphosis) ซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงทั้ง โครงสร้าง รูปแบบ ระบบ ฯลฯ เป็นต้นการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ต้องมีข้อมูลมากเพียงพอในการพิจารณาเพื่อจะได้กระทำได้ด้วยความมั่นใจ

(2) การตัดสินใจเพื่อเปลี่ยนแปลงบางสิ่งบางอย่าง แต่ยังคงรักษาหรือคงสภาพการเดิมไว้ (Homeostasis) มาตรฐานและการควบคุมคุณภาพจะเป็นสิ่งช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

อย่างไรก็ตามการตัดสินใจแบบนี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่สำคัญน้อย ลักษณะการตัดสินใจแบบนี้มีในชีวิตประจำวันมาก เช่น การจัดครูเข้าสอน การกำหนดตารางเรียนของนักเรียน

(3) การตัดสินใจเพื่อปรับปรุงและพัฒนา (Incremental) ผู้ชำนาญงานจะเป็นผู้ให้ข้อมูล ความรู้และเทคนิคต่าง ๆ สำหรับการตัดสินใจ การตัดสินใจแบบนี้มุ่งหวังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปดีกว่าเดิม

(4) การตัดสินใจนำสิ่งใหม่เข้ามาในระบบ โดยใช้วิธีการทดลองและสืบค้นหาอย่างมีระบบ (Neomobilistic) โดยอาศัยแนวคิดใหม่ กิจกรรมใหม่ ทฤษฎีหรือข้อค้นพบใหม่สำหรับการทดลอง การตัดสินใจแบบนี้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างสูง และในวงการศึกษากำลังมีมากขึ้นจากแนวทางของการตัดสินใจทั้ง 4 แนวทางดังกล่าวนี้ สตีฟเฟิลบีมได้กำหนดรูปแบบการประเมินและการตัดสินใจเป็น 4 อย่าง ดังภาพประกอบ 6

	ความคาดหวัง	ความเป็นจริง
เป้าหมาย	การตัดสินใจในการวางแผนหรือตั้งความมุ่งหมาย (ประเมินบริบท) (1)	การตัดสินใจในผลสำเร็จ (ประเมินผลผลิต) (4)
วิธีการ	การตัดสินใจในการออกแบบดำเนินการหรือโครงสร้าง (ประเมินปัจจัยเบื้องต้น) (2)	การตัดสินใจในการใช้วิธีดำเนินการ (ประเมินกระบวนการ) (3)

ภาพที่ 2.6 ความสัมพันธ์ของการประเมินและการตัดสินใจตามแนวคิดของสตีฟเฟิลบีม

จากภาพที่ 2.6 แสดงว่าหลังจากทำการประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรแล้ว จะทำให้สิ่งต่อไปนี้เป็นคือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (กรอบที่ 1) ปัจจัยหรือกิจกรรมที่ควรจัดเข้าไปในหลักสูตร (กรอบที่ 2) กิจกรรมหรือกระบวนการที่นำไปปฏิบัติ (กรอบที่ 3) และผลที่เกิดขึ้นจริงจากการดำเนินการหลักสูตร (กรอบที่ 4) การประเมินตามแนวความคิดนี้ ต้องทำการประเมินเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกัน

แนวคิดในการประเมินเพื่อการตัดสินใจ 4 ขั้นตอน คือ

- (1) การตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน (Planning Decisions)
- (2) การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้าง (Structuring Decisions)
- (3) การตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงาน (Implementing Decisions)

(4) การตัดสินใจเมื่อสิ้นสุดโครงการ (Recycling Decisions) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสำเร็จของโครงการ เรียกว่าการตัดสินใจเกี่ยวกับความสำเร็จ ซึ่งเป็นการประเมินที่จะนำไปสู่การตัดสินใจที่มีขั้นตอน สตีฟเฟิลบีม ได้เสนอความคิดว่าควรทำการประเมินองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

ก. การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาความต้องการและสิ่งต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจตั้งวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ข. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินสิ่งที่นำเข้ามาในการดำเนินการโครงการหรือหลักสูตร ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อการตัดสินใจว่าจะเลือกปัจจัยใดดี ในการวางแผนออกแบบในการดำเนินการต่อไป

ค. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินกิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เช่น การบริหารหลักสูตร จัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนเพื่อใช้ในการตัดสินใจว่าจะดำเนินการโดยวิธีใดและอย่างไร วิธีใดมีข้อบกพร่องและจะแก้ไขอย่างไร

ง. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลผลิตและผลกระทบของโครงการ หรือหลักสูตรว่าได้ผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงโครงการหรือหลักสูตรให้ได้ผลดีกว่าเดิม

จากแนวความคิดในการประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าว กรอบความคิดในการประเมินของสตีฟเฟิลบีม สามารถเขียนแสดงความสัมพันธ์ของการประเมินได้ ดังนี้

บริบท	ปัจจัยเบื้องต้น	กระบวนการ	ผลผลิต
1. บรรยายสภาพแวดล้อม	บรรยายและวิเคราะห์	รวบรวมข้อมูล	กำหนดเกณฑ์การวัดที่
2. เปรียบเทียบปัจจัยป้อนเข้าและผลผลิตที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง	ทรัพยากรมนุษย์และวัสดุที่เหมาะสม ยุทธ	โดยเฉพาะ	สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์
3. เปรียบเทียบระบบการปฏิบัติที่น่าจะเป็นและที่เป็นไปได้	วิธีการแก้ปัญหาและการออกแบบ	สนใจในโครงการและกระบวนการ	โดยการเทียบผลการวัดกับเกณฑ์มาตรฐานและแปลความหมายผลผลิตในรูป
4. วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เป็นจริง	กระบวนการที่เกี่ยวข้องซึ่งที่เป็นไปได้	การที่เป็นจริง	ของข้อมูลที่ได้จากองค์ประกอบทั้ง 3 เป็นพื้นฐาน

ภาพที่ 2.7 วิธีการประเมินองค์ประกอบโดยใช้รูปแบบการประเมินชิปปี

(Worthen and Sanders, 1973: 128 – 150)

จากภาพที่ 2.7 จะเห็นได้ว่าการประเมินโดยใช้รูปแบบของสตาร์เฟลทิม เป็นการประเมินที่ปฏิบัติเป็นขั้นเป็นตอนต่อเนื่องเป็นวัฏจักร มีระบบและสามารถย้อนกลับได้ทุกขั้นตอน กล่าวคือการประเมินบริบทเป็นจุดเริ่มต้นของการตัดสินใจ เพื่อการวางแผนและตั้งวัตถุประสงค์ การประเมินปัจจัยเบื้องต้นเพื่อกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร เลือกวิธีการที่เหมาะสม การประเมินกระบวนการ ก็คือการนำหลักสูตรไปใช้เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการขั้นตอนสุดท้ายเมื่อสิ้นสุดหลักสูตรก็ประเมินผลผลิต

2) รูปแบบการประเมินของอัลคิน

มาร์วิน ซี อัลคิน (Marvin C. Alkin) มีรูปแบบคล้ายกับรูปแบบของชิปปี รูปแบบการประเมินของอัลคินเรียกว่า รูปแบบการประเมิน UCLA ขอบข่ายการประเมินหลักสูตรของ อัลคินแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

- (1) การประเมินระบบ เป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับสภาพของระบบ
- (2) การประเมินการวางแผนหลักสูตร เป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อช่วยในการเลือกหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพให้สอดคล้องกับเป้าหมายทางการศึกษา
- (3) การประเมินการใช้หลักสูตร เป็นการรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและผู้ใช้หลักสูตร

(4) การประเมินการปรับปรุงหลักสูตร เป็นการรวบรวมข้อมูลระหว่างใช้หลักสูตรเพื่อพิจารณาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรบรรลุผลหรือไม่ และมีผลที่ไม่คาดหวังเกิดขึ้นหรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร

(5) การประเมินเพื่อรับรองหลักสูตร เป็นการรวบรวมข้อมูลให้แก่ผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจเพื่อตัดสินคุณค่าหลักสูตรและความเหมาะสมอื่น ๆ ในการที่จะนำหลักสูตรไปใช้ ต่อจากรูปแบบการประเมินหลักสูตรของอัลคิน หากเปรียบเทียบกับของสตัฟเฟิลบีมสามารถเปรียบเทียบได้ดังตาราง

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของอัลคิน และสตัฟเฟิลบีม

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของอัลคิน	รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสตัฟเฟิลบีม
การประเมินระบบ	การประเมินสภาวะแวดล้อม
การประเมินการวางแผนหลักสูตร	การประเมินปัจจัยเบื้องต้น
การประเมินการใช้หลักสูตร	การประเมินกระบวนการ
การประเมินการปรับปรุงหลักสูตร	การประเมินผลผลิต
การประเมินเพื่อรับรองหลักสูตร	

การประเมินระบบและการประเมินการวางแผนหลักสูตรเป็น การประเมินระบบการศึกษา (Evaluation of Educational Systems) ส่วนการประเมินการใช้หลักสูตร การประเมินการปรับปรุงหลักสูตร และการประเมินเพื่อรับรองหลักสูตรเป็น การประเมินหลักสูตรและการสอน (Evaluation of Instructional Programs)

อัลคิน ได้เสนอข้อตกลงเบื้องต้นของรูปแบบการประเมินของเขา ดังนี้

- (1) การประเมินเป็นกระบวนการของการรวบรวมข้อมูล
- (2) ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมในการประเมินนั้นจะนำไปใช้ในการตัดสินใจเลือกหลักสูตร
- (3) ข้อมูลที่ได้จากการประเมินจะเสนอต่อผู้ตัดสินใจในรูปที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและควรจะเป็นการช่วยผู้ตัดสินใจมากกว่าที่จะทำให้เกิดความสับสนหรือเข้าใจผิด

ประเภทของการตัดสินใจที่แตกต่างกันจำเป็นต้องใช้กระบวนการประเมินที่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแนวทาง และรูปแบบการประเมินหลักสูตรดังกล่าวข้างต้น พบว่ารูปแบบการประเมินส่วนใหญ่แล้ว มีรูปแบบที่คล้ายกัน คือ เป็นการประเมินเพื่อให้ทราบถึงคุณภาพของหลักสูตร แต่มีวิธีการดำเนินการที่แตกต่างกัน โดยรูปแบบการประเมินหลักสูตร โดยอิงจุดประสงค์ เป็นรูปแบบการประเมินที่มุ่งประเมินผลสัมฤทธิ์ ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งได้วางแผนไว้เรียบร้อยแล้วเท่านั้น ถ้าหากเกิดเหตุการณ์อื่นที่ไม่ได้คาดหวังหรือวางแผนไว้จะไม่สามารถใช้รูปแบบนี้ได้ จึงทำให้การประเมินไม่ครอบคลุมเนื่องจากตัวแปรอื่น ๆ หรือผลข้างเคียงไม่ได้ถูกนำมาเป็นปัจจัยในการประเมินเลย รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่เน้นการตัดสินใจ พบว่าเป็นแนวทางการประเมินที่เป็นระเบียบและเป็นระบบ แต่ไม่มีการประเมินในเรื่องวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งนับว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งของหลักสูตร โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยป้อน กระบวนการสอน และผลที่ได้รับเท่านั้น ส่วนรูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจเพื่อการจัดการนั้น สามารถประเมินข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรได้ครอบคลุมมากที่สุด หรือกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าเป็นการประเมินหลักสูตรทั้งระบบนั่นเอง เนื่องจากมีการประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยป้อน ด้านกระบวนการ ตลอดจนการประเมินผลผลิต ซึ่งการประเมินได้มีการกำหนดเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานในการตัดสินใจคุณภาพของคุณค่าของหลักสูตรว่า ควรมีการปรับปรุงในด้านใดบ้าง ซึ่งนับได้ว่าเป็นรูปแบบในการประเมินหลักสูตรได้ครอบคลุม

3) การบริหารหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2535) ได้ให้ความหมายของการบริหารหลักสูตรว่า หมายถึงการวางแผนการใช้หลักสูตร โดยจะต้องคำนึงถึงสิ่งจำเป็นต่อไปนี้เป็นคือ

- (1) การประชาสัมพันธ์
- (2) การเตรียมงบประมาณ
- (3) การเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร
- (4) วัสดุหลักสูตร
- (5) บริการสนับสนุนและอาคารสถานที่
- (6) ระบบบริหารของสถานศึกษา
- (7) การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ
- (8) การประเมินผลการติดตามการใช้หลักสูตร

เมื่อวางแผนการใช้หลักสูตรเรียบร้อยแล้ว การนำหลักสูตรมาใช้จริงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้นเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ว่าเป็นศาสตร์นั้น หมายถึงการวางแผนการใช้อย่างเป็นระบบและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษามาช่วยเสริม ส่วนที่ว่า ศิลปนั้นหมายถึง

ผู้ใช้นั้นรวมทั้งผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนจะมีบทบาทในการที่จะทำให้หลักสูตรบรรลุความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ดังมีคำกล่าวที่ว่า หลักสูตรแม้จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างไร ถ้าผู้สอนไม่สนใจไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนการสอนหลักสูตรใหม่นั้นก็จะไม่มีความหมาย และไม่ได้ผลตามสิ่งที่หลักสูตรคาดหวัง

การประชาสัมพันธ์หลักสูตรเป็นสิ่งที่จะต้องกระทำเป็นอันดับแรก การเลือกใช้สื่อและวิธีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ให้คณาจารย์และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น ผู้บริหารระดับนโยบาย ผู้ปกครองและหน่วยงานอื่นๆ จะต้องศึกษากลุ่มเป้าหมายต่างๆ ระยะเวลาที่จะนำเสนอซึ่งสามารถทำได้หลายแบบเช่น การประชุม การสัมมนา การใช้สื่อสารมวลชน วิทยุ ทีวี หนังสือพิมพ์ การออกเอกสาร แผ่นพิมพ์ เป็นต้น การเลือกวิธีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรจะใช้แบบใดจำนวนครั้งที่จะใช้ขึ้นอยู่กับลักษณะกลุ่มเป้าหมายและงบประมาณที่ใช้

การเตรียมความพร้อม ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความพร้อมทางการสอนของคณาจารย์ต่อหลักสูตรใหม่จะต้องทำการสำรวจให้ชัดเจนว่าคณาจารย์ที่มีความพร้อมทางการสอนหลักสูตรใหม่มีจำนวนมากน้อยเพียงใด ส่วนที่ไม่พร้อมจะจัดการฝึกอบรมอย่างไร การศึกษาความจำเป็นในการฝึกอบรม การวิเคราะห์งานอย่างเป็นระบบเพื่อจัดการฝึกอบรมได้ตรงตามเป้าหมายต่างๆ ที่ได้ผลนั้นสำหรับผู้สอนแล้ว จะต้องใช้วิธีประชุมปฏิบัติการและผู้เกี่ยวข้องอาจจะใช้วิธีการประชุม และการสัมมนาชี้แจงเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรก็เพียงพอ

งบประมาณเป็นตัวบ่งชี้ที่จะทำให้การใช้หลักสูตรประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดเพราะงบประมาณจะช่วยสนับสนุนเกี่ยวกับการพัฒนาวัสดุหลักสูตรคู่มือเอกสารอ่านเสริมอุปกรณ์การสอน วิทยากร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็คือ บริการสนับสนุนการสอนที่ส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้แล้วอาคารสถานที่ที่จะช่วยสร้างเสริมบรรยากาศการเรียนการสอนให้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ

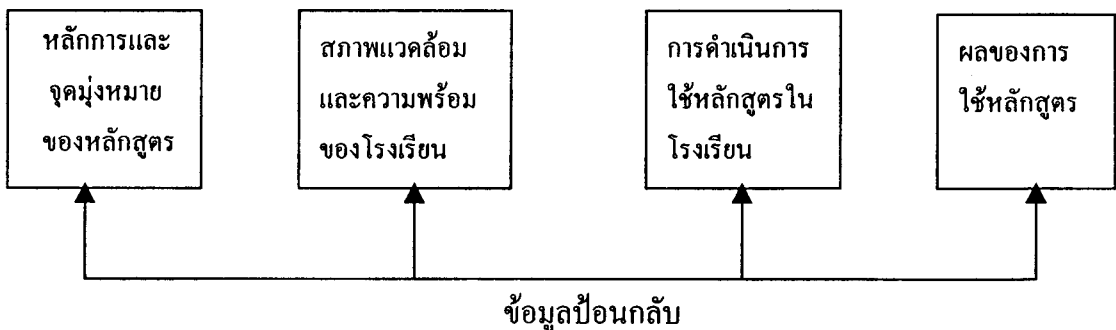
ขั้นการนำหลักสูตรไปใช้ หรือการบริหารหลักสูตรนั้น จะต้องศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับผู้สอนในด้านความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและความสามารถในการสอน ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาได้แก่ ความสัมพันธ์ของอาจารย์ภายในสถาบัน ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานและระบบการบริหาร ส่วนปัจจัยเกี่ยวกับตัวหลักสูตรได้แก่ ความซับซ้อนของหลักสูตร การช่วยเหลือสนับสนุนจากฝ่ายบริหารและประสบการณ์การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการของผู้สอนอย่างกว้างและลึกเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรและการสอน ส่วนปัจจัยสุดท้ายคือผู้สอนได้แก่ จำนวนของผู้เรียน ความรู้ความสามารถและรวมทั้งความสนใจต่อวิชาที่เรียน สิ่งเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่ส่งผลเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรว่าประสบความสำเร็จมากน้อยด้วย

ปัจจัยในการบริหารหลักสูตร ได้แก่

- (1) ด้านการบริหาร ได้แก่ การกำหนดนโยบาย การวางแผน การดำเนินงานตามแผนประชาสัมพันธ์หลักสูตร งบประมาณ ระบบบริหาร
 - (2) ด้านตัวครูและผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อมของผู้สอน ความพร้อมของผู้เรียนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียน
 - (3) ด้านสื่อและวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ แผนการสอน คู่มือครู หนังสือเรียน หนังสืออ่านเพิ่มเติม ฯลฯ
 - (4) ด้านชุมชนหรือท้องถิ่น ได้แก่ การให้การสนับสนุน การให้ความร่วมมือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร
 - (5) ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินผลระบบหลักสูตร เอกสารหลักสูตร ระบบบริหาร การสอนของผู้สอน ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
- สรุปว่า การบริหารหลักสูตรเป็นการวางแผนการใช้หลักสูตรโดยอาศัยปัจจัย ด้านการบริหาร ด้านตัวครูและผู้เรียน ด้านสื่อและวัสดุอุปกรณ์ ด้านชุมชนหรือท้องถิ่น ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตร

1.3 กระบวนการบริหารหลักสูตร

กระบวนการบริหารหลักสูตร การนำหลักสูตรมาใช้เป็นหลักและทิศทางในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน ทำให้เกิดกระบวนการต่อเนื่อง ซึ่งมีองค์ประกอบย่อยมากมายประสานสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดผลดีที่สุดและตรงเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งกระบวนการทำงานหรือกระบวนการบริหารหลักสูตร ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

ภาพที่ 2.8 กระบวนการบริหารหลักสูตร

หลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ก่อให้เกิดเป้าหมายและทิศทางการดำเนินงานของโรงเรียนขนาดใหญ่

สภาพแวดล้อมและความพร้อมของโรงเรียน เป็นองค์ประกอบที่ต้องการนำมา ร่วมพิจารณาเลือกเป้าหมายทิศทางการดำเนินงาน ได้แก่ บุคลากรในโรงเรียน ชุมชน การเงิน วัสดุ อุปกรณ์และสื่อต่างๆ

การดำเนินการใช้หลักสูตรในโรงเรียน เป็นข้อมูลป้อนกลับให้แก่ ความรู้ คุณสมบัติ ทักษะที่ต้องการและอุปนิสัยใจคอของนักเรียนที่ติดตัวไป

กระบวนการเรียนการสอน เป็นหัวใจของการนำหลักสูตรไปใช้ จะได้ผลตาม จุดมุ่งหมายหรือไม่อยู่ที่การเรียนการสอนให้ชัดเจนไปอีกคือ อยู่ที่วิธีการสอนของครู

สรุปได้ว่า กระบวนการบริหารหลักสูตรมีกระบวนการสอนเป็นหัวใจสำคัญใน การดำเนินการ โดยมีองค์ประกอบ ด้านหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สภาพแวดล้อม และความพร้อมของโรงเรียน การดำเนินการใช้หลักสูตรในโรงเรียนผลการใช้หลักสูตรมา ประสานสัมพันธ์เพื่อให้การนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2. การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (Dual Vocation Training) หรือ DVT. เป็นการ จัดการศึกษาโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ (Co-operative Education & Training) เป็นความร่วมมือที่มีวิธีการจัดหลายรูปแบบ เรียกว่า “การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี” เดิมแต่เริ่ม โครงการเรียกว่า “ระบบโรงเรียน-โรงงาน”

ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจสังคมเปลี่ยนแปลงไป การผลิตกำลังคนก็เพื่อสนองความ ต้องการของสถานประกอบการ ฉะนั้นการจัดการอาชีวศึกษาจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน กอปรกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมีขีดจำกัดในเรื่องของ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และวิธีการจัดการ (Management) และสิ่งต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอน ไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ผลผลิตคือผู้เรียนมีทักษะไม่ตรงกับ ความต้องการของสถานประกอบการ ฉะนั้นจึงให้สถานประกอบการเข้าร่วมในการวางแผน กำหนดในการจัดทำหลักสูตรระบบทวิภาคีขึ้น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเริ่ม ดำเนินการตั้งแต่วันที่ พ.ศ. 2528 เป็นต้นมา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2538: E-1)

2.1 รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอาชีพในปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2534: 3-4)

การจัดการอาชีวศึกษาและฝึกอาชีพของไทย เป็นการผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับกลางนั้น สามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเภท คือ เกษตรกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม ช่างอุตสาหกรรม และศิลปกรรม มีการจัดทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ส่วนใหญ่จะเป็นหลักสูตรระยะสั้นมากกว่าหลักสูตรระยะยาว และสามารถจำแนกได้เป็น 3 รูปแบบใหญ่ ๆ คือ

รูปแบบที่ 1 จัดในสถานศึกษา – ฝึกอาชีพแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ

รูปแบบที่ 2 จัดในสถานศึกษาทั้งทฤษฎี – ปฏิบัติ โดยส่วนหนึ่งของการฝึกปฏิบัติ จะส่งนักศึกษาไปฝึกอาชีพในสถานประกอบการ

รูปแบบที่ 3 จัดในลักษณะของนักศึกษาฝึกหัด โดยเรียนทฤษฎีในสถานศึกษาและฝึกปฏิบัติส่วนใหญ่ในสถานประกอบการ บุคลากรนั้นเป็นบุคลากรของสถานประกอบการ รูปแบบนี้เป็นที่รู้จักกันว่าเป็นการฝึกในระบบ “ทวิภาคี” หรือ ช่างฝึกหัด (Dual System)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ดำเนินงานโครงการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (Dual Vocational Training Project) หรือ DVT เพื่อสนับสนุนให้สถานศึกษาในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานประกอบการร่วมกันจัดการสอนและฝึกปฏิบัติงานแก่นักศึกษา ซึ่งมีสถานภาพเป็นผู้ฝึกหัดงาน (Trainee) ของสถานประกอบการ โครงการ DVT นี้ได้รับความสนับสนุนความช่วยเหลือจากรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ปีการศึกษา 2538 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้จัดการศึกษาระบบทวิภาคีเพิ่มขึ้นอีกระบบหนึ่ง นอกเหนือจากระบบปกติและได้จัดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2538 โดยในด้านการจัดการได้แยกเป็นหลักสูตรปกติ และหลักสูตรทวิภาคีซึ่งประกาศใช้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในปี พ.ศ. 2538 ในปีการศึกษา 2545 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ให้สถานศึกษาทุกแห่งรับนักเรียนทวิภาคี เฉพาะกองวิทยาลัยเทคนิค เปิดรับนักเรียนระบบทวิภาคี จำนวน 130 แห่ง จำนวนสถานประกอบการกว่า 2,500 แห่ง ที่เข้าร่วมโครงการจำนวนนักเรียน 13,908 คน (www.dovenet.org.th)

2.1.1 หลักการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2540)

การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี (Dual Vocational Training หรือ DVT) เป็นความร่วมมือทั้งสองฝ่ายระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ซึ่งมีหลักการจัดตั้งต่อไปนี้

(1) เกิดจากความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษาตามความต้องการ

ของสถานประกอบการ

- (2) นักเรียนมีสถานภาพเป็นช่างฝึกหัดของสถานประกอบการ โดยสถานประกอบการเป็นผู้คัดเลือก
- (3) นักเรียนต้องทำสัญญาฝึกอาชีพกับสถานประกอบการ
- (4) หลักสูตรที่ใช้ต้องเห็นชอบทั้ง 2 ฝ่าย
- (5) โดยทั่วไปหลักสูตรในระดับนี้ใช้เวลาเรียนและปฏิบัติ 2 1/2 ปี (โดยรับผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี)
- (6) สถานศึกษามีหน้าที่จัดการสอนวิชาพื้นฐานวิชาชีพ วิชาทฤษฎี และปฏิบัติเบื้องต้น การฝึกปฏิบัติวิชาชีพส่วนใหญ่ สถานประกอบการเป็นผู้ดำเนินการใน 1 สัปดาห์จะเรียนในสถานศึกษา 1 – 2 วัน และฝึกงานในสถานประกอบการ 3-4 วัน
- (7) ในระหว่างการศึกษาอบรมนักเรียนจะต้องจัดทำสมุดรายงานผลการเรียนและการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ และครู-อาจารย์ผู้สอนของสถานศึกษาดำเนินการพิจารณาผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักสูตรที่สถานประกอบการและสถานศึกษาเห็นชอบตั้งแต่ต้น
- (8) เมื่อสอบผ่านเกณฑ์การเรียนการฝึกปฏิบัติแล้วนักเรียนต้องสอบมาตรฐานฝีมือ โดยคณะกรรมการประเมินผล ซึ่งเป็นคณะกรรมการร่วมระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ เพื่อตัดสินการจบหลักสูตร
- (9) เมื่อผ่านเกณฑ์การตัดสินแล้ว จะรับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของกระทรวงศึกษาธิการ และได้รับประกาศนียบัตรรับรองความสามารถจากสถานประกอบการหรือสมาคมวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง และสามารถทำงานในสถานประกอบการได้
- (10) นักเรียนสามารถเรียนต่อในระดับปริญญาตรีได้ เมื่อมีประสบการณ์ในการทำงานในสถานประกอบการไม่น้อยกว่า 2 ปี

2.2 วัตถุประสงค์ของการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

- 2.2.1 เพื่อผลิตช่างฝีมือ/ผู้มีฝีมือที่มีความชำนาญเพียงพอ (ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ) แก่ความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือสถานประกอบการ
- 2.2.2 เพื่อให้โอกาสในการศึกษาวิชาชีพแก่เยาวชนในท้องถิ่น
- 2.2.3 เพื่อจัดการสร้างระบบการจัดการศึกษาวิชาชีพระบบใหม่
- 2.2.4 เพื่อให้เกิดความร่วมมือประสานสัมพันธ์กันระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ

1) การจัดการเรียนการสอนระดับ ปวส.

องค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nation for Education Science and Culture Organization, UNESCO, 1992) เสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรอาชีวะและเทคนิคศึกษา ไว้ดังนี้

- (1) ต้องมีทักษะหลากหลาย (Multi – Skill)
- (2) จะต้องมี ความยืดหยุ่น (Flixibility)
- (3) พื้นฐานความรู้กว้าง (Broad Academic Base)
- (4) มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Specialized Field)
- (5) สามารถถ่ายโอนผลการเรียนได้ (Credit Transfer)
- (6) เป็นการศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education)
- (7) ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking)
- (8) ส่งเสริมการเป็นนักประกอบการ (Enterpreneurship)

2) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาระดับ ปวส.

- (1) ความคิดสร้างสรรค์
- (2) ความอดทน
- (3) ความสามารถในการสื่อสาร
- (4) ความสามารถในการวินิจัย
- (5) ความสามารถในการถ่ายทอด
- (6) การตัดสินใจ
- (7) กระตือรือร้น ใฝ่เรียน
- (8) ความเป็นอิสระ
- (9) ความเชื่อมั่นในตนเอง
- (10) การวางแผนการทำงาน
- (11) ความสามารถในการจัดความขัดแย้ง
- (12) ความสามารถคิดแบบอนุमान
- (13) ความยืดหยุ่นทางอารมณ์
- (14) การสื่อความและการทำงานเป็นทีม
- (15) สมรรถนะในการสร้างความร่วมมือ

2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์

2.3.1 หลักการ

- 1) เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิต และพัฒนาแรงงานประสพผู้ชำนาญการ เฉพาะสาขาอาชีพ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ
- 2) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้เรียนตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจสามารถถ่ายโอนผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ
- 3) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษาจัดวิธีเรียนวิธีสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น
- 4) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรและจัดการศึกษา เพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่นนั้น

2.3.2 จุดหมาย

- 1) เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การศึกษาขั้นคว่ำเพิ่มเติม หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทนต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาการ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
- 2) เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทาง สามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนางานอาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
- 3) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในงานอาชีพรักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี
- 4) เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจ และแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน
- 5) เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพกาย ใจ สมบูรณ์แข็งแรง
- 6) เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงานท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

7) เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

2.3.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร

1) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

(1) การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนเรียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถโอนผลการเรียนและขอเทียบความรู้ และประสบการณ์ได้ด้วย

(2) เวลาเรียน

ก. ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียนปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์และสถานศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อน ได้อีกตามที่เห็นสมควร โดยมีเวลาเรียนและหน่วยกิตตามที่กำหนด

ข. ในกรณีการเรียนระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาที่เปิดทำการสอน สัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบ คาบละ 50 นาที

(3) หน่วยกิต

ให้จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 80 หน่วยกิต และไม่เกิน 110 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิตถือเกณฑ์ ดังนี้

ก. รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 18 คาบ เรียนรวมกับเวลาของการวัดผลแล้วไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

ข. รายวิชาภาคปฏิบัติ 2-3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 32-48 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผลแล้วไม่น้อยกว่า 36-54 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

ค. การฝึกงาน หรือการทำโครงงาน หรือการทำโครงงานวิชาชีพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีค่า 4 หน่วยกิต การฝึกอาชีพในระบบทวิภาคี ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 72 ชั่วโมง มีค่า 1 หน่วยกิต

(4) โครงสร้าง

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา ดังนี้

ก. หมวดวิชาพื้นฐาน

ข. หมวดวิชาชีพ

- ก) วิชาชีพพื้นฐาน
- ข) วิชาชีพเฉพาะ
- ค) วิชาชีพเลือก
- ค. หมวดวิชาเลือกเสรี

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตรให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

(5) ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ

- ก. นักเรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานในแหล่งวิทยาการสถานประกอบการหรือสถานประกอบอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า 350 ชั่วโมงตามกำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา หรือทำโครงการ หรือทำโครงการวิชาชีพ
- ข. สถานศึกษาจะจัดให้ผู้เรียน ฝึกงาน ในช่วงระยะเวลาใดก็ได้ตามความเหมาะสม ตั้งแต่ประกาศผลสอบภาคเรียนที่ 2 ของผู้เรียนเป็นต้นไป ถ้าสถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนฝึกงาน ในภาคปกติ ให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของเวลาเรียนปกติ
- ค. ให้สถานศึกษาดำเนินการให้ผู้เรียนที่ประสงค์จะทำโครงการ หรือโครงการวิชาชีพ ทำในภาคเรียนที่ 4
- ง. การตัดสินผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

(6) การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องมีพื้นฐานความรู้ และคุณสมบัติดังนี้

- ก. พื้นความรู้

สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ผู้เข้าเรียนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในประเภทวิชาและสาขาวิชาที่กำหนด ต้องผ่านการเรียนรายวิชาปรับพื้นฐานวิชาชีพให้ครบตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา ก่อนลงทะเบียนเรียนรายวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

- ข. คุณสมบัติ

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 พ.ศ. 2540

(7) การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 พ.ศ. 2540

(8) การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ก. สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรี ครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

ข. ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้าง

ค. ได้ค่าระดับคะแนนสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

ง. สำหรับนักศึกษาในระบบทวิภาคี ต้องสอบผ่านมาตรฐานฝีมือ

(9) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

ก. ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการเพิ่มเติม แก้ไข หรือยกเลิกสาขาวิชาประเภทวิชาหรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักสูตร

ข. ให้อธิบดีสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม และเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกรายวิชา หรือคำอธิบายรายวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

เมื่อมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามข้อ 9.2 แล้วให้นำเสนอกระทรวงศึกษาธิการทราบ

(10) การพิจารณาอนุมัติการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ

ให้กรมต้นสังกัดพิจารณาจากความพร้อมของแต่ละสถานศึกษา

2.3.4 จุดประสงค์ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์

ผู้ที่สำเร็จการศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2539 สาขาวิชาช่างยนต์ สามารถปฏิบัติงานในระดับช่างเทคนิค ผู้ควบคุมงาน ผู้ช่วยวิศวกร มีความรู้ความสามารถ เจตคติ และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) งานเทคนิคเกี่ยวกับการออกแบบ คิดตั้ง ตรวจสอบและใช้อุปกรณ์ทางวิศวกรรมในงานอุตสาหกรรม

2) งานควบคุม การบริหารประกอบการผลิต การใช้และบำรุงรักษาเครื่องจักรกลและเครื่องต้นกำลังต่าง ๆ

3) ออกแบบติดตั้ง ตรวจสอบและบำรุงรักษาระบบเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ

4) งานวางแผน ควบคุม วิเคราะห์ปัญหา ให้คำแนะนำและการจัดการ เกี่ยวกับการถอด-ประกอบซ่อมแซม ทดสอบและการบำรุงรักษายานยนต์ เครื่องกลเรือ เครื่องกล เกษตร

5) ประกอบอาชีพส่วนตัวเกี่ยวกับการซ่อมบริการยานยนต์ เครื่องกลเรือ และเครื่องกลเกษตร

6) มีความรู้พื้นฐานพอเพียงให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ในอนาคต

7) มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับธุรกิจอุตสาหกรรม การบริหารงาน มีบุคลิก ในการเป็นผู้นำ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

8) มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพช่างยนต์ มีความคิดริเริ่ม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย มีความอดทน ขยันหมั่นเพียร ประหยัด เคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น เป็นผู้มีควมรับผิดชอบ โดยดำรงตนอยู่บนพื้นฐานแห่งคุณธรรมและกฎหมาย

2.3.5 โครงสร้าง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์ (ระบบทวิภาคี)

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ ระบบทวิภาคี ต้องศึกษารายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า 90 หน่วยกิต ดังมีโครงสร้างต่อไปนี้

1) หมวดวิชาพื้นฐาน	18	หน่วยกิต
2) หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า	60	หน่วยกิต
2.1) วิชาชีพพื้นฐาน	(17)	หน่วยกิต
2.2) วิชาชีพเฉพาะ	(23)	หน่วยกิต
2.3) วิชาชีพเลือก	(ไม่น้อยกว่า 16 หน่วยกิต)	
2.4) ฝึกงาน/โครงการ	(4 หน่วยกิต)	
3) หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	12	หน่วยกิต
รวมไม่น้อยกว่า	90	หน่วยกิต

โครงสร้างนี้สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่าในประเภท วิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ประมวล ทบบัณฑิต (2530) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมโดยใช้วิธีเชิงสำรวจพบว่า การส่งเสริมให้ครูมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรส่วนมากใช้วิธีการประชุม การจัดครูเข้าสอนในรายวิชาต่าง ๆ คำนึงถึงความสามารถเฉพาะตัว และวุฒิการศึกษาการจัดสรรงบประมาณพิจารณาตามโครงการของคณะวิชาและแผนกวิชาแผนการสอนมีการทำเป็นบางครั้ง สถานที่ฝึกงานของนักศึกษามีเพียงพอ เอกสารหลักสูตรส่วนมากมีไม่เพียงพอ โรงฝึกงานเป็นโรงฝึกงานเอกเทศ การระบายอากาศอยู่ในระดับพอใช้ ระบบแสงสว่างอยู่ในระดับดี อุปกรณ์และครุภัณฑ์ประจำโรงฝึกงานมีไม่เพียงพอ สื่อการสอนกับจำนวนนักศึกษาไม่สมดุลกัน ครูและนักศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับปานกลาง กิจกรรมที่มุ่งเน้นมากที่สุดด้านวิชาชีพและวิชาการ

วสุมติ อิ่มแก้ว (2530: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาคหกรรม ในสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่สถานศึกษามุ่งเน้นมากที่สุด คือให้การอาชีวศึกษาครบวงจร แผนการเรียนและตารางสอนจัดตามความพร้อมของบุคลากร สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ อาจารย์ผู้สอนจัดทำโครงการสอนด้วยตนเอง การเตรียมบุคลากรใช้วิธีแจกเอกสารหลักสูตรให้ศึกษาและพิจารณาจัดอาจารย์เข้าสอน โดยใช้วุฒิทางการศึกษา สภาพวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือทันสมัย ใช้การได้ดี แต่มีไม่เพียงพอ สถานศึกษาจัดวัสดุอุปกรณ์เพื่อการผลิตสื่อ การนิเทศ และติดตามผลใช้วิธีตรวจสอบ โครงการสอน แผนการสอน และแบบประเมินผลการเรียน เอกสารที่ใช้ประกอบการสอนส่วนใหญ่คือ หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบและใบช่วยสอน อุปกรณ์ใช้ของจริง ของจำลอง และรูปภาพ วิธีสอนใช้การบรรยาย การสาธิต และการปฏิบัติ ส่วนใหญ่ประเมินเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ โดยใช้วิธีสังเกตการปฏิบัติงานสภาพปัญหา ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดตารางสอนนอกเวลาราชการ การขาดอาคารสถานที่ เอกสารตำราประกอบการค้นคว้า ขาดเอกสารหลักสูตร ห้องปฏิบัติการ ระบบการนิเทศและติดตามประเมินผล ช่วงเวลาในการเรียนแต่ละภาคเรียนน้อยเกินไป ผู้เรียนขาดความสนใจ ยังไม่มีการวิเคราะห์และจัดทำข้อสอบมาตรฐาน และขาดเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลงานภาคปฏิบัติ

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2530: 102 - 110) ได้ประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2524 โดยการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรในด้านต่าง ๆ 2 ด้าน คือด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครู-อาจารย์และนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีทัศนะต่อสภาพปัจจุบันของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและความต้องการในการปรับปรุงหลักสูตรไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบทัศนะที่มีต่อสภาพปัจจุบันของหลักสูตรของแต่ละกลุ่ม ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีระดับ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศุภพงษ์ ปิ่นเวหา (2532: บทคัดย่อ) ได้ใช้รูปแบบชิปปี้ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ ช่างอุตสาหกรรม : ศึกษาเฉพาะวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือ ซึ่งได้ผลการวิจัยดังนี้คือ

- 1) ผลการประเมินด้านบริบทพบว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรชัดเจนดี โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสม เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดประสงค์และโครงสร้างของหลักสูตรดี แต่ควรเพิ่มเวลาในการเรียนแต่ละรายวิชา
- 2) ด้านปัจจัยป้อนเข้า พบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โดยมีวุฒิทางการศึกษา เคยได้รับการอบรมวิชาครูหรือวิชาการศึกษามาแล้ว มีประสบการณ์ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์มากกว่า 3 ปี ส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนมาก และมีหน้าที่พิเศษนอกเหนือจากงานสอน นักศึกษาส่วนใหญ่ชอบและเห็นความจำเป็นในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ช่างอุตสาหกรรม แต่ส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ไม่ดีนัก ไม่สนใจค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมหรือซักถามเมื่อมีปัญหา สำหรับวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้ในการสอนที่ใช้ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ช่างอุตสาหกรรมมีจำนวนน้อย ส่วนการสนับสนุนทางด้านงบประมาณได้รับอย่างเพียงพอ
- 3) ด้านกระบวนการใช้หลักสูตรพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจดีพอสมควร แต่การสอนส่วนใหญ่ยังใช้การบรรยาย ไม่ค่อยมีการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้และไม่ค่อยมีกิจกรรมเสริมเท่าที่ควร ประเมินผลการเรียนได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาแต่ไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างของนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชามากนัก ส่วนด้านการบริหารและการบริหารหลักสูตรนั้นได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการพอสมควร
- 4) ด้านผลผลิต พบว่า ผลที่ได้จากการเรียนการสอนไม่บรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตรเท่าที่ควร นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ช่างอุตสาหกรรม

อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ และคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ช่วงอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ช่วงอุตสาหกรรมเฉพาะสาขา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

สายสมร เทพนาโสมมนัสส์. (2532) ได้ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2527 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้รูปแบบการประเมินจำลองชิปปี (CIPP Model) ผลการวิจัยพบว่า การประเมินบริบทพบว่าการกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับปัจจัยภายนอก และมีความชัดเจนของภาษา และสามารถนำไปปฏิบัติได้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและระบุดังถึงความเป็นนักคหกรรมศาสตร์ที่ดีค่อนข้างมาก โครงสร้างของหลักสูตรเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตรวมหน่วยกิตหมวดวิชา และหน่วยกิตรายวิชา ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมดี เนื้อหาของหลักสูตรมีความน่าสนใจ ความทันสมัย แต่ยังคงมีความซ้ำซ้อนค่อนข้างมาก ปริมาณเนื้อหามีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต และเนื้อหารายวิชาส่วนใหญ่มีประโยชน์และมีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพค่อนข้างมาก ด้านปัจจัยเบื้องต้นด้านอาจารย์และนักศึกษาในวิทยาเขต ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนค่อนข้างมาก ยกเว้นส่วนประกอบอื่นๆ ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ส่วนใหญ่มีความเพียงพอค่อนข้างน้อย คุณภาพค่อนข้างต่ำ และมีความสะดวกในการใช้บริการค่อนข้างน้อย ด้านกระบวนการผลิต การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมในระดับค่อนข้างมาก ยกเว้นบรรยากาศการเรียนภาคทฤษฎี การให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล และการปรับปรุงการสอนของอาจารย์ มีความเหมาะสมค่อนข้างน้อย ด้านผลผลิต ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป มีคุณลักษณะด้านวิชาชีพตรงตามที่กำหนดไว้ในความมุ่งหมายของหลักสูตรค่อนข้างมาก

วรภรณ์ บวรศิริ (2533: 75-80) ได้ทำวิจัยเรื่องการอาชีวศึกษาและตลาดแรงงาน โดยสัมภาษณ์เจ้าของสถานประกอบการถึงความต้องการกำลังคนที่สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นายจ้างต้องการให้ปรับปรุงคุณภาพของนักเรียนอาชีวศึกษาทางด้านความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ความสามารถในการตัดสินใจ การแก้ปัญหา และการฝึกปฏิบัติงานให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังต้องการคุณสมบัติต่างๆ เช่น ความซื่อสัตย์ ความขยันขันแข็ง ความเป็นผู้อยู่ในระเบียบวินัย และความพร้อมที่จะเรียนรู้งานใหม่ได้รวดเร็วขึ้น

เจ็มทอง นิ่มจินดา (2534: บทคัดย่อ) ทำการประเมินหลักสูตรวิทยาลัยครู
โปรแกรม วิชาคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2530 ระดับปริญญาตรีหลักสูตร 2 ปี

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อประเมินหลักสูตรวิทยาลัยครู โปรแกรมวิชา
คหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2530 ระดับปริญญาตรีหลักสูตร 2 ปี โดยใช้รูปแบบ CIPP เป็น
รูปแบบการประเมิน ผลการวิจัยพบว่า

1) ด้านบริบทอาจารย์บัณฑิต เห็นว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้มีความ
เหมาะสมแล้ว กลุ่มตัวอย่างบางส่วนเห็นว่าจุดเด่นของหลักสูตร คือสามารถนำความรู้ไปใช้ในการ
ปฏิบัติงาน คหกรรมศาสตร์ในโรงเรียนได้ และมีการปฏิบัติจริง สำหรับในจุดอ่อนของหลักสูตร คือ
เนื้อหาบางรายวิชามีความซ้ำซ้อน ปัญหาและความต้องการของอาจารย์ คือ มีเอกสาร ตำรา และ
อุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอ ปัญหาของบัณฑิตในหน่วยงานคือ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้าน
คหกรรมศาสตร์ ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตต้องการนักคหกรรมศาสตร์ ที่สามารถถ่ายทอดความรู้
คหกรรมศาสตร์ให้แก่ผู้อื่นได้

2) ด้านปัจจัยเบื้องต้นอาจารย์ผู้สอนมีวุฒิการศึกษาและประสบการณ์เหมาะสม
แต่มีงานวิจัยและการเขียนตำราน้อย โครงสร้างของหลักสูตรอาจารย์และบัณฑิต เห็นด้วยว่า
โครงสร้างของหลักสูตรจัดได้เหมาะสม เนื้อหาวิชาบัณฑิตเห็นว่าเนื้อหาในรายวิชาเอก สามารถ
ช่วยให้ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้ สิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งอาจารย์และบัณฑิต
เห็นว่าห้องเรียนยังไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน และอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ

3) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน อาจารย์และบัณฑิต เห็นว่าการจัด
การเรียนการสอน โดยทั่วไปไม่เหมาะสมการวัดและประเมินผลอาจารย์และบัณฑิต เห็นว่ากิจกรรม
การวัดและประเมินผลที่ปฏิบัติอยู่เหมาะสมดีแล้ว

4) ด้านผลผลิต อาจารย์และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตมีความเห็นเกี่ยวกับ
คุณลักษณะของบัณฑิตตามสภาพที่เป็นจริงแตกต่างกัน โดยสภาพรวมอาจารย์มีความเห็นว่าบัณฑิต
มีคุณสมบัติต่าง ๆ ในระดับปานกลาง ส่วนผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตมีความเห็นว่าบัณฑิตมีคุณสมบัติ
ต่าง ๆ ในระดับมากอาจารย์และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต มีความเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของ
บัณฑิตตามสภาพที่พึงประสงค์สอดคล้องกับสภาพรวมต้องการให้บัณฑิตมีความรู้เกี่ยวกับคหกรรม
ศาสตร์ สามารถนำไปใช้สอนคหกรรมศาสตร์ในโรงเรียนได้ดี และสามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่น
ได้

ณัฐสิทธิ์ พินธุสาร (2536: บทคัดย่อ) ได้วิจัยการประเมินการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2539 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) สาขาวิชาช่างยนต์ เกี่ยวกับองค์ประกอบด้านบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า

1) ด้านบริบท ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้บริหาร และอาจารย์มีความคิดเห็นตรงกันว่าจุดหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตร อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีเนื้อหาวิชาของหลักสูตรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางแต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านความพร้อมของอาจารย์ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่า ความพร้อมของอาจารย์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความพร้อมของนักเรียน ผู้บริหารและอาจารย์มีความคิดเห็นตรงกันว่าความพร้อมของนักเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านความพร้อมของสถานที่เรียนและเครื่องมือ อุปกรณ์การเรียนการสอน ผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่าความพร้อมของสถานที่เรียนและเครื่องมืออุปกรณ์การเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความพร้อมของงบประมาณ ผู้บริหารและอาจารย์มีความคิดเห็นเหมือนกันว่า ความพร้อมของงบประมาณมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

3) ด้านกระบวนการ การเรียนการสอนและการจัดกิจกรรม อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่า กระบวนการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมมีความคิดเห็นระดับปานกลาง ด้านการวัดผลและการประเมินผล อาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นเหมือนกันว่าการวัดผลและการประเมินผลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการบริหารหลักสูตร ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการบริหารหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

4) ด้านผลผลิต ด้านคุณลักษณะของนักเรียนตามจุดหมายของหลักสูตรอาจารย์มีความเห็นเหมือนกันว่า คุณลักษณะของนักเรียนตามจุดหมายของหลักสูตร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 รวม 4 ภาคเรียน ส่วนใหญ่ผลการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ศาสตราจารย์ ดร. ทอพล (2536: บทคัดย่อ) ได้วิจัยประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีหมู่บ้าน พุทธศักราช 2533 เกี่ยวกับองค์ประกอบด้านบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการและผลผลิตที่เกิดกับการใช้หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า

1) ด้านบริบท ด้านจุดหมายของหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารและครุมีความคิดเห็นตรงกันว่าจุดหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านโครงสร้างของหลักสูตร พบว่าผู้บริหาร และครุมีความคิดเห็นตรงกันว่า โครงสร้างของหลักสูตร มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตร พบว่าครุและนักศึกษามีความคิดเห็นตรงกันว่า เนื้อหาวิชาของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านความพร้อมของครุ พบว่า ผู้บริหาร และครุมีความคิดเห็นตรงกันว่า ความพร้อมของครุมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความพร้อมของนักศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครุมีความคิดเห็นตรงกันว่า ความพร้อมของนักศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความพร้อมของเอกสารประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน พบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่าความพร้อมเอกสารประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ครุมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

3) ด้านกระบวนการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมพบว่า ผู้บริหารและครุมีความคิดเห็นตรงกันว่า กระบวนการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า ผู้บริหารและครุมีความคิดเห็นตรงกันว่า การวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการบริหารหลักสูตรพบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการบริหารหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ครุมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

4) ด้านผลผลิต คุณลักษณะของนักศึกษาตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า ครุมีความคิดเห็นว่าคุณลักษณะของนักศึกษาตามจุดหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 พบว่ามีผลการเรียนของนักศึกษาทั้งหมดผ่านเกณฑ์

สรสรเสริญ ไหมทอง (2537) ได้ประเมินผลการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) สาขาวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนการใช้หลักสูตร มีการปฏิบัติในระดับน้อยเกี่ยวกับการเตรียมบุคลากร การจัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน การจัดเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน การประสานงานกับสถานประกอบการ และการเตรียมงบประมาณ ส่วนการจัดอาคารสถานที่และการจัดระบบ

บริหารงานมีการปฏิบัติในระดับมาก ด้านการบริหารหลักสูตร มีการปฏิบัติในระดับน้อย เกี่ยวกับการวางแผนงานด้านวิชาการ การนิเทศการศึกษา การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ และการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอน ส่วนการจัดตารางสอนและการจัดอาจารย์เข้าสอนมีการปฏิบัติในระดับมาก ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับมากเกี่ยวกับการจัดทำแผนการสอนการเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล ส่วนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีการปฏิบัติในระดับน้อย

อภิชาติ บูรณเขตต์ (2538: 73-86) ได้ประเมินผลการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) สาขาวิชาช่างโลหะ กลุ่มวิชาช่างประกอบผลิตภัณฑ์ เกี่ยวกับองค์ประกอบด้านบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการและผลผลิต ผลการวิจัย พบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านความพร้อมของอาจารย์ ความพร้อมของนักเรียน ความพร้อมของปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนด้านความพร้อมของงบประมาณมีความเหมาะสมในระดับปานกลางด้านกระบวนการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการวัดผลและประเมินผล การบริหารหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง นักเรียนมีคุณลักษณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จินตนา เสรีภาพ (2539: 103 - 104) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการจัดหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระบบทวิภาคีของสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 พบว่า สภาพเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า มีปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการในการกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาด้านกระบวนการพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับความสอดคล้องของแผนการเรียนการสอนกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตร การวัดผลประเมินผลให้เป็นไปด้วยความยุติธรรมและถูกต้องตามระเบียบการวัดผล ส่วนปัญหาด้านผลผลิตมีปัญหาในระดับปานกลาง

ประยูทธ ทะสุนทร (2540) ได้ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10 โดยใช้รูปแบบการประเมินซีปปี้ (CIPP Model) ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรพบว่า ผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักเรียนชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่าหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักเรียนชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชาและวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วน

ด้านโครงสร้างหลักสูตร ผู้บริหาร และนักเรียนชั้น ปีที่ 2 มีความคิดเห็นในระดับเหมาะสมมาก ครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นในระดับเหมาะสมปานกลาง ด้านสถานประกอบการที่ใช้ในการฝึกงาน พบว่า ผู้บริหารและนักเรียนชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่าสถานประกอบการที่ใช้ในการฝึกงานอยู่ในระดับดี ส่วนครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ พอใช้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการให้ความร่วมมือของสถานประกอบการอยู่ในระดับดี ส่วนครู-อาจารย์และนักเรียนชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นในระดับพอใช้ ส่วนสภาพและความพร้อมของโรงฝึกงานในสถานประกอบการผู้บริหาร ครู-อาจารย์และนักเรียนชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ด้านงบประมาณพบว่าผู้บริหารและครู- อาจารย์มีความคิดเห็นว่า งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อการศึกษาระบบทวิภาคี และสถานประกอบการให้ งบประมาณสนับสนุนต่อนักเรียนฝึกงาน อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง ด้านครูผู้สอนพบว่า นักเรียนชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่าความรู้ความสามารถและคุณลักษณะของครูผู้สอน และการวัดผลและประเมินผลของครูผู้สอน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ด้านผู้เรียนพบว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อครู-อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์อยู่ในระดับมากโดยเฉลี่ยสูงสุดและผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนครูฝึกในสถานประกอบการมีความคิดเห็นว่า ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะในระดับเหมาะสมมาก ด้านประโยชน์ของวิชาที่เรียน พบว่า นักเรียนชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่าประโยชน์ของหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีอยู่ในระดับมาก ส่วนประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียนชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนชั้นปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปี 2538 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ร้อยละ 46.20 อยู่ใน เกณฑ์ดีร้อยละ 28.66 เกณฑ์ขั้นต่ำ (คก) ร้อยละ 12.87 เกณฑ์ดีมากร้อยละ 9.35 และต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 2.92

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2541: 19 – 22)

ได้สรุปการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ระบบทวิภาคี ประเภทวิชาพาณิชยกรรมในการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการ ผู้บริหาร ครู อาจารย์ มีความคิดเห็นตรงกันว่า สามารถปฏิบัติได้ในระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านความร่วมมือ และประสานงานการฝึกอาชีพ การวัดและประเมินผล วัสดุฝึก และเครื่องมือเครื่องจักร อาคารสถานที่ บุคลากร นักเรียนและงบประมาณ ส่วนสถานประกอบการมีความคิดเห็นว่า ด้านความร่วมมือและประสานงานด้านการฝึกอาชีพ และด้านวัดและประเมินผล ปฏิบัติได้เหมาะสมในระดับมาก นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลางในด้านดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ มี

ความคิดเห็นตรงกันว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ด้านบุคลากรและงบประมาณ และด้านสื่อ อาคารสถานที่
 ศัญญา มีโพธิ์ (2541: 56 - 65) ได้ประเมินการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาช่างกลโรงงานในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 7 ผลการวิจัยพบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ความพร้อมของอาจารย์ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนและงบประมาณมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง กระบวนการเรียนการสอนมีความเหมาะสมในระดับมาก นักศึกษามีคุณลักษณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

สุจิตรา บำรุงกาญจน์ (2544) ได้ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู ภาคเหนือ โดยใช้รูปแบบประเมินจำลองชิปปี (CIPP Model) ผลการวิจัยพบว่า ด้านบริบทพบว่า ก่อนการเปิดหลักสูตร โรงเรียนได้มีการสำรวจสภาพแวดล้อมและความต้องการของตลาดแรงงานในชุมชนด้านปัจจัยเบื้องต้นพบว่า โรงเรียนได้มีการศึกษาและจัดเตรียมเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน อาคารสถานที่ งบประมาณ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านกระบวนการพบว่า การเตรียมการสอน การเตรียมความพร้อมของผู้เรียน การส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนการใช้แหล่งวิทยาการและสื่อการเรียนการสอนและการประเมินผล โดยส่วนใหญ่ครูผู้สอนได้มีการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ สำหรับวิธีการสอนส่วนใหญ่ใช้การสอนแบบบรรยาย ส่วนสื่ออุปกรณ์การสอน ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้เอกสารประกอบการสอน ด้านผลผลิตพบว่า ผู้จบหลักสูตรส่วนใหญ่สำเร็จด้วยคะแนนเฉลี่ย 2.51 และประกอบอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจและเอกชน ประโยชน์ที่ได้รับจากหลักสูตรอยู่ในระดับดีมากเป็นส่วนใหญ่คุณลักษณะของผู้เรียนทั้งจากความคิดเห็นของผู้บริหารสถานประกอบการและอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

มาร์ทซ์ (Martz. 1981: 1948-A) ได้ทำการประเมินโครงการการศึกษาด้านโภชนาศาสตร์ศึกษา ในโรงเรียนทางชนบทของรัฐเพนซิลวาเนีย สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกเข้าโครงการฝึกอบรมดังกล่าว ซึ่งการประเมินครั้งนี้ มาร์ทซ์ได้ใช้รูปแบบการประเมินของชิปปี ดังนี้

ด้านบริบท รวบรวมข้อมูล โดยการสำรวจวรรณคดีที่เกี่ยวข้องและประเมินความต้องการของนักเรียน ด้านปัจจัยป้อนเข้า ทำการพัฒนาการ โครงการที่เกิดขึ้นโดยการรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครอง ชาวบ้านในชุมชน ครู ผู้บริหาร บุคลากรที่อยู่ในหน่วยบริการ ด้านกระบวนการศึกษา

กระบวนการดำเนินโครงการจากกิจกรรมที่ทำทุกวัน ด้านผลผลิต ทำการทดลองความรู้ทางด้านโภชนาศาสตร์ของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ และสัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับจุดเด่นจุดด้อย และข้อบกพร่องของโครงการ ผลการประเมินสรุปว่า โครงการจะมีประสิทธิภาพและนักเรียน แสดงความรู้ทางด้านโภชนาศาสตร์ในระดับสูง

ชาร์ล ลีโอ เคลลี (Kelley. 1983: 1706-A) ทำการประเมินหลักสูตรของโครงการศึกษาวิชาชีพ ของมหาวิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยอาร์แคนซอ ที่จัดขึ้นเมื่อปี 1976-1980 โดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้แก่ผู้ที่จบการศึกษาไปแล้ว จากผลที่เป็นคำตอบที่ตอบกลับคืนมา จำนวน 369 คน (ร้อยละ 35.45 ของประชากร) ได้ผลคือ

- 1) มากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ตอบไม่พอใจในหลักสูตรที่เป็นอยู่
- 2) ผู้ตอบมีความต้องการให้วิทยาลัยทบทวนกระบวนการคัดเลือกผู้เข้ารับ

การศึกษา และกระบวนการนิเทศ

3) โดยทั่วไปผู้เข้ารับการศึกษา มีความพอใจในประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษา จูเลีย เรย์ โมเบลย์ (Mobley. 1985: 3334-A) ได้ดำเนินการประเมินที่เรียกว่า การประเมินที่มีได้มุ่งที่จุดมุ่งหมายของโครงการ (Goal-Free Evaluation) ในโครงการสำรวจอาชีพของนักเรียน ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อพิจารณาความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในพฤติกรรมเฉพาะอย่างของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ และเพื่อพิจารณาว่าช่วงเวลาของการดำเนินโครงการที่ต่างกัน คือ 6 สัปดาห์ และ 9 สัปดาห์ ช่วงเวลาใดที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากกว่า โดยการใช้แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับอาชีพ แบบวัดเจตคติ แบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ และแบบสำรวจอาชีพของ โอไฮโอ ทำการวัดนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการ ก่อนและหลังการเข้ารับโครงการผลของการประเมินครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกิดขึ้นกับนักเรียนเลย ไม่ว่าจะเป็นช่วงเวลาของการดำเนินการช่วงใดก็ตาม

โรเบิร์ต โจเซฟ เนเกล (Nagel. 1986: 1140-A) ทำการประเมินหลักสูตรบริหาร การศึกษาคุชฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยอาครอน โดยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้แก่คุชฎี บัณฑิต จำนวน 129 คน จากคำตอบของคุชฎีบัณฑิต 113 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีความพอใจใน ประสบการณ์ที่ได้รับจากหลักสูตร และหลังจากที่สำเร็จการศึกษาไปทำงานแล้ว ปรากฏว่างานใน หน้าที่มีความก้าวหน้าไปอย่างดี อย่างไรก็ตามคุชฎีบัณฑิตได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรทำการ ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยเสมอ และควรมีการสร้างแผนงานในการทำงาน ติดต่อประสานงาน ระหว่างมหาวิทยาลัย และบัณฑิตที่จบออกไปด้วย

3.3 งานวิจัยเกี่ยวกับระบบทวิภาคี

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้นำอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีมาจัด โดยการประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน หรือสถานประกอบการ เป็นการจัดอาชีวศึกษาระบบ ทวิภาคีอีกรูปแบบหนึ่ง ที่เป็นรูปแบบใหม่ มีขั้นตอนการดำเนินงาน ซึ่งมีผู้สนใจได้ทำวิจัยไว้บ้าง แล้ว แต่ยังไม่แพร่หลายนัก ดังเช่น

พนม เพ็งศิริ (2537: 51) ทำการศึกษาแนวโน้มของการจัดอาชีวศึกษาโดยความ ร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนพบว่า ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (2540 - 2544) แนวโน้มความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเกี่ยวกับการจัดอาชีวศึกษาตามความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลางสถานประกอบการใน ปัจจุบันประสบความสำเร็จเพียงบางแห่ง จำเป็นต้องให้การฝึกทักษะและปฏิบัติงานจริงแก่ ผู้เรียน ส่วนบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาจัดการศึกษาด้านทฤษฎีหลักการฝึกทักษะเบื้องต้นแต่ยังขาดการ ให้ประสบการณ์จริงเท่านั้น

เสนีย์ พันโยธา (2537: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการฝึกงานของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทช่างอุตสาหกรรม ของวิทยาลัย เทคนิคสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า การดำเนินการฝึกงาน ผู้เกี่ยวข้องจาก สถานศึกษาผู้เกี่ยวข้องจากสถานประกอบการ และนักศึกษาที่ออกฝึกงาน ในสถานประกอบการมี ความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมในการออกฝึกงานของนักศึกษาควรอยู่ในช่วง เดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน ซึ่งมีระยะเวลาในการฝึก 2 เดือน เฉพาะวันปิดภาคเรียน และหลักเกณฑ์ ในการประเมินผลนักศึกษาที่ออกฝึกงานควรให้ผ่านกับไม่ผ่าน โดยไม่นำคะแนนมารวมกับผลการ เรียน แต่มีบางประเด็นที่ควรปรับปรุงแก้ไข คือ เรื่องการวางแผนการฝึกงานร่วมกันระหว่าง สถานศึกษากับสถานประกอบการ การติดต่อประสานงานกันระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ การนิเทศการฝึกงานร่วมกันระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับผู้ควบคุมการฝึกงานของนักศึกษาใน สถานประกอบการ อาจารย์นิเทศก์คอยควบคุมดูแลเอาใจใส่ในการฝึกงานของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ ค่อนข้างน้อยควรมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลการฝึกงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับ สถานประกอบการ

มานพ จันทรเทศ (2538: 144-146) ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการฝึกอาชีพช่างฝีมือ ในอนาคตร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาความร่วมมือดังนี้

1) ปรัชญา เป้าหมาย นโยบายของการพัฒนากำลังคน ต้องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ตามหลักของอุปสงค์และอุปทาน

2) โครงสร้างอุตสาหกรรมไทยในอนาคต จะเกิดการเพิ่มงานซึ่งสอดคล้องกับการฝึกอาชีพช่างฝีมือ โดยความร่วมมือของภาครัฐบาลและภาคเอกชน

3) การฝึกช่างฝีมือโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน สอดคล้องกับนโยบายการวางแผนกำลังคนด้านอุตสาหกรรม การพัฒนาเทคโนโลยีงบประมาณและการลงทุน กฎระเบียบ การจัดและการบริหารองค์การร่วมกันระหว่างภาครัฐบาลและเอกชนคุณภาพและมาตรฐานของช่างฝีมือ ตลอดจนการประสานงานระหว่างภาครัฐบาลเอกชนมีการเสริมแรงจูงใจในการปฏิบัติงานร่วมกัน

วราพรธม น้อยสุวรรณ (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา อาชีวศึกษากับโรงงานอุตสาหกรรมในการฝึกอบรมด้านเทคนิคและอาชีวศึกษาในประเทศไทย พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา กับผู้บริหาร โรงงานอุตสาหกรรม มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับระยะเวลาในการฝึกงาน ปัญหาเกี่ยวกับทุนทรัพย์ ไม่เพียงพอทั้งสองฝ่ายไม่ทราบว่าจะร่วมมือกันอย่างไร แรงจูงใจไม่เพียงพอ ต้องการให้กำหนดนโยบายความร่วมมือ และต้องการให้แต่งตั้งผู้ประสาน และมีความเห็นอิสระที่สอดคล้องกัน ในการที่จะให้มีการกำหนดนโยบายวางแผนปฏิบัติ และปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน

รววิทย์ ศรีตระกูล (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของสถานประกอบการที่เข้าร่วมการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์กับวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ภาพรวมของการวิจัย อยู่ในระดับความคิดเห็นที่ประเมินมากทุกด้าน พิจารณาเป็นรายด้านได้ดังนี้ การวางแผนและการเตรียมการมีระดับความคิดเห็นที่ประเมินอยู่ในระดับมาก คือ สถานประกอบการเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองต่อการฝึกอาชีพของนักศึกษาระบบทวิภาคี ได้มีการกำหนดบุคลากร หรือทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมการฝึกอาชีพของนักศึกษาระบบทวิภาคี ได้อย่างเหมาะสม และการดำเนินการประเมินผลเกี่ยวกับพุทธิสัย จิตพิสัย และทักษะนิสัยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดคือสถานประกอบการได้ประโยชน์จากการฝึกงานของนักศึกษา และให้ความรู้เบื้องต้นก่อนการฝึกอาชีพ นักศึกษาสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้ มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้ร่วมงานและนักศึกษามีความสามารถในการพัฒนาทักษะฝีมือในการฝึกอาชีพ

สุรศักดิ์ ธนุทอง (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการดำเนินงานของหลักสูตรระบบทวิภาคี (DVT) สาขาวิชาช่างไฟฟ้า ระดับปวช. : กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐมและวิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี เกี่ยวกับสภาพทั่วไปทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง กระบวนการเรียนการสอน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรทวิภาคี พบว่า การจัดการเรียนการสอนหลักสูตร (DVT) จะประสบผลสำเร็จขึ้นอยู่กับ 6 ด้านด้วยกัน คือ

- 1) ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วยที่ตั้งของจังหวัดซึ่งใกล้กรุงเทพฯ ความพอเพียงของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ความพร้อมของสาธารณูปโภค ความสะดวกของการคมนาคม และผลผลิตมวลรวมของจังหวัด (GPP) ค่อนข้างสูง
- 2) ด้านสังคมประกอบด้วยลักษณะเป็นสังคมอุตสาหกรรม ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาคือ อัตราการศึกษาต่อมาก จำนวนแรงงานมาก อัตราการว่างงานน้อยและรายได้สูง
- 3) ด้านสังคมประกอบด้วย ความเอาใจใส่และความสนใจผู้บริหารรวมทั้งหัวหน้างานหลักสูตร DVT การจัดการเรียนการสอนได้แก่ การปรับปรุงการเรียนการสอน การคำนึงถึงความรู้พื้นฐานของนักศึกษา ขบประมาณจากแหล่งอื่น เช่น เงินรายได้จากสมาคมผู้ปกครอง รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ที่กระทำหลายรูปแบบ
- 4) สถานประกอบการ ประกอบด้วยความเพียงพอของจำนวนสถานประกอบการ แนวโน้มความต้องการช่างไฟฟ้าสูง และมีการฝึกงาน
- 5) ผู้ปกครองประกอบด้วย ความเข้าใจหลักสูตรทวิภาคี (DVT) การสนับสนุนนักศึกษาเข้าเรียนในหลักสูตร และการให้ความร่วมมือกับสถานศึกษา ในการประชุมหารือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ
- 6) นักศึกษา ประกอบด้วย ความรับผิดชอบสูง และจำนวนมากพอสำหรับการจัดหลักสูตร ทวิภาคี (DVT)

อำนาจ นาคทัต (2540: 89) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคระยอง พบว่า การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน สถานประกอบการและสถานศึกษามีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่การปฏิบัติงานที่ชัดเจนมากขึ้น สามารถแก้ปัญหาสถานประกอบการที่มีลักษณะปริมาณงานที่จัดให้นักเรียนฝึกปฏิบัติไม่ครอบคลุมเนื้อหาทักษะที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาให้ตระหนักถึงความเป็นครู มีทัศนคติต่อการทำงาน มีความริเริ่มสร้างสรรค์ที่ดีอุทิศเวลาเพื่อการสอน การพัฒนาการจัดงบประมาณจัดให้เพียงพอและสะดวกต่อการปฏิบัติงาน และติดต่อประสานงานกับสถานประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ ทำให้การจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเป็นที่รู้จักของชุมชนในท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย เสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง ก่อให้เกิดทัศนคติแก่สังคมเกี่ยวกับการเรียนการสอนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

ทองริว ภัยบุญสิน (2541: 90) ได้ศึกษาสภาพการเรียนการสอน การอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี กลุ่มวิชาธุรกิจค้าปลีก ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กับ บริษัท ซี.พี. เซเว่นอีเลฟเว่น จำกัด พบว่าผู้บริหารสถานประกอบการค้าปลีกมีความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสม

ระดับมากในด้านการวางแผน การจัดองค์กร การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียน สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูอาจารย์ที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นระดับมากเฉพาะด้านการจัด องค์กรและการประเมินผลการเรียน

มยุรา ศรีพงษ์วิวัฒน์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาในการจัดอาชีวศึกษาระบบ ทวิภาคี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. 2538 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัย เทคนิค สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมมี ปัญหาในระดับปานกลาง ทั้งปัญหาในการเตรียมการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีโดยภาพรวม การสรรหาและการคัดเลือกสถานประกอบการเข้าร่วม โครงการ และด้านการเตรียมการของ สถานศึกษาก่อนการดำเนินการ ประเด็นที่พบปัญหามากที่สุดคือ สถานประกอบการที่มีความพร้อม ในการฝึกอาชีพของนักศึกษาที่มีไม่เพียงพอ ขาดความเข้าใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้องในหลักการ จัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และที่สำคัญก็คือ ครู – อาจารย์ผู้สอนบุคลากรที่รับผิดชอบมีภาระ งานสอนและภาระงานที่รับผิดชอบมากอยู่แล้ว ขาดงบประมาณในการนิเทศ และการจัดหา พาหนะในการนิเทศ บุคลากรรับผิดชอบในการประสานงานภาระงานมาก เนื้อหาวิชาตามหลักสูตร กับการฝึกอาชีพในสถานประกอบการไม่สอดคล้องกันเท่าที่ควร ไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในด้านการเรียนการสอนและการฝึกอาชีพ และที่สำคัญขาดความเข้าใจอย่างเพียงพอของบุคลากรที่ เกี่ยวข้องของสถานประกอบการเกี่ยวกับหลักการวัดและประเมินผลการเรียน

อรนุช สิริกุลขจร (2542: 52) ได้ศึกษาสภาพและปัญหา การจัดการอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคีประเภทวิชาพาณิชยกรรมของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8 พบว่าการวางแผนและเตรียมการและการดำเนินการ สถานประกอบการมีความพร้อมในด้าน เครื่องมืออุปกรณ์ ส่วนการให้คำปรึกษา วิธีการถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนและการดำเนินงานของ ครูฝึกประจำสถานประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อวางแผนการรับนักเรียนระบบทวิภาคี การปฏิบัติและการมอบหมายหน้าที่ เกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีให้แก่คณะกรรมการ และครูในสถานศึกษา

โพธิ์ตะวัน ปิ่นทิโย (2543ล.: 63) ศึกษาถึง การออกกลางคันของนักเรียนระบบ ทวิภาคีในวิทยาลัย อาชีวศึกษาเชียงราย ตามความคิดเห็นของครูฝึกพบว่า สิ่งที่เป็นสาเหตุคือ การ ยึดถือกฎระเบียบและข้อปฏิบัติในการฝึกงานของครูฝึกและความเข้มงวดในเรื่องกฎระเบียบ ข้อบังคับของสถานประกอบการ ส่วนที่เป็นสาเหตุรองลงมาคือ นักเรียนขาดงานโดยไม่ทราบ สาเหตุ มีปัญหาเรื่องการลักขโมย ทูจจริต ปัญหาชู้สาว รวมทั้งเรื่องวัยและวุฒิภาวะของนักเรียนกับครู ฝึกซึ่งมีอิทธิพลต่อการเกิดปัญหาในการทำงาน

3.4 งานวิจัยเกี่ยวกับทวิภาคีในต่างประเทศ

แอนเดอร์สัน (Tony Anderson, 1992) ได้ศึกษาปัจจัยความสำเร็จของส่วนงานประสานความร่วมมือระหว่าง TAFE กับภาคอุตสาหกรรมโดยทำเป็นกรณีศึกษากับ 5 องค์กรความร่วมมือ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับ TAFE มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

- 1) TAFE ต้องหาทางตอบสนองความต้องการของผู้สนใจในโครงการอย่างรวดเร็ว
- 2) สถานประกอบการจะต้องกำหนดเป้าหมายการฝึกให้เด่นชัด อาจให้ TAFE ช่วยเหลือก็ได้
- 3) ต่างฝ่ายต่างที่จะต้องพัฒนางานที่ดำเนินการอยู่ให้ประสานสัมพันธ์กันมีประโยชน์ต่อกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพ
- 4) TAFE จะต้องเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติงานต่างๆ เตรียมสิ่งที่ขาดเหลือให้พร้อมมูล
- 5) TAFE จะต้องสนับสนุนการจัดระเบียบองค์กรที่เหมาะสมที่จะจัดการผลิตหรือให้บริการด้านคุณภาพ
- 6) ศักยภาพและขีดความสามารถต่างๆ ของสถานศึกษาจะต้องได้รับการแนะนำให้แก่ ภาคอุตสาหกรรม

ซาเบค (Zabeck, 1995 อ้างในสบสันต์ อุตกฤษฎ์ 2539) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกนักศึกษา BA สิ่งที่สอดคล้องกับความคาดหวังของนายจ้าง ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ผู้ที่จบการศึกษาฝึก-ศึกษาเป็นที่ยอมรับอย่างยิ่งในด้านสมรรถนะการทำงานที่ปรับตัวเข้ากับบรรยากาศของงานได้อย่างรวดเร็ว
- 2) ผู้ที่จบการฝึก-ศึกษา BA มีความพร้อมที่จะได้เลื่อนตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับกลาง ในภาคอุตสาหกรรมมากที่สุดเทียบเท่ากับผู้ที่จบจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
- 3) เมื่อต้องการปรับเปลี่ยนไปทำงานหน้าที่อื่นในสถานประกอบการนั้น หรือเมื่อต้องเปลี่ยนไปทำงานในธุรกิจสาขาอื่นในสถานประกอบการใหม่ ไม่พบว่าผู้ที่จบการฝึกศึกษา BA มีปัญหาใดในการทำงาน
- 4) สถานประกอบการมีความรู้สึกว่าได้ถูกจูงใจให้ลงทุน จัดการฝึกให้กับนักศึกษาซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งทางตรงและทางอ้อม แก่นักศึกษาด้วยความสมัครใจ เพราะว่าการที่สถานประกอบการนั้นต่างก็ได้รับประโยชน์ตอบแทนจากการฝึกของนักศึกษาด้วยเช่นเดียวกัน

ผู้ที่จบการศึกษาไปแล้วจะทำงานที่เป็นประโยชน์ตอบแทนให้กับสถานประกอบการนั้น ได้ทันที ได้เรียนรู้ลักษณะงานของสถานประกอบการขณะที่เข้ารับการฝึก

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยพบว่า การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีมีความสำคัญและจำเป็นต่อการจัดการศึกษาที่จะส่งผลถึงคุณภาพของนักเรียน นักศึกษา อันจะเป็นแรงงานที่มีประสิทธิภาพต่อไปของประเทศ แต่ในการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาซึ่งดำเนินการมาหลายปี แต่ก็ยังพบปัญหาอยู่หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการเรียนการสอน ปัญหาด้านปัจจัยต่างๆ ปัญหาจากนักเรียนนักศึกษา และผู้สอน พอจะสรุปได้ว่าผลผลิตของหลักสูตรสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้นั้นผลของการประเมินส่วนใหญ่ พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ของจุดมุ่งหมายที่วางไว้ในส่วนของบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการเรียนการสอน แต่ละหลักสูตรมีลักษณะแตกต่างกันตามสภาพของปัญหา สภาพแวดล้อม ลักษณะของหลักสูตรแต่ละสาขาวิชา ตลอดจนความแตกต่างกันของจุดประสงค์ในการประเมินหลักสูตรของผู้วิจัยว่ามีข้อดี ข้อบกพร่องในแต่ละด้านอย่างไร ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาในแต่ละด้านของหลักสูตรให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ได้หลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัยมีประสิทธิภาพ ทันท่วงที และการเปลี่ยนแปลงของสังคม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการประเมินหลักสูตรเชิงระบบมาใช้ในการประเมินความเหมาะสมในด้านความพร้อมในการใช้หลักสูตร ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ดังกรอบแนวทางการวิจัย (ดังแสดงในภาคผนวก ง)

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่

1.1 ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคเชียงรายประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชาช่างยนต์ หัวหน้าแผนกวิชาช่างยนต์ และหัวหน้างานทวิภาคี จำนวน 5 คน

1.2 อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 21 คน

1.3 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ชั้นปีที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2546 จำนวน 48 คน

1.4 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ในปีการศึกษา 2544 – 2545 จำนวน 2 รุ่น 47 คน

1.5 ครูฝึกนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 23 คน

1.6 นายจ้างหรือหัวหน้างานหรือเจ้าของสถานประกอบการของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ จำนวน 23 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งลักษณะแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นคำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิดชนิดมาตราประมาณค่า 4 ระดับ แบ่งออกเป็น 6 ชุดดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร

- การเตรียมบุคลากร
- การจัดวัสดุ-อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน
- การจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
- การจัดอาคารสถานที่
- การประสานงานกับสถานประกอบการ
- การเตรียมงบประมาณ
- การจัดระบบบริหารงาน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร

- การวางแผนงานด้านวิชาการ
- การจัดตารางสอน
- การจัดอาจารย์เข้าสอน
- การนิเทศการสอน
- การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ
- การส่งเสริมการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอน

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น มี 5 ด้าน ได้แก่

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียน
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประกอบอื่น ๆ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ มี 3 ด้าน ได้แก่

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารหลักสูตร

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลผลิต ได้แก่

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบ
ทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น มี 5 ด้าน ได้แก่

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์ คุณลักษณะของผู้เข้าเรียน
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับส่วนประกอบอื่น ๆ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ มี 2 ด้าน ได้แก่

- ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา

ชุดที่ 5 แบบสอบถามสำหรับครูฝึก แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

- ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลผลิต ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา

ชุดที่ 6 แบบสอบถามสำหรับ นายจ้าง หัวหน้างาน หรือเจ้าของสถานประกอบการ
แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่

- ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลผลิต ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา

การกำหนดค่าลำดับความสำคัญของตัวเลือกในแบบสอบถามแต่ละข้อ ผู้วิจัยได้กำหนดค่าความสำคัญตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 4 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด หรือเหมาะสมมากที่สุด
หรือมีคุณลักษณะมากที่สุด

ระดับ 3 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับหรือเหมาะสมมากหรือ
มีคุณลักษณะมาก

ระดับ 2 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยหรือเหมาะสมน้อยหรือ
มีคุณลักษณะน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุดหรือเหมาะสมน้อยที่สุด
หรือมีคุณลักษณะน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็น ผู้วิจัยได้กำหนดค่าความสำคัญตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51 – 4.00 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด หรือ
เหมาะสมมากที่สุดหรือ
มีคุณลักษณะมากที่สุด

ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากหรือ
เหมาะสมมาก
หรือ มีคุณลักษณะมาก

ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยหรือ
เหมาะสมน้อย
หรือมีคุณลักษณะน้อย

ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุดหรือ
เหมาะสมน้อยที่สุดหรือ มี
คุณลักษณะน้อยที่สุด

2.1 ในการสร้างเครื่องมือ มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการสร้างดังนี้

2.1.1 **ขั้นศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิด** งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ ปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการสร้างตัวแปร หรือประเด็นที่มุ่งศึกษาในแบบสอบถาม

2.1.2 **ขั้นร่างแบบสอบถาม** โดยนำข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร แล้วนำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติม ตลอดจนแนวทางในการแก้ไข หรือสร้างแบบสอบถามที่มีคุณภาพต่อไป

2.1.3 **ขั้นสร้างแบบสอบถาม** เพื่อใช้เก็บข้อมูลในงานวิจัยการประเมินหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไขเบื้องต้นให้ได้แบบสอบถามที่มีคุณภาพ

2.1.4 **ขั้นตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ** ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว ให้แก่ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการประเมินหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย ตรวจสอบความชัดเจนของข้อคำถาม ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำแบบสอบถามไปทำการทดลองใช้ต่อไป

2.1.5 **ขั้นทดลองใช้ เครื่องมือ** ผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไข แล้วมาทดลองใช้กับผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา ครูฝึก และนายจ้างหรือหัวหน้างาน หรือเจ้าของสถานประกอบการวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เพื่อนำผลที่ได้มาตรวจสอบว่ากลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ มีความเข้าใจในข้อคำถามหรือไม่ ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนหรือไม่ หาค่าความเชื่อมั่น ($\alpha=0.82$) จากนั้นจึงนำมาปรับปรุงเครื่องมือวิจัยเพื่อนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โดยมีวิธีการดำเนินการจัดเก็บดังนี้

3.1 ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จากบัณฑิตศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย เพื่อขออนุญาตและความอนุเคราะห์จัดเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบสอบถาม

3.2 นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย เพื่อขออนุญาตจัดเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบสอบถาม

3.3 ผู้สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรในปีการศึกษา 2544-2545 ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากบัณฑิตศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงผู้สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย เพื่อขอความอนุเคราะห์จัดเก็บข้อมูล โดยจัดส่งแบบสอบถามให้ทางไปรษณีย์พร้อมแนบซองข้อมูลส่งกลับถึงผู้วิจัย

3.4 ครูฝึกที่ทำการฝึกงานนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากบัณฑิตศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ถึงครูฝึกในสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อขอความอนุเคราะห์จัดเก็บข้อมูล โดยจัดส่งแบบสอบถามให้ทางอาจารย์นิเทศการฝึกงานของนักศึกษาฝึกงาน

3.5 นายจ้างหรือหัวหน้างานหรือเจ้าของสถานประกอบการของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ผู้วิจัย ได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากบัณฑิตศึกษา สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชถึงนายจ้างหรือหัวหน้างานหรือเจ้าของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อขอความอนุเคราะห์จัดเก็บข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์พร้อมแนบซองข้อมูลส่งกลับถึงผู้วิจัย

การจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายในการเก็บข้อมูลในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) **ข้อมูลด้านบริบท** เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร โดยถามเกี่ยวกับความพร้อมในการใช้หลักสูตร ในเรื่องเกี่ยวกับการเตรียมบุคลากร การจัดวัสดุ-อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน การจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน การจัดอาคารสถานที่ การประสานงานกับสถานประกอบการ การเตรียมงบประมาณ การจัดระบบบริหารงาน โดยมุ่งประเมินในระดับการปฏิบัติว่ามีการปฏิบัติในระดับมากน้อยเพียงใด

2) **ข้อมูลด้านปัจจัยเบื้องต้น** เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับ

(1) ความเหมาะสมด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยมุ่งประเมินถึงความชัดเจนของวัตถุประสงค์ความชัดเจนของการสะท้อนคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเหมาะสมกับสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และตลาดแรงงาน การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพ การส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและศรัทธาในวิชาชีพ

(2) โครงสร้างหลักสูตร มุ่งประเมินความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรการแบ่งองค์ประกอบหลักสูตรเป็นหมวดวิชา การแบ่งจำนวนหน่วยกิตและจำนวนรายวิชา สัดส่วนการแบ่งจำนวนหน่วยกิตและจำนวนหมวดวิชา และสัดส่วนการแบ่งเนื้อหาในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติโดยรวมของหลักสูตร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

(3) เนื้อหาวิชา มุ่งประเมินความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิต ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการจัดการเรียนการสอน ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการวัดและประเมินผล ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

(4) คุณลักษณะของอาจารย์ มุ่งประเมินความเหมาะสมด้านคุณวุฒิทางการศึกษา ความรู้ความสามารถทางวิชาการ นวัตกรรมและการปฏิบัติตาม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

(5) คุณลักษณะของนักศึกษา มุ่งประเมินความเหมาะสมของเกณฑ์และระบบการสอบคัดเลือก พื้นความรู้ความสามารถทางสติปัญญา ความเหมาะสมด้านอายุและความเหมาะสม

ของสัญญาการฝึกงาน โดยวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ และ
ผู้สำเร็จการศึกษา

(6) ส่วนประกอบอื่น ๆ มุ่งประเมินความเพียงพอ คุณภาพและความสะดวกในการ
ให้บริการ โดยวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และ
ผู้สำเร็จการศึกษา

3) **ข้อมูลด้านกระบวนการ** เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามความคิดเห็น
ของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับความเหมาะสมด้านการประเมินกระบวนการ
จัดการเรียนการสอน การประเมินผลการศึกษาและการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ซึ่งพอจะจำแนกออกได้ดังนี้

(1) การประเมินกระบวนการจัดการเรียนการสอน มุ่งประเมินความสอดคล้องของ
การจัดการเรียนการสอนกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน
ความเหมาะสมของการใช้สื่อการสอน ความครอบคลุมในการส่งเสริมความรู้ความสามารถ และ
ทักษะด้านวิชาชีพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา
และผู้สำเร็จการศึกษา

(2) การประเมินกระบวนการวัดและประเมินผล มุ่งประเมินความชัดเจนในวิธี
การวัดและประเมินผลความสอดคล้องระหว่างการวัดและประเมินผลทางการศึกษากับจุดมุ่งหมาย
ของหลักสูตร ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลทางการศึกษากับวัตถุประสงค์รายวิชา
โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของ อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จ
การศึกษา

(3) การบริหารหลักสูตร มุ่งประเมินความเหมาะสมของการวางแผนด้านวิชาการ
การจัดตารางสอน การจัดอาจารย์เข้าสอน การนิเทศการสอน การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ และ
การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์

(4) **ข้อมูลด้านผลผลิต** เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามความคิดเห็นของ
อาจารย์ ครูฝึก นักศึกษาฝึกงานและนายจ้าง หรือหัวหน้างานหรือเจ้าของสถานประกอบการ
เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบ
ทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงรายซึ่งจำแนกได้ดังนี้

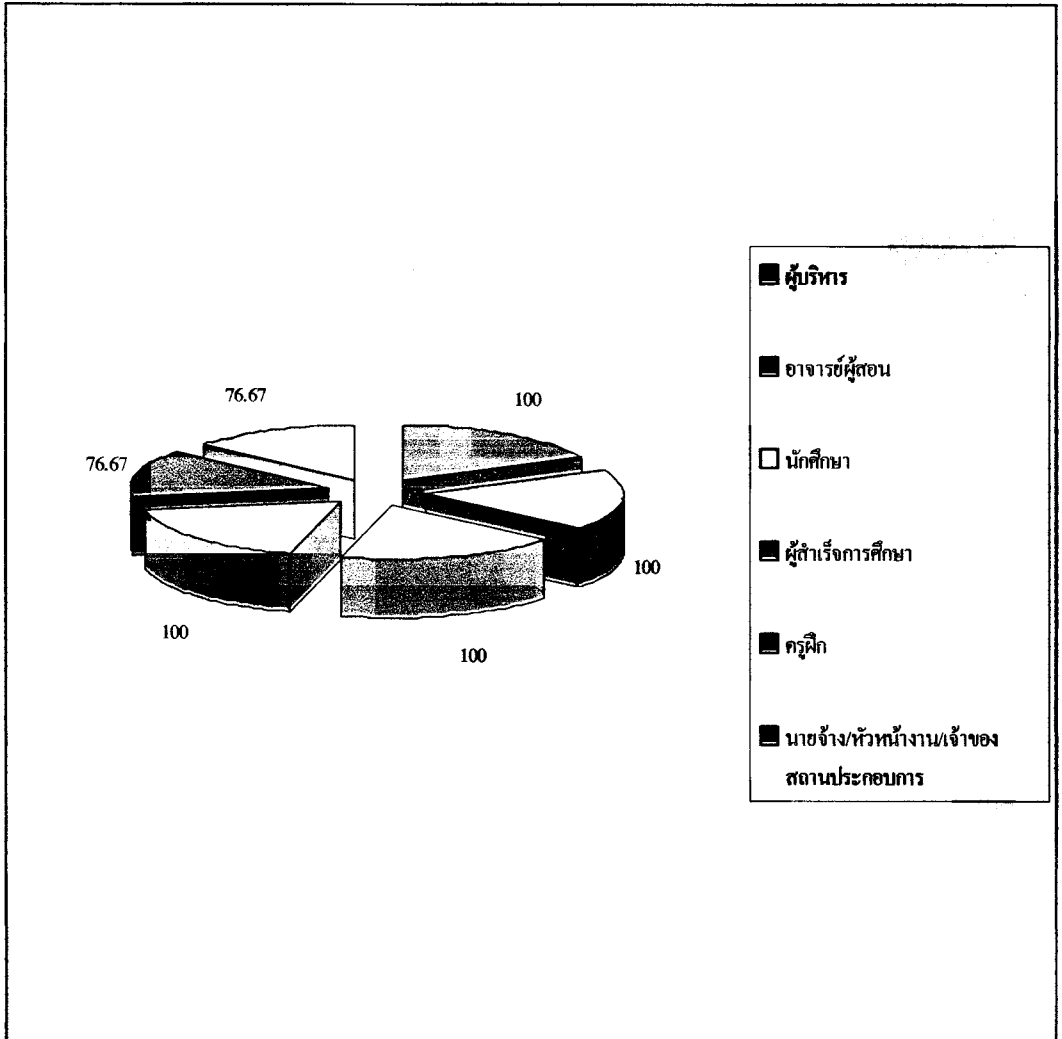
คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา มุ่งประเมินความเหมาะสม ความรู้ความสามารถ
ด้านวิชาการ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ความเหมาะสมของความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพ
ความเหมาะสมด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบ ภาวะผู้นำและการยอมรับฟังความคิดเห็น

ของผู้อื่น ความสามารถในการปฏิบัติงาน และความสอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ ครุฝึก นักศึกษาฝึกงาน และนายจ้างหรือหัวหน้างานหรือเจ้าของสถานประกอบการ

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 181 ชุด ได้รับคืนมา จำนวน 167 ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.27 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งหมด ผลการเก็บ รวบรวมข้อมูลได้ดังนี้

- 1) ผู้บริหารวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 5 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 5 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
- 2) อาจารย์ผู้สอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชา ช่างยนต์ จำนวน 21 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 21 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่ม ผู้ให้ข้อมูล
- 3) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงรายที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 48 คน ได้รับ แบบสอบถามกลับคืนจำนวน 48 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
- 4) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชา ช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในปีการศึกษา 2544-2545 รวมทั้ง สิ้น 2 รุ่น จำนวน 47 คน ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 47 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มผู้ให้ ข้อมูล
- 5) ครูฝึกนักศึกษาฝึกอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขา วิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 30 คน ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 23 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 76.67 ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
- 6) นายจ้างหรือหัวหน้างานหรือเจ้าของสถานประกอบการ ที่ผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ทำงานด้วยจำนวน 30 คน ได้รับแบบสอบถามคืน 23 ชุด คิดเป็นร้อยละ 76.67 ของผู้ให้ข้อมูล

สรุปผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจำแนกตามสถานภาพแสดงได้ดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ค่าร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับและให้ระดับคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นทำการวิเคราะห์ผลดังนี้

4.1 วิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ข้อคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาโดยใช้การแสดงค่าความถี่ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบข้อมูลเชิงบรรยาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล จากงานวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำเสนอผลเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมพร้อมในการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินความพร้อมในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

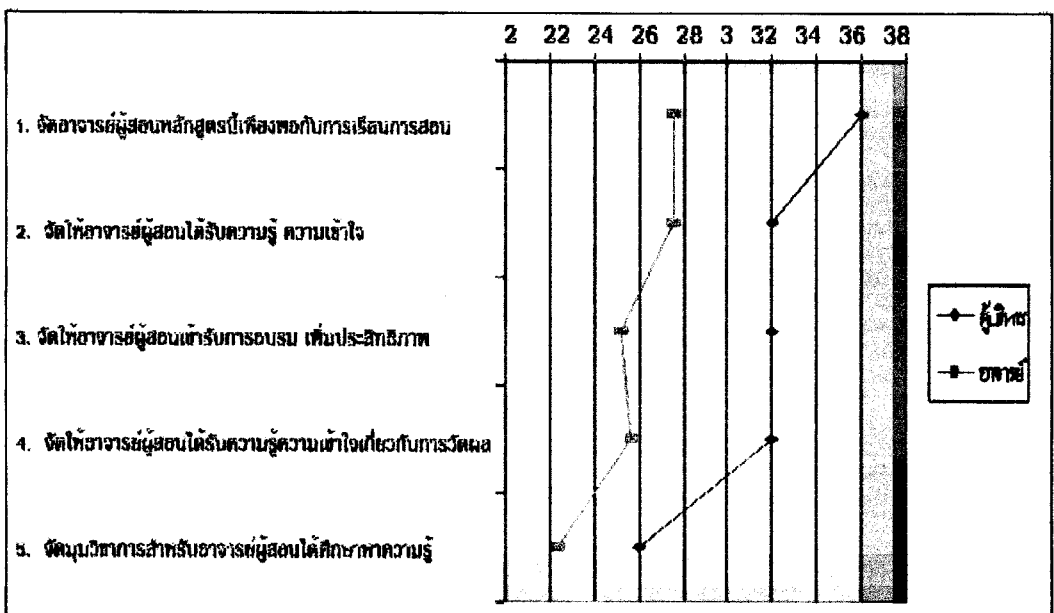
ส่วนที่ 2 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา คุณลักษณะของอาจารย์ คุณลักษณะของนักศึกษา และส่วนประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ส่วนที่ 3 ผลการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษาและการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ส่วนที่ 4 ผลการประเมินผลผลิตของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

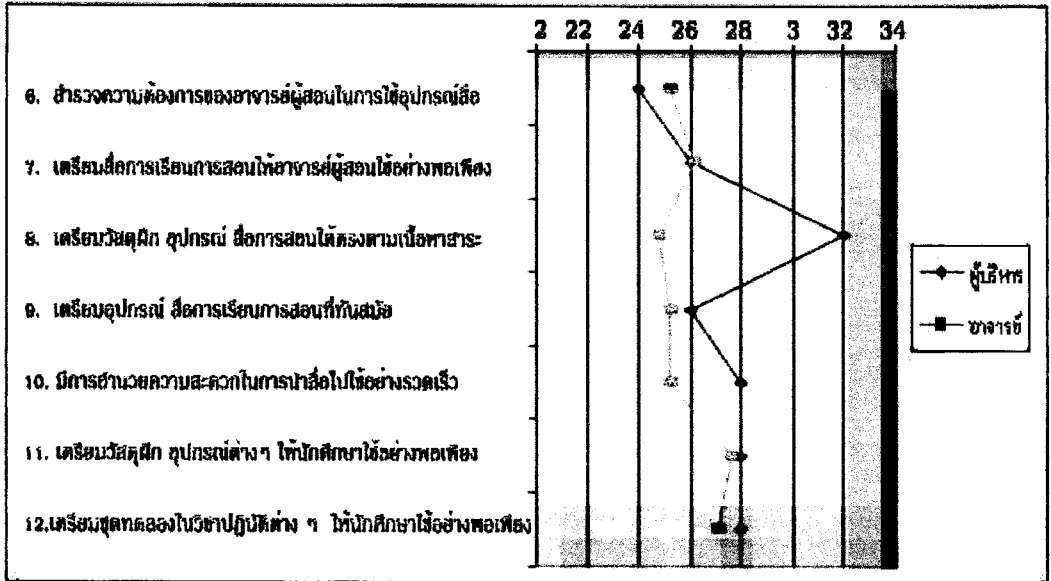
ส่วนที่ 1 ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินความพร้อมในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินความพร้อมในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ได้จากการประเมินความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย นำเสนอคงภาพต่อไปนี้

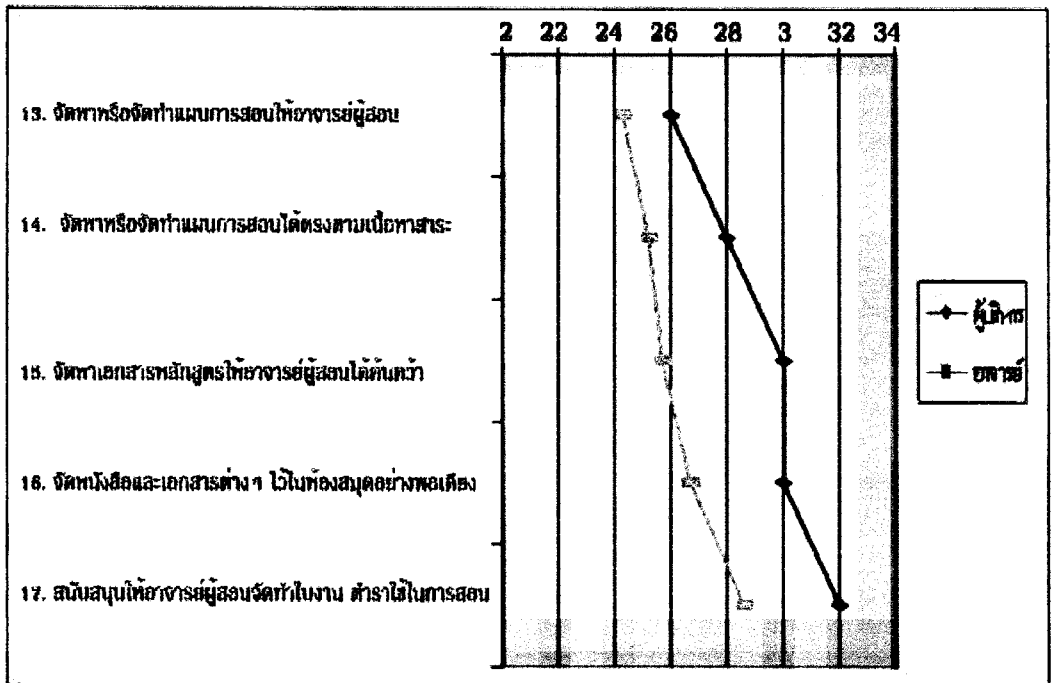
ภาพที่ 4.1 ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร เกี่ยวกับการเตรียมบุคลากร จากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์

จากภาพที่ 4.1 พบว่า ผู้บริหารเห็นว่า การจัดอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรนี้เพียงพอกับการเรียนการสอนมีการปฏิบัติระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.60$) และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่ามีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{X}=2.76$) ผู้บริหารเห็นว่าการจัดมุมวิชาการให้อาจารย์ผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X}=2.60$) และอาจารย์เห็นว่ามีการปฏิบัติในระดับน้อย ($\bar{X}=2.24$) สำหรับรายการอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ามีการปฏิบัติในระดับมากเช่นเดียวกัน

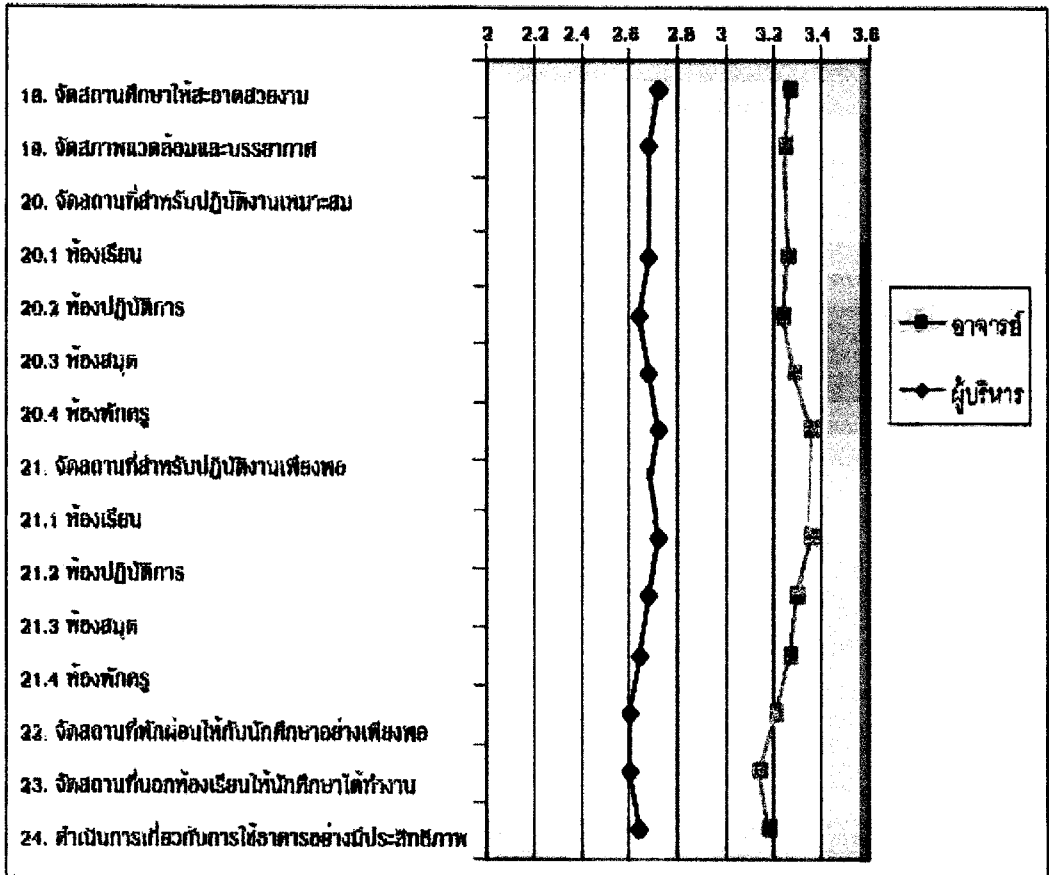
ภาพที่ 4.2 ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตรเกี่ยวกับการจัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน จากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์

จากภาพที่ 4.2 พบว่า ผู้บริหารเห็นว่า การสำรวจความต้องการของอาจารย์ผู้สอนในการใช้อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนมีการปฏิบัติระดับน้อย ($\bar{X}=2.40$) และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่า มีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{X}=2.52$) และผู้บริหารเห็นว่า การเตรียมวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการสอนได้ตรงตามเนื้อหาสาระของรายวิชามีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{X}=3.20$) และอาจารย์เห็นว่า มีการปฏิบัติระดับน้อย ($\bar{X}=2.48$) สำหรับรายการอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่า มีการปฏิบัติในระดับมาก เช่นเดียวกัน

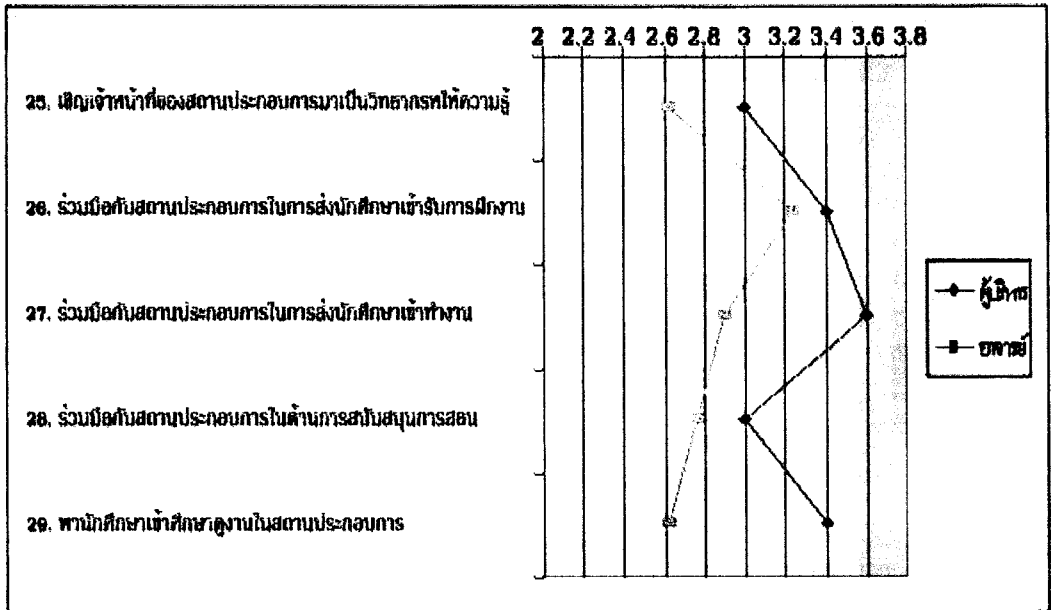
ภาพที่ 4.3 ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตรเกี่ยวกับการจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน จากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์

จากภาพที่ 4.3 พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าการจัดหาหรือจัดทำแผนการสอนให้กับอาจารย์ผู้สอน มีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{X}=2.60$) และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่ามีการปฏิบัติระดับน้อย ($\bar{X}=2.43$) สำหรับรายการอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับมากเช่นเดียวกัน

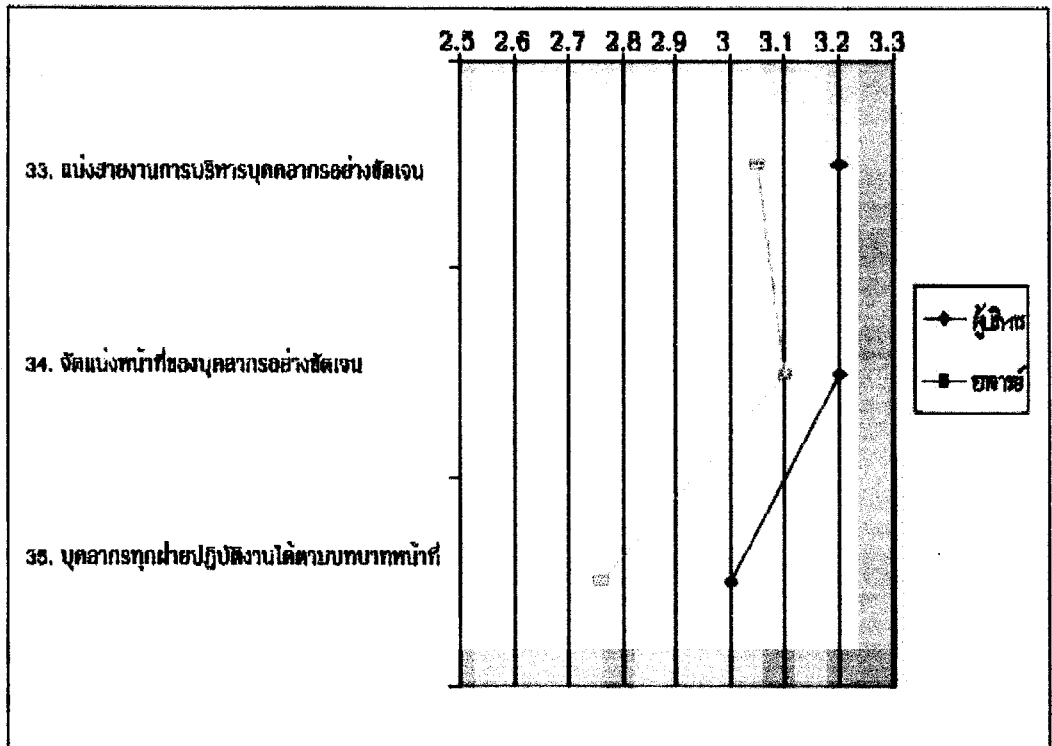
ภาพที่ 4.4 ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร
เกี่ยวกับการจัดอาคารสถานที่ จากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์

จากภาพที่ 4.4 พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าการจัดสถานที่ให้สะอาดสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย ร่มรื่น มีการปฏิบัติระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.60$) และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่า มีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{X}=2.71$) สำหรับรายการอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับมาก เช่นเดียวกัน

ภาพที่ 4.5 ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร
เกี่ยวกับการประสานงานกับสถานประกอบการ จากความคิดเห็นของ
ผู้บริหารและอาจารย์

จากภาพที่ 4.5 พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าความร่วมมือกับสถานประกอบการในการ
ส่งนักศึกษาเข้ารับการฝึกงานมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.60$) อาจารย์เห็นว่าการปฏิบัติ
ในระดับมาก ($\bar{X}=2.90$) สำหรับรายการอื่นๆ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่าการปฏิบัติในระดับ
มากเช่นเดียวกัน

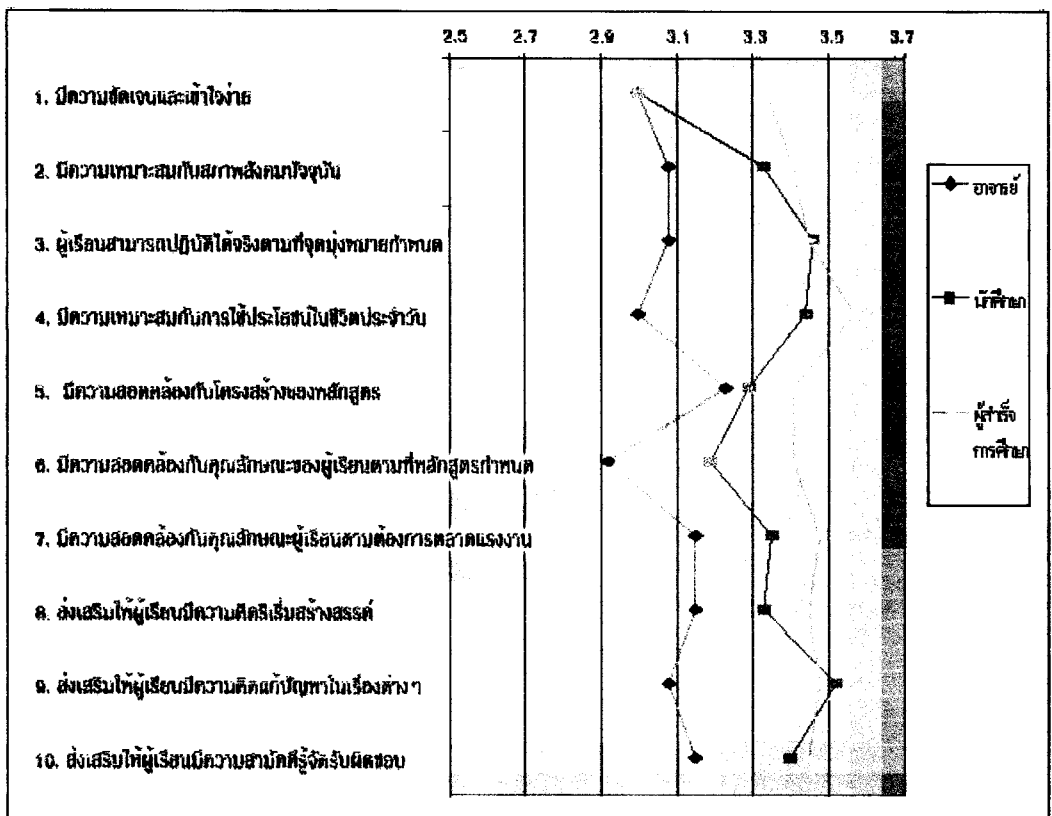
ภาพที่ 4.7 ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร
 เกี่ยวกับการจัดระบบบริหารงาน จากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์

จากภาพที่ 4.7 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ เห็นว่าบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตรเกี่ยวกับการจัดระบบบริหารงานมีการปฏิบัติในระดับมากทุกรายการ ($\bar{X}=2.76-3.20$)

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา คุณลักษณะของอาจารย์ คุณลักษณะของนักศึกษา และส่วนประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา คุณลักษณะของอาจารย์ คุณลักษณะของนักศึกษา และส่วนประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ได้จากการประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย นำเสนอดังภาพต่อไปนี้

1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

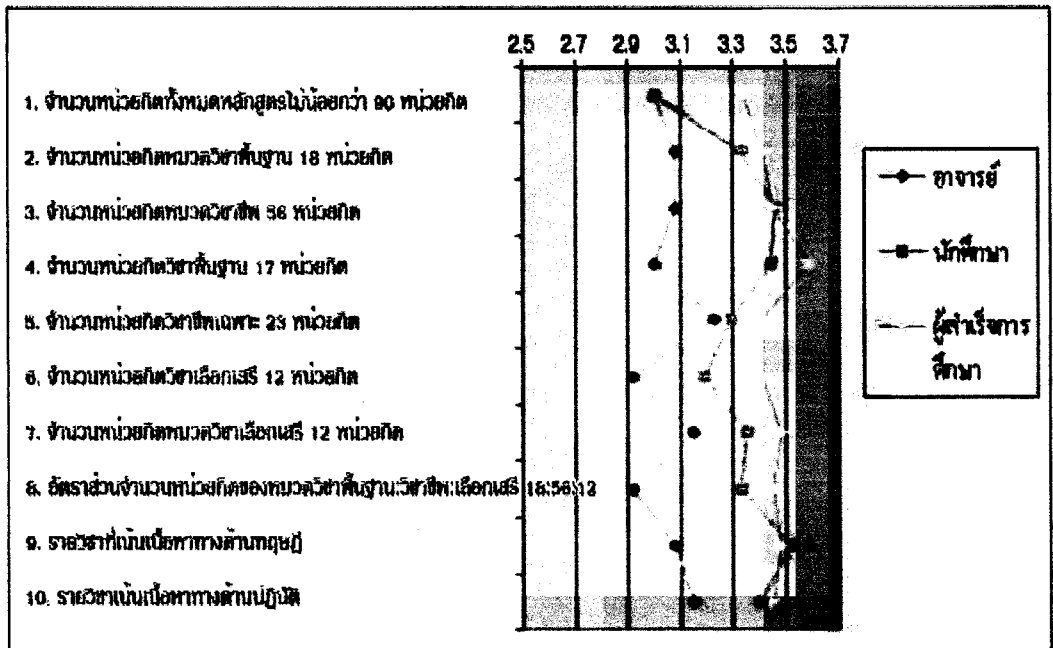

ภาพที่ 4.8 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จากความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

จากภาพที่ 4.8 พบว่า อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันในระดับมาก ($\bar{X}=3.00$ และ 3.44 ตามลำดับ) และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.57$) อาจารย์ และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดแก้ปัญหาใน เรื่องต่าง ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=3.08$ และ 3.48 ตามลำดับ) และนักศึกษาเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.52$) สำหรับรายการอื่น ๆ อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จ การศึกษาเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับมากเช่นเดียวกัน

2. โครงสร้างของหลักสูตร

2.1 การวิเคราะห์โครงสร้างของหลักสูตรจากแบบสอบถาม ได้ผลการวิเคราะห์ ดังภาพที่ 4.9

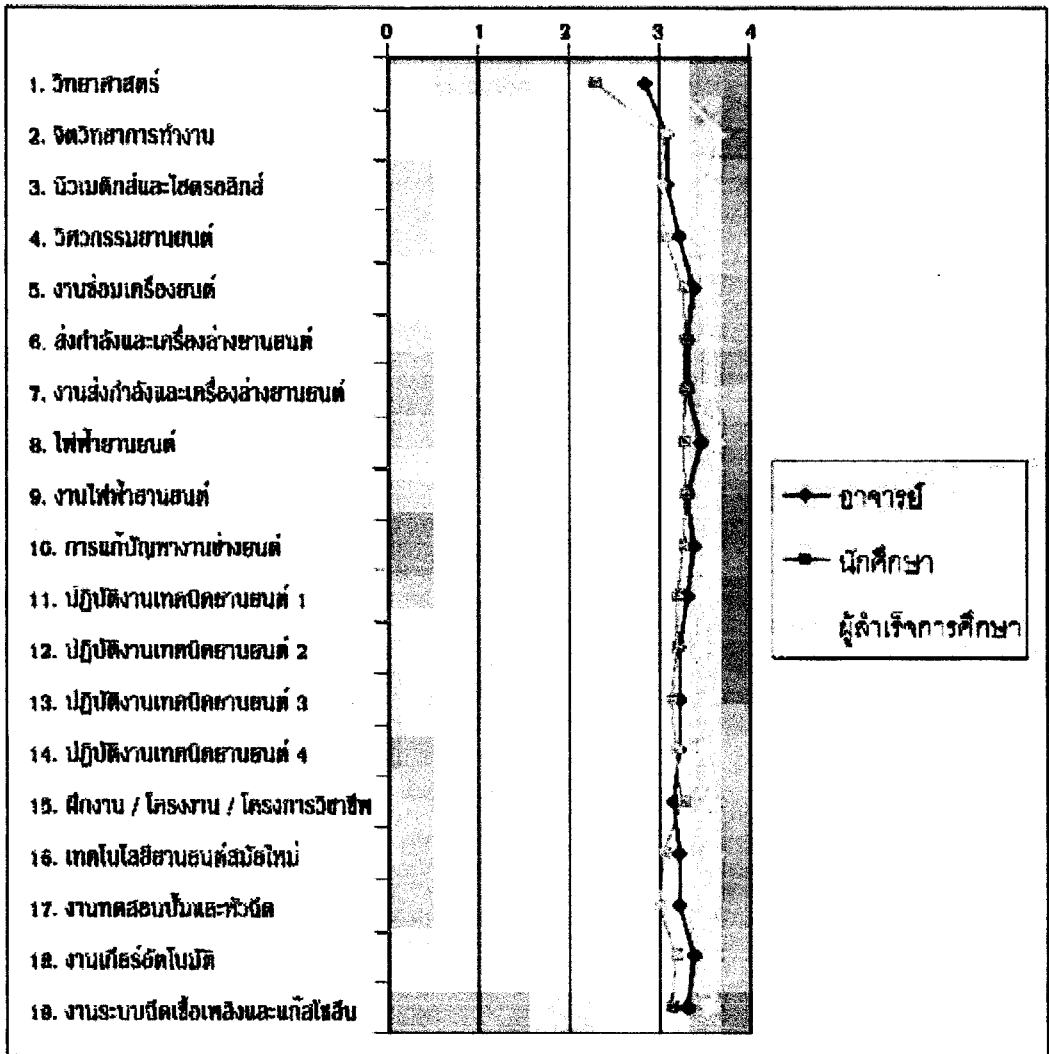

ภาพที่ 4.9 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร จากความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

จากภาพที่ 4.9 พบว่า อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า โครงสร้างหลักสูตรในเรื่อง จำนวนหน่วยกิตวิชาชี พิ้นฐาน 17 หน่วยกิตมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=3.00$ และ 3.44

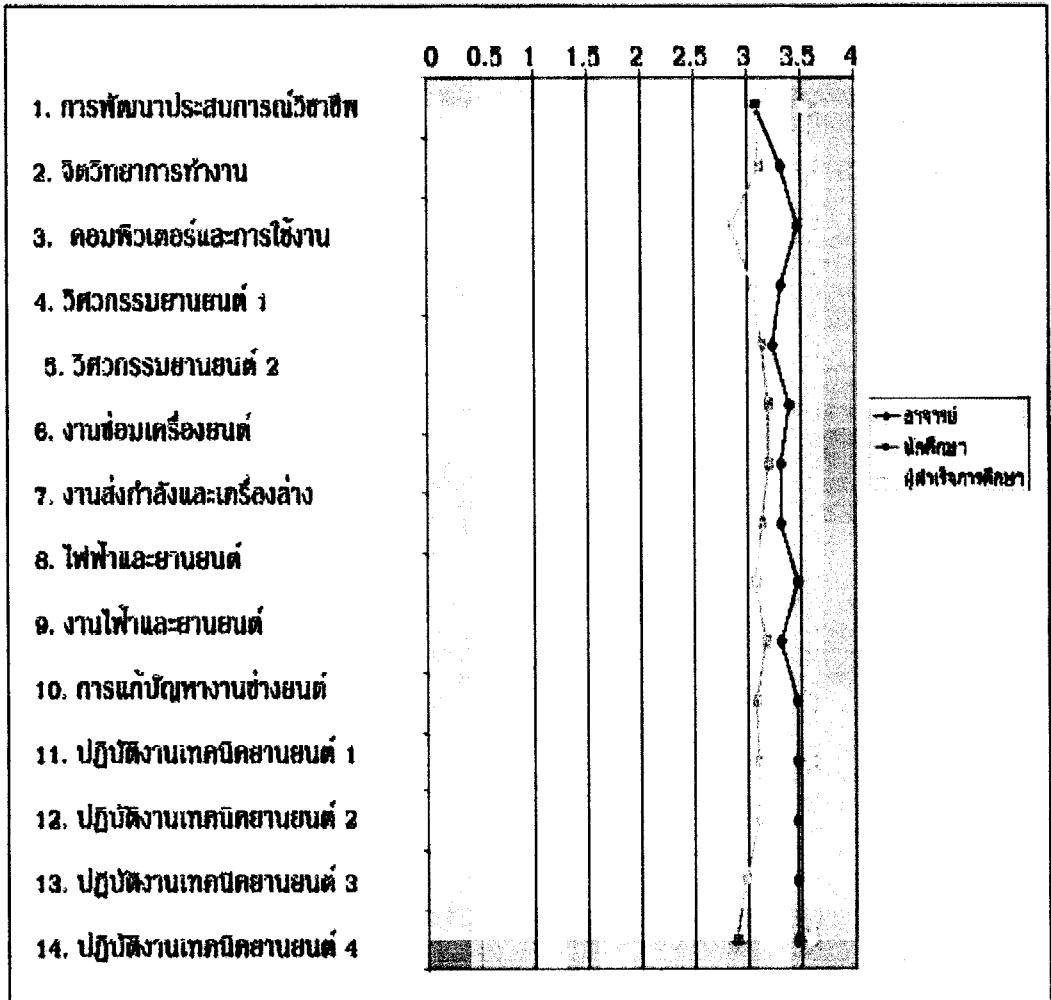
ตามลำดับ) ผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.59$) สำหรับรายการอื่น ๆ อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่ามีการปฏิบัติในระดับมากเช่นเดียวกัน

2.2 การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จากแบบสอบถาม ได้ผลการวิเคราะห์ ดังภาพที่ 4.10

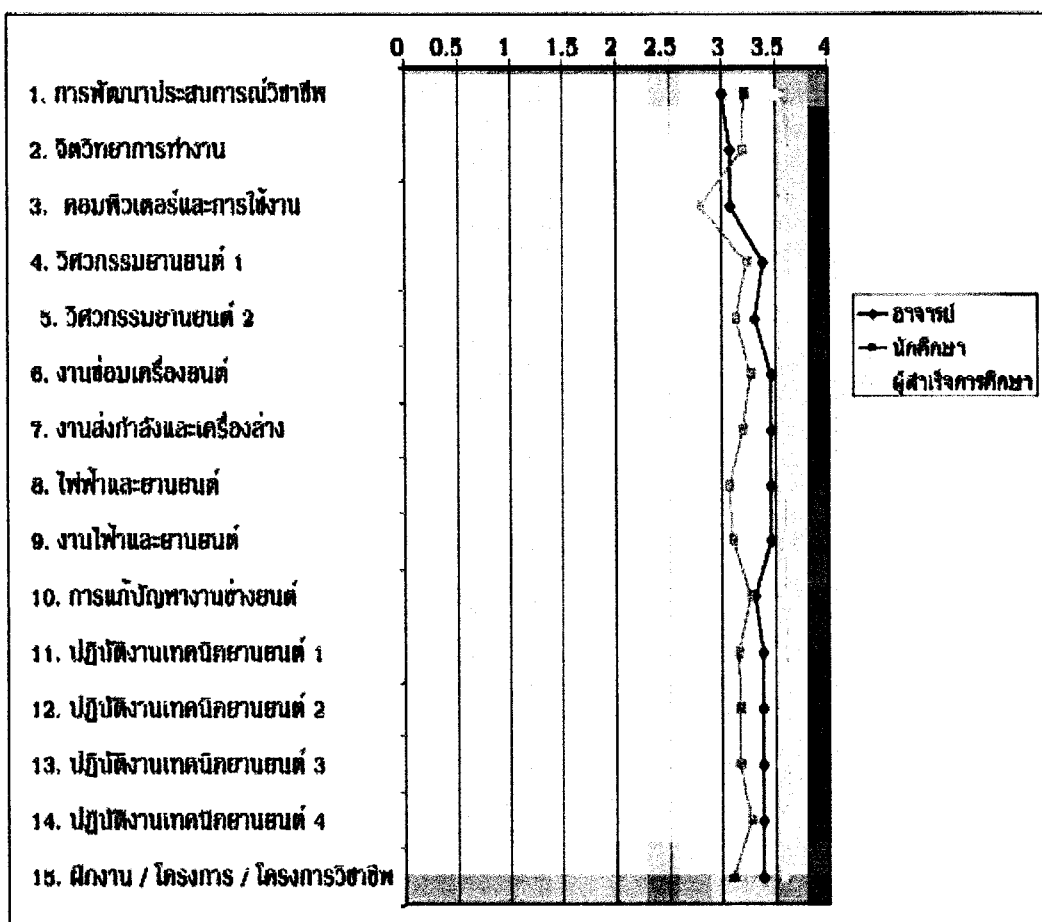
ภาพที่ 4.10 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจากความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

จากภาพที่ 4.10 พบว่า อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรทุกวิชาอยู่ระดับมาก ยกเว้น วิชาวิทยาศาสตร์ 5 ที่นักศึกษาเห็นว่าสอดคล้องในระดับน้อย ($\bar{X}=2.29$) และผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่ามี ความสอดคล้องในระดับมากที่สุด 18 รายการ วิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 วิชา คือ วิชาจิตวิทยาการทำงาน ($\bar{X}=3.68$) รองลงมา ได้แก่ วิชาไฟฟ้ายานยนต์ ($\bar{X}=3.64$) และวิชางานไฟฟ้ายานยนต์ ($\bar{X}=3.61$) สำหรับวิชาอื่น ๆ มีความสอดคล้องในระดับมาก

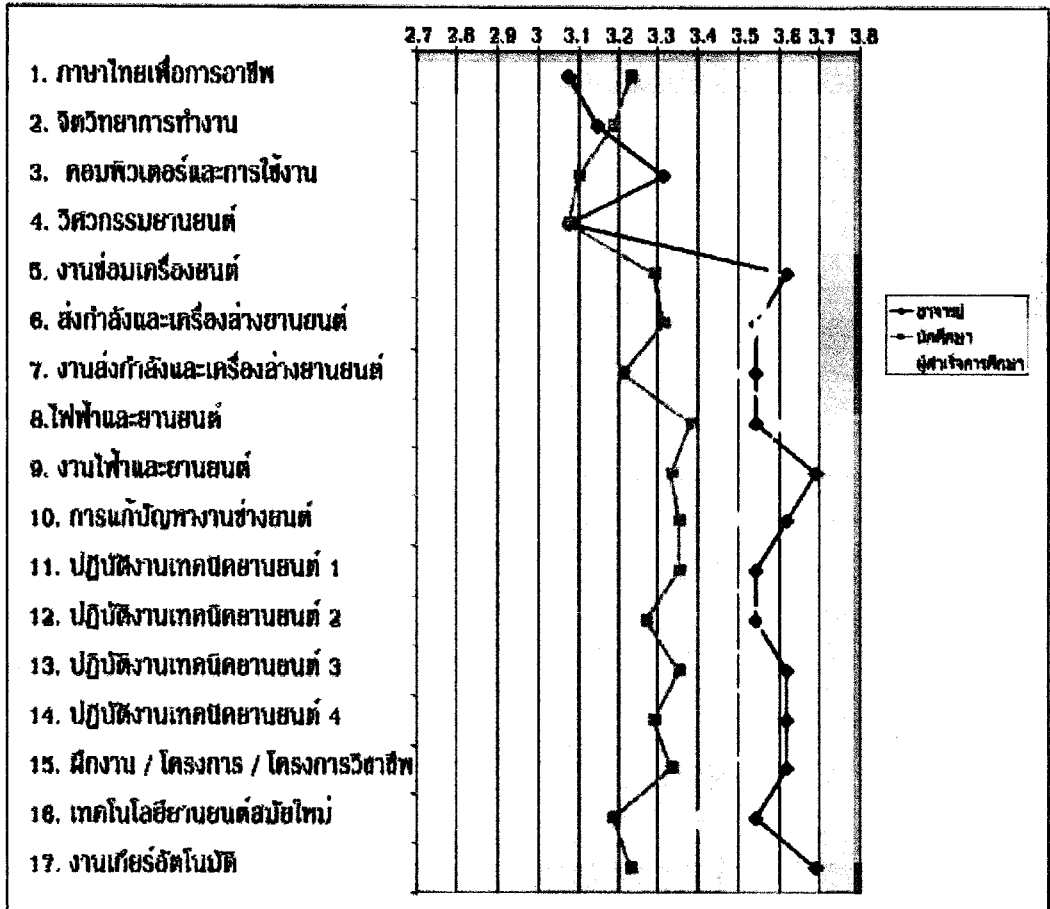
ภาพที่ 4.11 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิต จากความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

จากภาพที่ 4.11 อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาทั้งจำนวนหน่วยกิต ทุกวิชาอยู่ระดับมาก และผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาทั้งจำนวนหน่วยกิตในระดับมากที่สุด 7 วิชา วิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 วิชา คือ วิชางานส่งกำลังและเครื่องล่างยานยนต์ ($\bar{X}=3.61$) วิชางานไฟฟ้ายานยนต์ ($\bar{X}=3.61$) และ จิตวิทยาการทำงาน วิศวกรรมยานยนต์ 2 ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 3 และ ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 4 ($\bar{X}=3.59$) ตามลำดับ สำหรับวิชาอื่น ๆ มีความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาทั้งจำนวนหน่วยกิตในระดับมาก

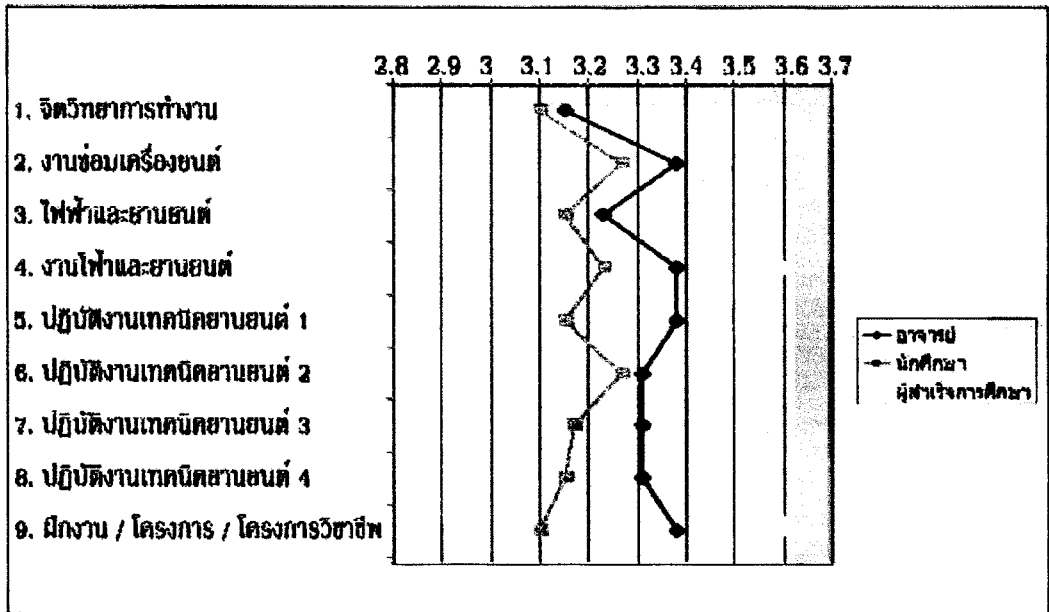
ภาพที่ 4.12 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการจัดการเรียนการสอน จากความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

จากตารางที่ 4.12 พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการจัดการเรียนการสอน ทุกวิชาอยู่ระดับมาก และผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการจัดการเรียนการสอน ในระดับมากที่สุด 9 วิชา วิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 วิชา คือ วิชางานส่งกำลังและเครื่องล่างยานยนต์ วิชางานซ่อมเครื่องยนต์ และวิชางานไฟฟ้ายานยนต์ ($\bar{X}=3.61$)

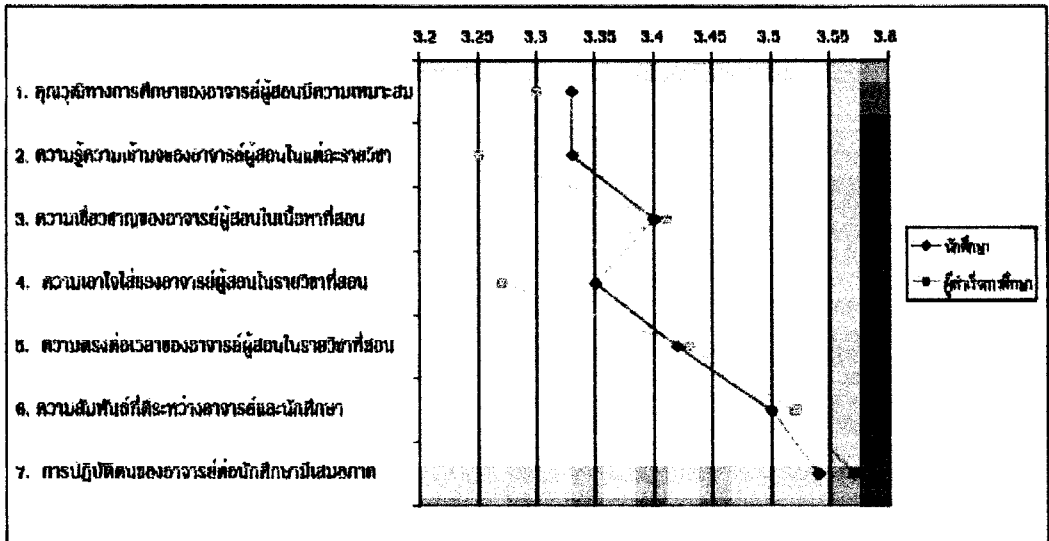
ภาพที่ 4.13 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา กับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน จากความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

จากตารางที่ 4.13 พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการวัดและประเมินผลทุกวิชาอยู่ระดับมาก และผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการจัดการเรียนการสอน ในระดับมากที่สุด 10 วิชา วิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 วิชา คือ จิตวิทยาการทำงาน ($\bar{X}=3.54$) วิชาจิตวิทยาการแนะแนว ($\bar{X}=3.52$) และวิชาภาษาไทยเพื่อการอาชีพ ($\bar{X}=3.52$)

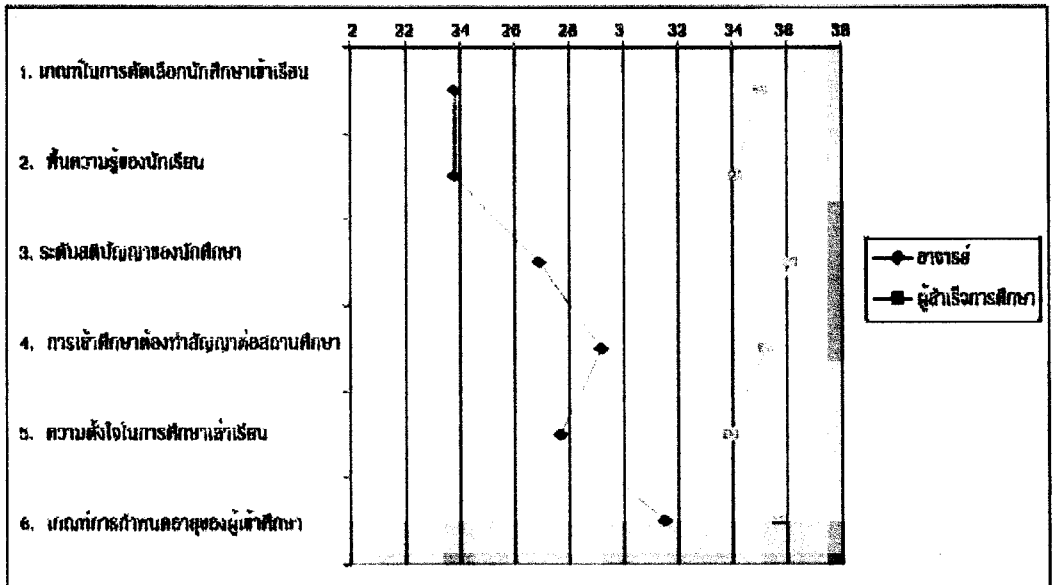
ภาพที่ 4.14 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา การวัดและประเมินผล จากความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จ การศึกษา

จากภาพที่ 4.14 พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการวัดและประเมินผลทุกวิชาอยู่ระดับมาก และผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการจัดการเรียนการสอน ในระดับมากที่สุด 9 วิชา วิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 วิชา คือวิชาไฟฟ้ายานยนต์ ($\bar{X}=3.61$) วิชางานซ่อมเครื่องยนต์ ($\bar{X}=3.59$) และวิชาปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 4 ($\bar{X}=3.57$)

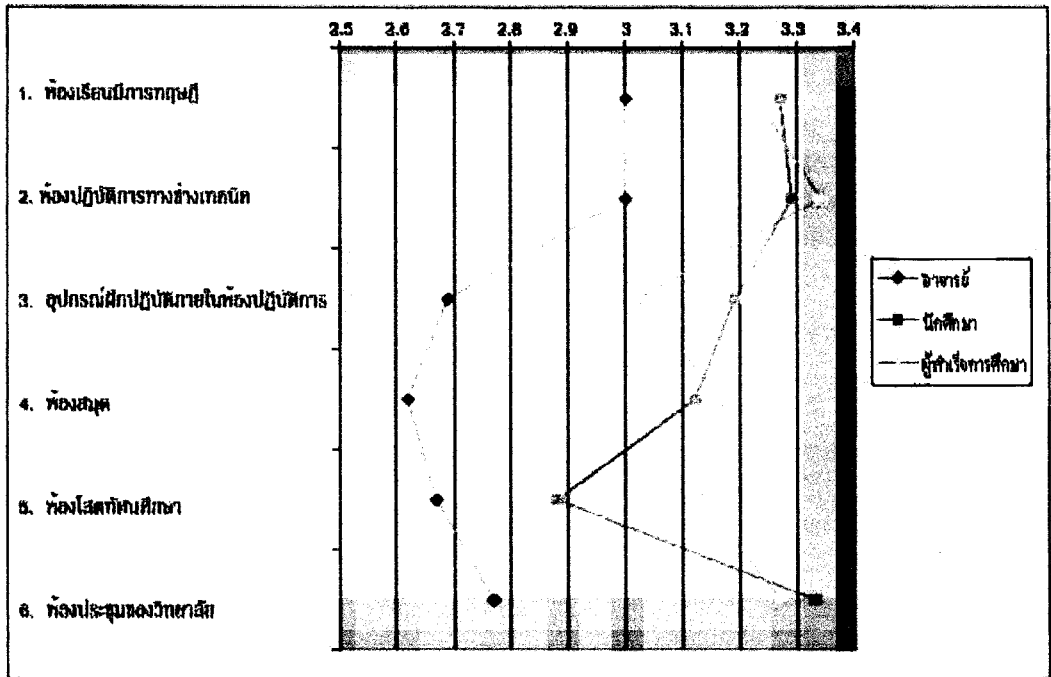
ภาพที่ 4.15 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์ จากความคิดเห็นของนักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์ที่เหมาะสมในระดับมากที่สุด ได้แก่ การปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนักศึกษาเสมอภาคกันทุกคน ($\bar{X}=3.54$) และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ($\bar{X}=3.52$) ตามลำดับ สำหรับรายการอื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

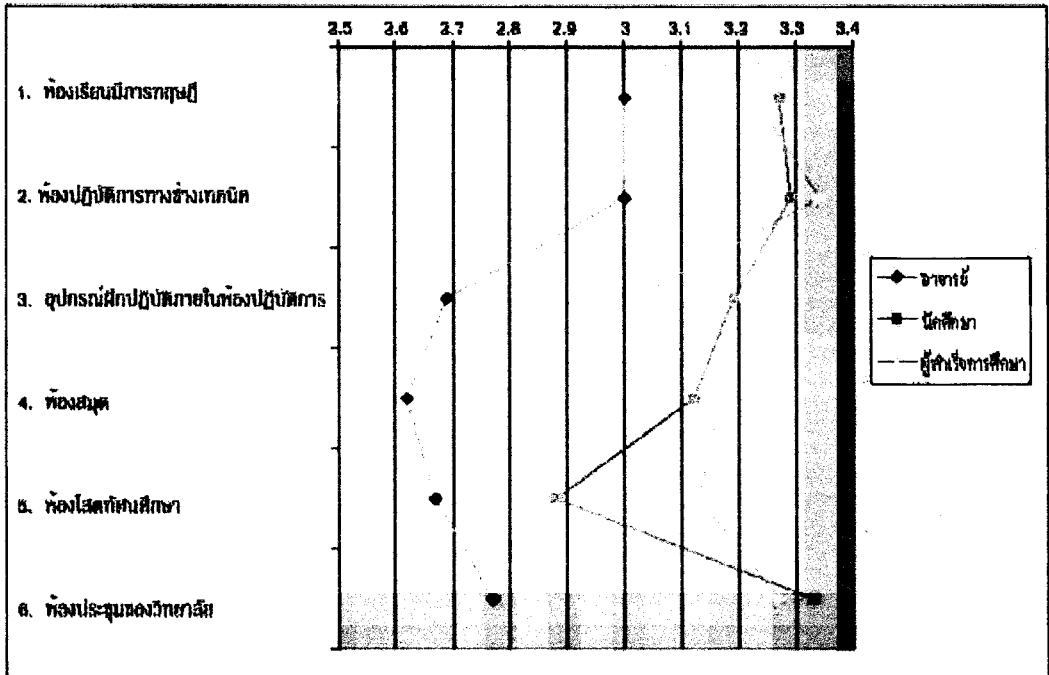
ภาพที่ 4.16 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษา จากความคิดเห็นของอาจารย์ และผู้สำเร็จการศึกษา

จากตารางที่ 4.16 พบว่า อาจารย์มีความเห็นว่าเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียน และพื้นความรู้ของนักศึกษายังมีความเหมาะสมในระดับน้อย ($\bar{X}=2.38$) และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า ระดับสติปัญญาของนักศึกษาเพียงพอที่จะศึกษาในหลักสูตรนี้ การเข้าศึกษาต้องทำสัญญาต่อสถานศึกษาและสถานประกอบการ และเกณฑ์การกำหนดอายุของผู้เข้าศึกษา 18 ปีบริบูรณ์ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.61, 3.52,$ และ 3.57 ตามลำดับ)

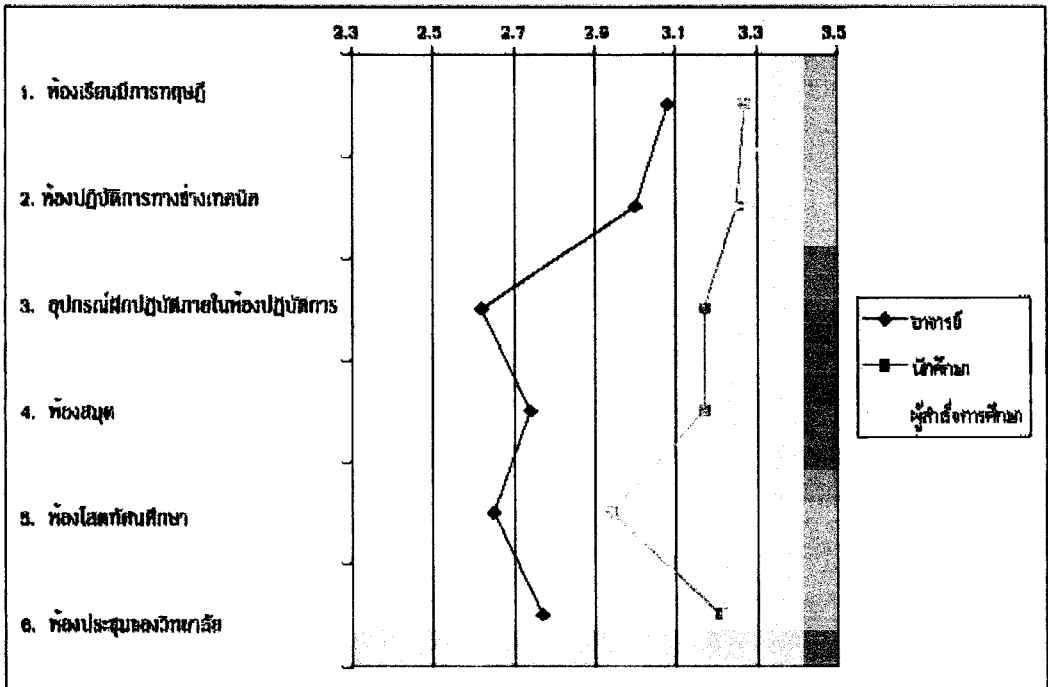
ภาพที่ 4.17 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านคุณภาพ จากความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

จากตารางที่ 4.17 พบว่า อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่า ส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านคุณภาพทุกรายการ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=2.62-3.34$)

ภาพที่ 4.18 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านความเพียงพอ จากความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

จากภาพที่ 4.18 พบว่า อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่า ส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านความเพียงพอทุกรายการ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=2.62-3.34$)

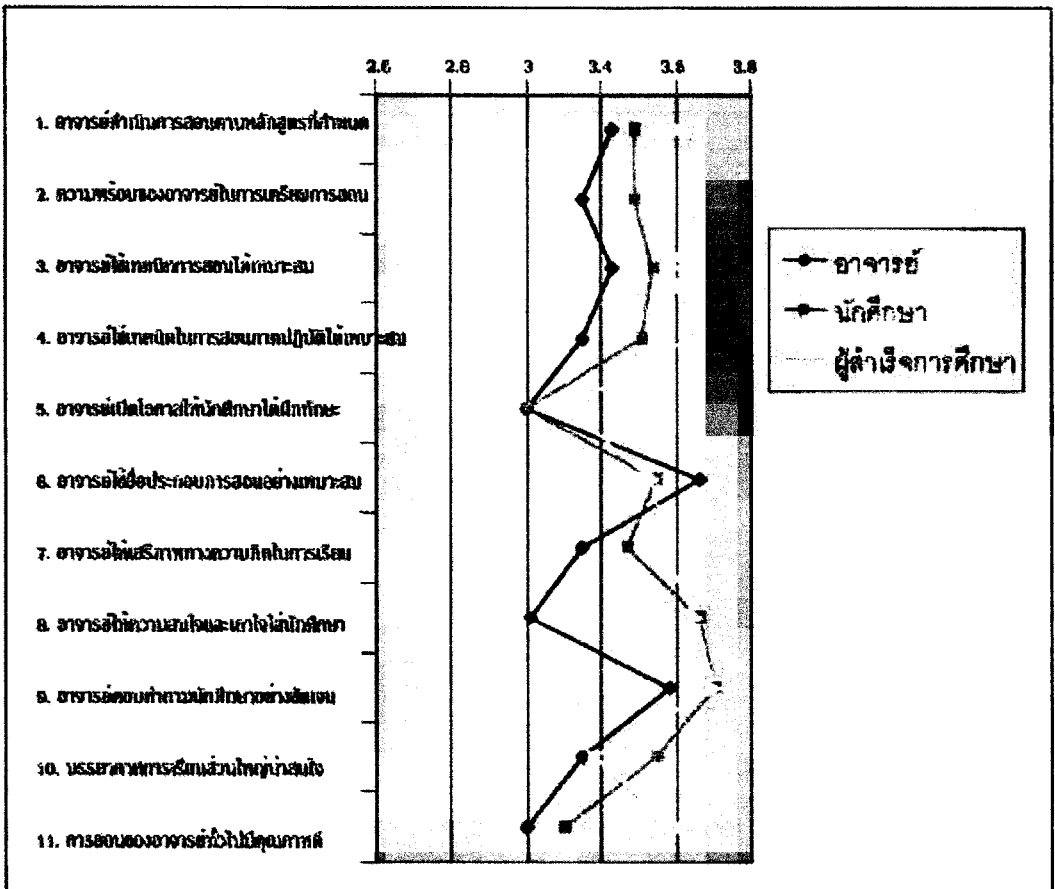
ภาพที่ 4.19 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านความสะดวกในการใช้บริการจากความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

จากภาพที่ 4.19 พบว่า อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นในส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านความสะดวกในการใช้บริการ ทุกรายการมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=2.62-3.34$)

ส่วนที่ 3 ผลการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษาและการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ผลการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษาและการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ได้จากการประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย นำเสนอดังภาพต่อไปนี้

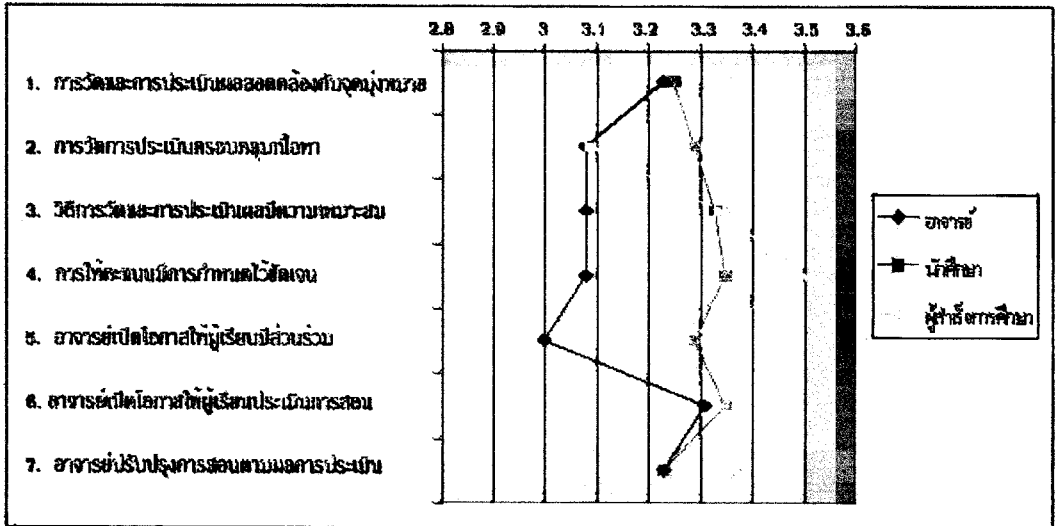
1. การประเมินการจัดการเรียนการสอน ได้ผลวิเคราะห์ดังภาพที่ 4.20

ภาพที่ 4.20 ผลการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน จากความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

จากภาพที่ 4.20 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่า อาจารย์ตอบคำถามนักศึกษาอย่างชัดเจนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.59$) สำหรับรายการอื่น ๆ อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก

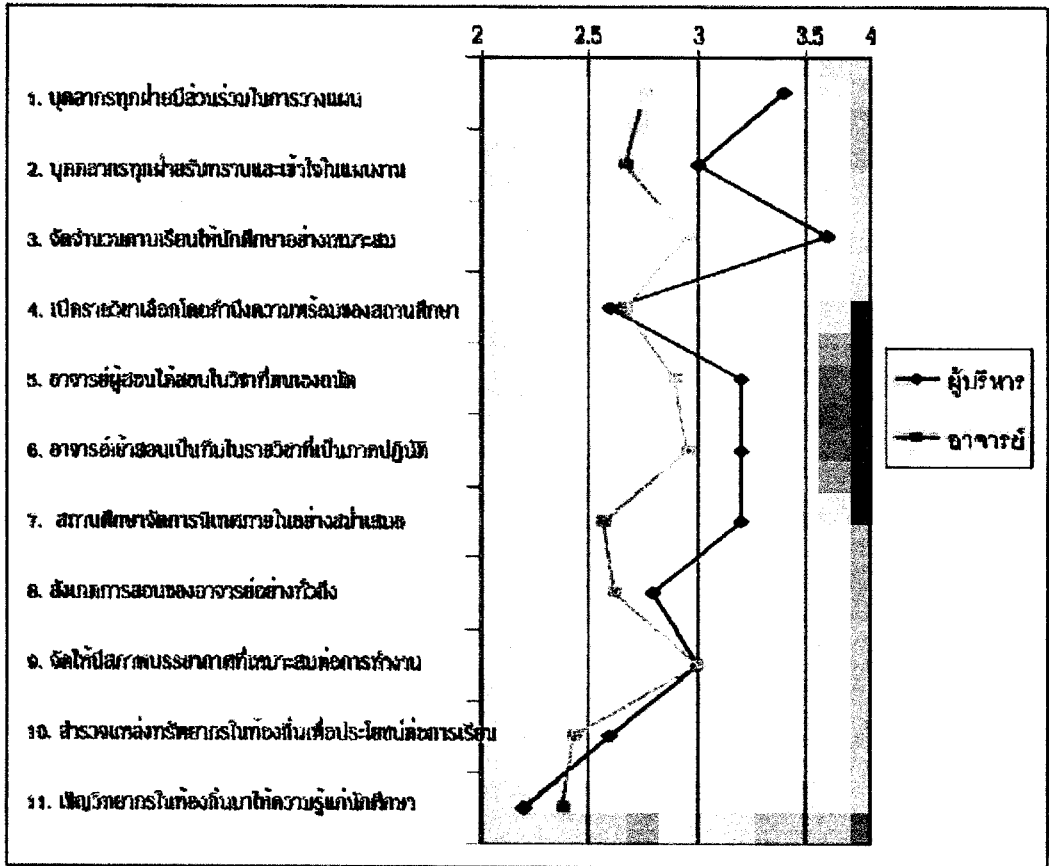
2. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ได้ผลดังภาพที่ 4.21

ภาพที่ 4.21 ผลการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนจากความคิดเห็นของอาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา

จากภาพที่ 4.21 พบว่า อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่าการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนทุกรายการ มีความเหมาะสมในระดับมาก($\bar{X}=3.00-3.50$)

3. การบริหารหลักสูตร ได้ผลดังภาพที่ 4.22

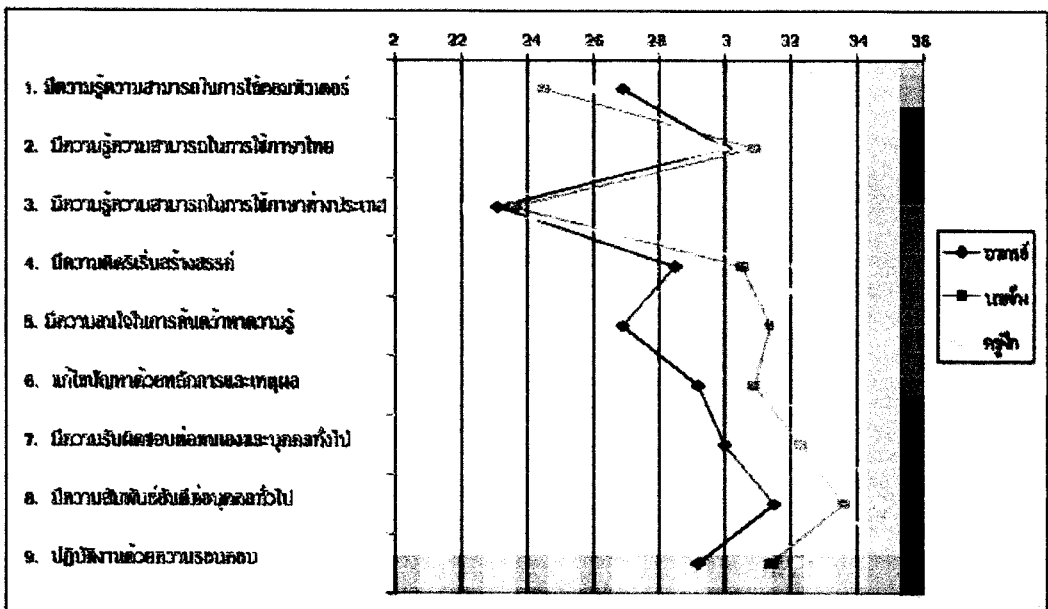
ภาพที่ 4.22 ผลการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการบริหารหลักสูตร จากความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์

จากภาพที่ 4.22 พบว่า ผู้บริหาร เห็นว่า มีการจัดจำนวนคาบเรียนให้นักศึกษาแต่ละสัปดาห์ได้อย่างเหมาะสม และอาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบจำนวนคาบการสอนอย่างเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.60$) และการเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักศึกษา มีการปฏิบัติในระดับน้อย ($\bar{X}=2.20$) สำหรับรายการอื่นๆ มีความปฏิบัติในระดับมาก สำหรับอาจารย์ เห็นว่า เกือบทุกรายการมีการปฏิบัติในระดับมาก ยกเว้นรายการ ดำรงแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักศึกษา มีการปฏิบัติในระดับน้อย ($\bar{X}=2.43$ และ 2.38 ตามลำดับ)

ส่วนที่ 4 ผลการประเมินผลผลิตของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ผลการประเมินผลผลิตของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ได้จากการประเมินความคิดเห็นของอาจารย์ นายจ้าง และครูฝึก ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย นำเสนอดังภาพต่อไปนี้

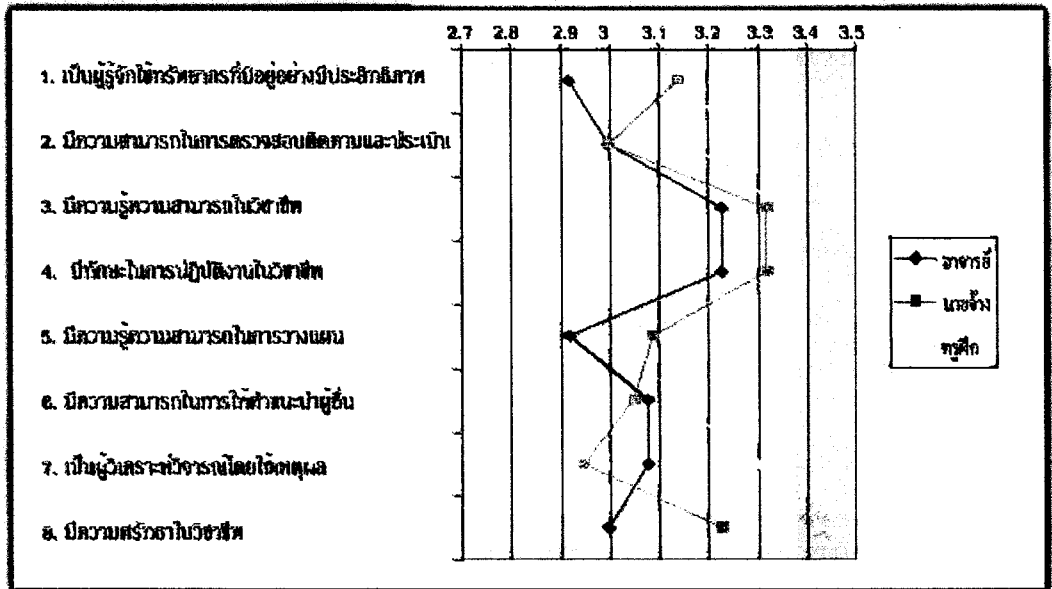
1. คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา นำเสนอผลการวิเคราะห์ดังภาพที่ 4.23-4.25

ภาพที่ 4.23 ผลการประเมินผลผลิตของหลักสูตร ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านทั่วไป จากความคิดเห็นของอาจารย์ นายจ้าง และครูฝึก

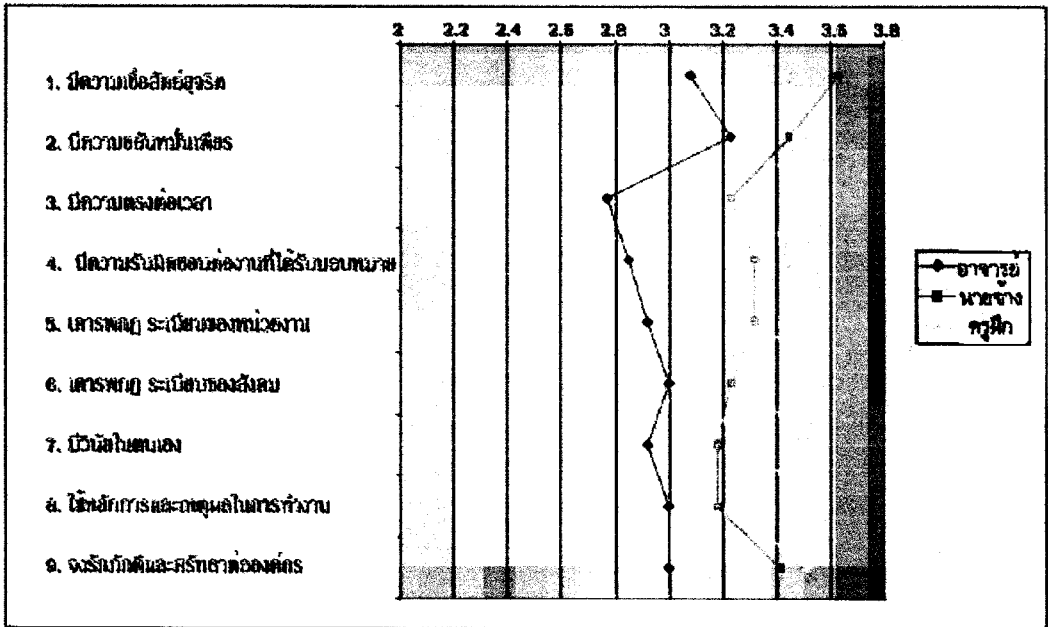
จากภาพที่ 4.23 พบว่า อาจารย์และครูฝึก เห็นว่าคุณลักษณะทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการมีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ในระดับมาก ($\bar{X}=2.69, 2.61$)

นายจ้างเห็นว่ามีความสามารถในระดับน้อย ($\bar{X}=2.45$) อาจารย์ นายจ้างและครูฝึกเห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาด้านทั่วไปมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.31, 2.36$ และ 2.22 ตามลำดับ) สำหรับรายการอื่น ๆ อาจารย์ นายจ้าง และครูฝึกมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ภาพที่ 4.24 ผลการประเมินผลผลิตของหลักสูตร เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิชาชีพ จากความคิดเห็นของอาจารย์ นายจ้าง และครูฝึก

จากภาพที่ 4.24 พบว่า อาจารย์ นายจ้าง ครูฝึกมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิชาชีพทุกรายการในระดับมาก ($\bar{X}=2.92-3.43$)

ภาพที่ 4.25 ผลการประเมินผลผลิตของหลักสูตร เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ด้านคุณธรรมจริยธรรมจากความคิดเห็นของอาจารย์ นายจ้าง และครูปีก

จากภาพที่ 4.25 อาจารย์ นายจ้าง และครูปีก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.97-3.48$) และนายจ้างเห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาใช้หลักการและเหตุผลในการทำงาน และจงรักภักดีและศรัทธาต่อองค์กรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.52$)

ข้อเสนอแนะของครูฝึกและนายจ้าง

ที่มีความประสงค์ให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพหรือคุณสมบัติอื่น ๆ เพิ่มเติม (เรียงตามลำดับความต้องการจากมากที่สุดมาหาน้อยที่สุด)

ความคิดเห็น	ความถี่
1. มีความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์	27
2. ต้องการให้ผู้เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นกว่าเดิม	23
3. มีความรู้เกี่ยวกับ ENGLISH TECHINIC	10
4. มีความรู้เกี่ยวกับ ENGLISH ELECTRONIC	8
5. ต้องการให้ผู้เรียนรู้หลักการใช้เครื่องมือให้ถูกต้องและแม่นยำ	7
6. มีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลาในการฝึกงาน	6
7. ควรปรับปรุงในด้านการวิเคราะห์งาน	5
8. การตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า	4
9. ขวนขวายหาความรู้ใหม่ ๆ ในทุก ๆ ด้าน	4
10. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาเพิ่มพูนทักษะการทำงาน	3
11. มีการอดทน รู้จักคิด รู้บทบาทสถานภาพของตนเอง	3
12. ควรมีความรู้ในด้านพิมพ์ดีดเบื้องต้น	3
13. มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา	2

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย นี้เป็นการวิจัยเชิงประเมิน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อประเมินบริบทด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1.1.2 เพื่อประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา คุณลักษณะของอาจารย์ คุณลักษณะของ นักศึกษา และ ส่วนประกอบอื่น ๆ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1.1.3 เพื่อประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1.1.4 เพื่อประเมินผลผลิตของหลักสูตร ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จ การศึกษาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย

1) ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชาช่างยนต์ หัวหน้าแผนกวิชาช่างยนต์ และหัวหน้างานอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 5 คน

2) อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 21 คน

3) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 48 คน

4) ผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในช่วงปีการศึกษา 2544 – 2545 จำนวน 2 รุ่น จำนวน 47 คน

5) ครูฝึก ในสถานประกอบการที่ทำการฝึกนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 23 คน

7) นายจ้างหรือหัวหน้างานหรือเจ้าของสถานประกอบการ ที่เป็นนายจ้างผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 23 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมุ่งเน้น เนื้อหาการประเมินหลักสูตรในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1.2.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอความร่วมมือจากหัวหน้างานทวิภาคี วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย แจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 181 ชุด และได้รับคืนจำนวนทั้งสิ้น 167ชุด คิดเป็นร้อยละ 92.27

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2) ข้อคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาโดยการแสดงค่าความถี่ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบข้อมูลเชิงบรรยาย

1.3 ผลการวิจัย

1.3.1 ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมพร้อมในการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1) การเตรียมบุคลากร

ผู้บริหารเห็นว่า การจัดอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรนี้เพียงพอกับการเรียนการสอนมีการปฏิบัติระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.60$) และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่ามี การปฏิบัติระดับมาก ($\bar{X}=2.76$) ผู้บริหารเห็นว่าการจัดมุมวิชาการให้อาจารย์ผู้สอนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง มีการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X}=2.60$) และอาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติใน ระดับน้อย ($\bar{X}=2.24$) สำหรับรายการอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติใน ระดับ มากเช่นเดียวกัน

2) การจัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน

ผู้บริหารเห็นว่า การสำรวจความต้องการของอาจารย์ผู้สอนในการใช้ อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนมีการปฏิบัติระดับน้อย ($\bar{X}=2.40$) และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่ามี การปฏิบัติระดับมาก ($\bar{X}=2.52$) และผู้บริหารเห็นว่าการเตรียมวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการสอน ได้ตรงตามเนื้อหาสาระของรายวิชามีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{X}=3.20$) และอาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติระดับน้อย ($\bar{X}=2.48$) สำหรับรายการอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติ ในระดับมากเช่นเดียวกัน

3) การจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

ผู้บริหารเห็นว่าการจัดหาหรือจัดทำแผนการสอนให้กับอาจารย์ ผู้สอน มีการปฏิบัติระดับมาก ($\bar{X}=2.60$) และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่ามี การปฏิบัติระดับน้อย ($\bar{X}=2.43$) สำหรับรายการอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติใน ระดับ มากเช่นเดียวกัน

4) การจัดอาคารสถานที่

ผู้บริหารเห็นว่าการจัดสถานที่ให้สะอาดสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย รมรื่น มีการปฏิบัติระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.60$) และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่ามี การปฏิบัติ ระดับมาก ($\bar{X}=2.71$) สำหรับรายการอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติใน ระดับ มากเช่นเดียวกัน

5) การประสานงานกับสถานประกอบการ

ผู้บริหารเห็นว่าการร่วมมือกับสถานประกอบการในการส่งนักศึกษาเข้ารับการฝึกงานมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.60$) อาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X}=2.90$) สำหรับรายการอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับมากเช่นเดียวกัน

6) การเตรียมงบประมาณ

ผู้บริหารเห็นว่าการติดตามและประเมินผลการใช้งบประมาณอย่าง เป็นระบบมีการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X}=2.80$) อาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับน้อย ($\bar{X}=2.48$) สำหรับรายการอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับมากเช่นเดียวกัน

7) การจัดระบบบริหารงาน

ผู้บริหารและอาจารย์ เห็นว่าบริบทด้านการเตรียมความพร้อมใน การใช้หลักสูตรเกี่ยวกับการจัดระบบบริหารงานมีการปฏิบัติในระดับมากทุกรายการ ($\bar{X}=2.76-3.20$)

1.3.2 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันในระดับมาก ($\bar{X}=3.00$ และ 3.44 ตามลำดับ) และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.57$) อาจารย์ และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิด แก้ปัญหาในเรื่องต่าง ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=3.08$ และ 3.48 ตามลำดับ) และ นักศึกษาเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.52$) สำหรับรายการอื่น ๆ อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับมากเช่นเดียวกัน

2) โครงสร้างหลักสูตร

อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า โครงสร้างหลักสูตรในเรื่องจำนวน หน่วยกิตวิชาชีพ พื้นฐาน 17 หน่วยกิตมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=3.00$ และ 3.44 ตามลำดับ) ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.59$) สำหรับ รายการอื่น ๆ อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับมากเช่นเดียวกัน

3) ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้อง

ระหว่างเนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรทุกวิชาอยู่ระดับมาก ยกเว้น วิชาวิทยาศาสตร์ 5 ที่นักศึกษาเห็นว่าสอดคล้องในระดับน้อย ($\bar{X}=2.29$) และผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด 18 รายการ วิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 วิชา คือ วิชาจิตวิทยาการทำงาน ($\bar{X}=3.68$) รองลงมา ได้แก่ วิชาไฟฟ้ายานยนต์ ($\bar{X}=3.64$) และวิชางานไฟฟ้ายานยนต์ ($\bar{X}=3.61$) สำหรับวิชาอื่น ๆ มีความสอดคล้องในระดับมาก

4) ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิต

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิต ทุกวิชาอยู่ระดับมาก และผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิตในระดับมากที่สุด 7 วิชา วิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 วิชา คือ วิชางานส่งกำลังและเครื่องล่างยานยนต์ ($\bar{X}=3.61$) วิชางานไฟฟ้ายานยนต์ ($\bar{X}=3.61$) และจิตวิทยาการทำงาน วิศวกรรมยานยนต์ 2 ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 3 และปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 4 ($\bar{X}=3.59$) ตามลำดับ สำหรับวิชาอื่น ๆ มีความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิตในระดับมาก

5) ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการจัดการเรียนการสอน

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการจัดการเรียนการสอน ทุกวิชาอยู่ระดับมาก และผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการจัดการเรียนการสอน ในระดับมากที่สุด 9 วิชา วิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 วิชา คือ วิชางานส่งกำลังและเครื่องล่างยานยนต์ วิชางานซ่อมเครื่องยนต์ และวิชางานไฟฟ้ายานยนต์ ($\bar{X}=3.61$)

6) ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการวัดและประเมินผล

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการวัดและประเมินผลทุกวิชาอยู่ระดับมาก และผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการจัดการเรียนการสอน ในระดับมากที่สุด 10 วิชา วิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 วิชา คือ จิตวิทยาการทำงาน ($\bar{X}=3.54$) วิชาวิศวกรรมยานยนต์ ($\bar{X}=3.52$) และวิชาภาษาไทยเพื่อการอาชีพ ($\bar{X}=3.52$)

7) *ความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการวัดและประเมินผล*

อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการวัดและประเมินผลทุกวิชาอยู่ระดับมาก และผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการจัดการเรียนการสอน ในระดับมากที่สุด 9 วิชา วิชาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 วิชา คือวิชาไฟฟ้ายานยนต์ ($\bar{X}=3.61$) วิชางานซ่อมเครื่องยนต์ ($\bar{X}=3.59$) และวิชาปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 4 ($\bar{X}=3.57$)

8) *ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์*

นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์เหมาะสมในระดับมากที่สุด ได้แก่ การปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนักศึกษาเสมอภาคกันทุกคน ($\bar{X}=3.54$) และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ($\bar{X}=3.52$) ตามลำดับ สำหรับรายการอื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมาก

9) *คุณลักษณะของนักศึกษา*

อาจารย์มีความเห็นว่าเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียน และพื้นฐานความรู้ของนักศึกษายังมีความเหมาะสมในระดับน้อย ($\bar{X}=2.38$) และผู้สำเร็จการศึกษามองเห็นว่า ระดับสติปัญญาของนักศึกษาเพียงพอที่จะศึกษาในหลักสูตรนี้ การเข้าศึกษาต้องทำสัญญาต่อสถานศึกษาและสถานประกอบการ และเกณฑ์การกำหนดอายุของผู้เข้าศึกษา 18 ปี บริบูรณ์ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.61, 3.52$ และ 3.57 ตามลำดับ)

10) *ส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านคุณภาพ*

อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่าส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านคุณภาพทุกรายการ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=2.62-3.34$)

11) *ส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านความเพียงพอ*

อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่าส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านความเพียงพอทุกรายการ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=2.62-3.34$)

12) *ส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านความสะดวกในการใช้บริการ*

อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่าส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านความสะดวกในการใช้บริการ ทุกรายการมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=2.62 - 3.34$)

1.3.3 ผลการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษาและการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1) การจัดการเรียนการสอน

ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า อาจารย์อาจารย์ตอบคำถามนักศึกษาอย่างชัดเจนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.59$) สำหรับรายการอื่นๆ อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก

2) การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่าการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนทุกรายการ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=3.00-3.50$)

3) ด้านการบริหารหลักสูตร

ผู้บริหาร เห็นว่า มีการจัดจำนวนคาบเรียนให้นักศึกษาแต่ละสัปดาห์ได้อย่างเหมาะสม และอาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบจำนวนคาบการสอนอย่างเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.60$) และการเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักศึกษา มีการปฏิบัติในระดับน้อย ($\bar{X}=2.20$) สำหรับรายการอื่นๆ มีความปฏิบัติในระดับมาก สำหรับอาจารย์ เห็นว่า เกือบทุกรายการมีการปฏิบัติในระดับมาก ยกเว้นรายการ สํารวจแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักศึกษา มีการปฏิบัติในระดับน้อย ($\bar{X}=2.43$ และ 2.38 ตามลำดับ)

1.3.4 ผลการประเมินผลผลิตของหลักสูตร ได้แก่ การประเมินคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1) คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านทั่วไป

อาจารย์และครูฝึก เห็นว่าคุณลักษณะทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการมีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ในระดับมาก ($\bar{X}=2.69, 2.61$) นายจ้างเห็นว่ามีความสามารถในระดับน้อย ($\bar{X}=2.45$) อาจารย์ นายจ้างและครูฝึกเห็นว่า ผู้สำเร็จการศึกษาด้านทั่วไปมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.31, 2.36$ และ 2.22 ตามลำดับ) สำหรับรายการอื่นๆ อาจารย์ นายจ้าง และครูฝึกมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2) คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิชาชีพ

อาจารย์ นายจ้าง ครูฝึกมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิชาชีพทุกรายการในระดับมาก ($\bar{X}=2.92-3.43$)

3) คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรม

นายจ้าง และครูฝึก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.97 - 3.48$) และนายจ้าง เห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาใช้หลักการและเหตุผลในการทำงาน และจงรักภักดีและศรัทธาต่อองค์กรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.52$)

2. การอภิปรายผล

ผลการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย มีประเด็นที่ผู้วิจัย ได้นำมาอภิปราย ดังนี้

2.1 ผลการประเมินบริบทด้านการเตรียมพร้อมในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

2.1.1 การเตรียมบุคลากร

จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์มีเห็นว่าสอดคล้องกันที่ว่า การจัดอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรนี้มีอย่างเพียงพอกับการเรียนการสอน โดยมีการปฏิบัติระดับมากและมากที่สุด น่าจะเนื่องมาจากวิทยาลัยเทคนิคเชียงรายมีอาจารย์ประจำจำนวน 21 คน ซึ่งมีความเพียงพอในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ สำหรับผลการวิจัยที่พบว่าผู้บริหารเห็นว่าการจัดมุมวิชาการให้อาจารย์ได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองมีการปฏิบัติในระดับมาก แต่อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับน้อย ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากการจัดเตรียมงบประมาณในการจัดมุมวิชาการยังไม่เพียงพอ ซึ่งต้องใช้เวลาในการดำเนินการระยะยาวจึงจะทำให้เป็นมุมวิชาการที่สมบูรณ์ รวมทั้งมีอาจารย์ผู้สอนถึงจำนวน 21 คน จึงมีความต้องการใช้มุมวิชาการมาก ทำให้อาจารย์เห็นว่าการจัดมุมวิชาการมีการปฏิบัติในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฌ็องส์ลีทซ์ ฟินธุสาร (2536: 100) ที่พบว่าวิทยาลัยเทคนิคได้รับงบประมาณสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกน้อย

2.1.2 การจัดวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าการสำรวจความต้องการของ อาจารย์ผู้สอนในการใช้อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนมีการปฏิบัติระดับน้อย และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่า มีการปฏิบัติระดับมาก น่าจะเนื่องมาจากการสำรวจความต้องการของอาจารย์ผู้สอนในการใช้อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนมีการปฏิบัติบ่อยครั้งแต่ยังไม่ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ จึงทำให้ผู้บริหารและอาจารย์มีความมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกัน สำหรับประเด็นที่ผู้บริหารเห็นว่าการเตรียมวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการสอน ได้ตรงตามเนื้อหาสาระของรายวิชามีการปฏิบัติระดับมากแต่อาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติระดับน้อย น่าจะเนื่องมาจากการจัดซื้อวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการสอนบางรายการต้องใช้เวลาในการดำเนินการตามระบบราชการทำให้การจัดส่งวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการสอนไม่ทันกับการเปิดภาคเรียนในบางรายการ จึงทำให้อาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับน้อย

2.1.3 การจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าการจัดหาหรือจัดทำแผนการ สอนให้กับอาจารย์ผู้สอน มีการปฏิบัติระดับมากแต่อาจารย์ผู้สอนเห็นว่ามี การปฏิบัติระดับน้อย น่าจะเนื่องมาจากอาจารย์มีความต้องการตัวอย่างแผนการสอนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัด การเรียนการสอน แต่ยังมีแผนการสอนบางวิชาที่ไม่ตรงกับความต้องการของอาจารย์ ซึ่ง บางวิชาต้องจัดทำแผนการสอนให้ตรงกับ การฝึกอาชีพในสถานประกอบการ และการจัดทำ แผนการสอนต้องจัดทำร่วมกับครูฝึกในสถานประกอบการ จึงทำให้ยังขาดแผนการสอนที่ ตรงกับความต้องการของอาจารย์จำนวนหนึ่ง เป็นผลให้อาจารย์ผู้สอนเห็นว่ามี การปฏิบัติระดับ น้อย

2.1.4 การจัดอาคารสถานที่

จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าการจัดสถานที่ให้สะอาด สวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย ร่มรื่น มีการปฏิบัติระดับมากที่สุด และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่า มีการปฏิบัติระดับมาก และรายการอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับมาก เช่นเดียวกัน น่าจะเนื่องมาจากวิทยาลัยเทคนิคเชิงรามีพื้นที่ไม่มากนัก รวมทั้งมีอาจารย์และ นักศึกษาในแผนกต่าง ๆ ที่มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาสถานที่ของวิทยาลัย ที่จะ ช่วยจัดสถานที่ของวิทยาลัยให้มีความสะอาด สวยงาม เป็นระเบียบ เรียบร้อย ร่มรื่น

2.1.5 การประสานงานกับสถานประกอบการ

จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าความร่วมมือกับสถานประกอบการในการส่งนักศึกษาเข้ารับการฝึกงานมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด อาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับมากสำหรับรายการอื่น ๆ ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับมาก เช่นเดียวกันน่าจะเนื่องมาจาก วิทยาลัยได้มีการเตรียมความพร้อมก่อนดำเนินการเปิดหลักสูตร เป็นอย่างดี โดยมีการวางแผนร่วมกับสถานประกอบการในการพัฒนานักศึกษา และมีการ ดำเนินการร่วมกันอย่างต่อเนื่องตลอดมาจึงทำให้ความร่วมมือกับสถานประกอบการในการส่ง นักศึกษาเข้ารับการฝึกงานมีการปฏิบัติในระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ หน่วยงานนิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2541: 19 – 22) ที่พบว่า ความร่วมมือและประสานงานด้านการฝึกอาชีพ ปฏิบัติได้เหมาะสมในระดับมาก

2.1.6 การเตรียมงบประมาณ

จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารเห็นว่าการติดตามและประเมินผลการใช้งบประมาณอย่างเป็นระบบมีการปฏิบัติในระดับมาก แต่อาจารย์เห็นว่ามี การปฏิบัติในระดับน้อยซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสรเสรีญ ไหมทอง (2537) ในการประเมินผลการใช้ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) พบว่า มีการปฏิบัติในระดับน้อยเกี่ยวกับการเตรียมงบประมาณ ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากการดำเนินการ ใช้งบประมาณต้องดำเนินการตามระบบราชการและมีการติดตามผลการใช้งบประมาณจาก ผู้ที่เกี่ยวข้องในภาพกว้าง เช่น ติดตามและประเมินผลการใช้งบประมาณเฉพาะหัวหน้าคณะ วิชาหรือหัวหน้างาน ดังนั้นจึงอาจจะ ไม่ติดตามประเมินผลจากอาจารย์ทุกคน

2.1.7 การจัดระบบบริหารงาน

จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ เห็นว่าบริบทด้านการ เตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตรเกี่ยวกับการจัดระบบบริหารงานมีการปฏิบัติในระดับมาก ทุกรายการ น่าจะเนื่องมาจากวิทยาลัยเทคนิคเชียงรายมีการจัดแบ่งสายงานการบริหารบุคลากร จัดแบ่งหน้าที่ของบุคลากร ไว้อย่างชัดเจน และบุคลากรทุกฝ่ายปฏิบัติงานได้ตามบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม

2.2 ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา คุณลักษณะของอาจารย์ คุณลักษณะของนักศึกษา และ ส่วนประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

2.2.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จากผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันในระดับมาก และผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดน่าจะเนื่องมาจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ได้มาจากการวิเคราะห์ร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการให้เหมาะสมนักศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เช่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามัคคี รู้จักรับผิดชอบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดแก้ปัญหาในเรื่องต่างๆ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริงและมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประยูทธ ทะสุนทร(2541) ที่ทำการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ แล้วพบว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความชัดเจนและเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันในระดับมาก

2.2.2 โครงสร้างหลักสูตร

จากผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าจำนวนหน่วยกิตวิชาชีพ พื้นฐาน 17 หน่วยกิต มีความเหมาะสมในระดับมาก ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด น่าจะเนื่องมาจากวิทยาลัยเทคนิคเชียงรายได้จัดจำนวนหน่วยกิตสำหรับเรียนในหลักสูตรนี้ตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ได้กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่า 90 หน่วยกิต ซึ่งวิทยาลัยเทคนิคเชียงรายได้จัดหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไว้ จำนวน 95 หน่วยกิตเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรนี้ได้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสนองความต้องการของตลาดแรงงาน

2.2.3 ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จากผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่าง เนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรทุกวิชาอยู่ระดับมาก ยกเว้นวิชาวิทยาศาสตร์ 5 ที่นักศึกษาเห็นว่าสอดคล้องในระดับน้อย น่าจะเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนมากเป็นเจ้าหน้าที่ของสถานประกอบการที่มีประสบการณ์พื้นฐานการเรียนในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาวิทยาศาสตร์ 5 ในระดับน้อย จึงทำให้นักศึกษาต้องใช้ความพยายามใน

การเรียนสูง ซึ่งน่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาเห็นว่าความสอดคล้องระหว่าง เนื้อหาวิชา กับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรทุกวิชาอยู่ระดับน้อย

2.2.4 ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา กับจำนวนหน่วยกิต

จากผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา กับจำนวนหน่วยกิต ทุกวิชาอยู่ระดับมาก และผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นด้านความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา กับจำนวนหน่วยกิตในระดับมากที่สุด 7 วิชา และวิชาอื่น ๆ มีความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา กับจำนวนหน่วยกิตในระดับมาก น่าจะเนื่องมาจาก เนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่กำหนดขึ้น ได้ผ่านการวิเคราะห์มาอย่างดีจากผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมกับ สถานศึกษาและสถานประกอบการซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติ ทำให้สามารถกำหนด เนื้อหาวิชา กับจำนวนหน่วยกิตได้อย่างเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด

2.2.5 ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา กับการจัดการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา กับการจัดการเรียนการสอน ทุกวิชาอยู่ระดับมาก และ ผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา กับการจัดการเรียน การสอน ในระดับมากที่สุด 9 วิชา น่าจะเนื่องมาจากอาจารย์ได้มีการวิเคราะห์หลักสูตรก่อนจัด การเรียนการสอน จึงทำให้เนื้อหาวิชา กับการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกัน ในระดับมากถึงมากที่สุด

2.2.6 ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา กับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำ

จากผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา กับการวัดและประเมินผลทุกวิชาอยู่ระดับมาก และผู้สำเร็จ การศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา กับการจัดการเรียน การสอน ในระดับมากที่สุด 10 วิชา น่าจะเนื่องมาจากเนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่กำหนดขึ้น ได้ผ่านการวิเคราะห์มาอย่างดีจากผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมกับสถานศึกษาและสถานประกอบการซึ่งมี ประสบการณ์ในการปฏิบัติ รวมทั้งผู้สำเร็จการศึกษาได้นำความรู้จากเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนมา ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง จึงทำให้การกำหนดเนื้อหาวิชา มีความเหมาะสมกับการประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำในระดับมากถึงมากที่สุด

2.2.7 ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา กับการวัดและประเมินผล

จากผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา กับการวัดและประเมินผลทุกวิชาอยู่ระดับมาก และผู้สำเร็จ การศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา กับการจัดการเรียน

การสอน ในระดับมากที่สุด 9 วิชา น่าจะเนื่องมาจากอาจารย์ได้มีการวิเคราะห์หลักสูตรก่อนจัดการเรียนการสอน โดยมีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาวิชากับการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล จึงทำให้ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการวัดและประเมินผลส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกันในระดับมากถึงมากที่สุด

2.2.8 คุณลักษณะของอาจารย์

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์เหมาะสมในระดับมากที่สุด ได้แก่ การปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนักศึกษาเสมอภาคกันทุกคน และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ตามลำดับสำหรับรายการอื่น ๆ มีความเหมาะสมในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประยุทธ ทะสุนทร (2540) ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ ที่พบว่าความรู้ความสามารถและคุณลักษณะของครูผู้สอนมีความเหมาะสมในระดับมาก น่าจะเนื่องมาจากเป็นอาจารย์ที่มีความสามารถเฉพาะทางที่เหมาะสมกับแต่ละวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ จึงทำให้อาจารย์มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนสูงคุณลักษณะของอาจารย์จึงมีความเหมาะสมในระดับมากถึงมากที่สุด

2.2.9 คุณลักษณะของนักศึกษา

จากผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์มีความเห็นว่าเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียน และพื้นฐานความรู้ของนักศึกษายังมีความเหมาะสมในระดับน้อย น่าจะเนื่องมาจากวิทยาลัยมีนโยบายที่ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของสถานประกอบการได้เข้าศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางวิชาชีพช่างยนต์ จึงกำหนดคุณสมบัติในการเข้าศึกษาขั้นต่ำเพื่อเปิดโอกาสให้ได้เข้าศึกษา อาจารย์จึงเห็นว่าเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนและพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาจึงมีความเหมาะสมในระดับน้อย แต่ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า ระดับสติปัญญาของนักศึกษาเพียงพอที่จะศึกษาในหลักสูตรนี้ การเข้าศึกษาต้องทำสัญญาต่อสถานศึกษาและสถานประกอบการ และเกณฑ์การกำหนดอายุของผู้เข้าศึกษา 18 ปี บริบูรณ์ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ซึ่งน่าจะเนื่องมาจากเมื่อนักศึกษาเข้าเรียนแล้วสามารถเรียนรู้และปฏิบัติงานในวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ได้เป็นอย่างดี

2.2.10 ส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านคุณภาพ ด้านความเพียงพอ และด้านความสะดวกในการใช้บริการ

จากผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่าส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านคุณภาพด้านความเพียงพอและด้านความสะดวกในการใช้บริการทุกรายการ มีความเหมาะสมในระดับมาก น่าจะเนื่องมาจาก วิทยาลัย ได้จัดเตรียมห้องเรียนภาคทฤษฎี ห้องปฏิบัติทางช่างเทคนิคยานยนต์ อุปกรณ์การฝึก ห้องสมุด ห้องโสตทัศนศึกษา และห้องประชุม ไว้อย่างเพียงพอเหมาะกับนักศึกษา จึงทำให้ส่วนประกอบอื่น ๆ ด้านคุณภาพด้านความเพียงพอ และด้านความสะดวกในการใช้บริการทุกรายการ มีความเหมาะสมในระดับมาก

2.3 ผลการประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร ได้แก่ การประเมินการจัด การเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษาและการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

2.3.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่า อาจารย์ตอบคำถามนักศึกษาอย่างชัดเจนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด น่าจะเนื่องมาจาก อาจารย์ผู้สอนได้รับการคัดสรร โดยผ่านกระบวนการสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จึงทำให้เป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและเหมาะสมอย่างแท้จริงสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งนักศึกษาในระบบทวิภาคีมีส่วนที่ เหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ทำให้อาจารย์สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างทั่วถึง สามารถตอบคำถามหรือให้ข้อเสนอแนะนักศึกษาได้เป็นรายบุคคล

2.3.2 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยที่พบว่า อาจารย์ นักศึกษา และผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่าการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนทุกรายการ มีความเหมาะสมในระดับมาก น่าจะเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนมีการวิเคราะห์หลักสูตรก่อนที่จะทำการสอน มีการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอย่างชัดเจน เปิดโอกาสให้นักศึกษาประเมินผลการสอนของอาจารย์ อาจารย์มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนอยู่เสมอ รวมทั้งมีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

2.3.3 ด้านการบริหารหลักสูตร

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร เห็นว่า มีการจัดจำนวนคาบเรียนให้นักศึกษาแต่ละสัปดาห์ได้อย่างเหมาะสม และอาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบจำนวนคาบการสอนอย่างเหมาะสมในระดับมากที่สุด น่าจะเนื่องมาจากนักศึกษาในระบบทวิภาคีมีส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ทำให้อาจารย์มีคาบการสอนที่ไม่มากนัก สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างทั่วถึง สำหรับการเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักศึกษา สํารวจแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักศึกษา มีการปฏิบัติในระดับน้อย น่าจะเนื่องมาจากงบประมาณในการบริหารหลักสูตรของวิทยาลัยเทคนิคมีค่อนข้างจำกัดทำให้มีการเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักศึกษาจำนวนน้อย แต่ทั้งนี้นักศึกษาจะได้เรียนรู้และปฏิบัติจากสถานประกอบการอยู่แล้ว ซึ่งจะทำให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ได้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร

2.4 ผลการประเมินผลผลิตของหลักสูตร ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

2.4.1 ด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านทั่วไป

จากผลการวิจัย พบว่า อาจารย์และครูฝึก เห็นว่าคุณลักษณะทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการมีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ในระดับมาก แต่นายจ้างเห็นว่ามีความสามารถในระดับน้อย น่าจะเนื่องมาจาก ปัจจุบันสถานประกอบการต่างๆ ใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ และมีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีความหลากหลายตามลักษณะของงาน และคอมพิวเตอร์มีพัฒนาการของโปรแกรมอย่างรวดเร็วจึงทำให้ผู้สำเร็จการศึกษบางคนที่ไม่ได้พัฒนาการด้านคอมพิวเตอร์อยู่เสมอมีความรู้ความสามารถไม่เหมาะสมกับงาน นายจ้างจึงมีความเห็นว่ามีความสามารถในระดับน้อย สำหรับประเด็นที่อาจารย์ นายจ้างและครูฝึกเห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาด้านทั่วไปมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ในระดับน้อย น่าจะเนื่องมาจากผู้สำเร็จการศึกษามีพื้นฐานภาษาต่างประเทศที่ไม่ดีนัก และการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมีเพียง 4 หน่วยกิตเท่านั้น รวมทั้งผู้สำเร็จการศึกษามีโอกาสในการฝึกฝนเพิ่มเติมด้านภาษาต่างประเทศน้อย จึงทำให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ในระดับน้อย

2.4.2 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิชาชีพ

จากผลการวิจัย พบว่า อาจารย์ นายจ้าง ครูฝึกมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิชาชีพทุกรายการในระดับมาก น่าจะเนื่องมาจากผู้สำเร็จ การศึกษาได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการโดยตรง โดยมีเวลาปฏิบัติงานจริง ในสถานประกอบการ 4 วันในหนึ่งสัปดาห์ จึงทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้ฝึกทักษะในการ ปฏิบัติงานในวิชาชีพช่างยนต์และได้พัฒนาคุณลักษณะด้านวิชาชีพอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ

2.4.3 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านคุณธรรมจริยธรรม

จากผลการวิจัย คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาด้านคุณธรรม จริยธรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และนายจ้างเห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาใช้หลักการและเหตุผล ในการทำงาน และจงรักภักดีและศรัทธาคู่องค์กรอยู่ในระดับมากที่สุด น่าจะเนื่องมาจาก ผู้สำเร็จการศึกษาได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติงานในสถานประกอบการโดยตรง โดยมีเวลาปฏิบัติ งานจริงในสถานประกอบการ 4 วันในหนึ่งสัปดาห์ และมีครูฝึกในสถานประกอบการดูแล อย่างใกล้ชิดทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้ฝึกด้านคุณธรรมจริยธรรม อยู่เสมอ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษา ต่างประเทศและมีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ การจัดมุมวิชาการเพื่อส่งเสริมให้อาจารย์ได้ ศึกษาค้นคว้า และการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนยัง มีการปฏิบัติในระดับน้อย วิทยาลัยเทคนิคเชิงราชควร

3.1.1 ปรับโครงสร้างของหลักสูตรในวิชาคอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษ ให้ นักศึกษามีความรู้และประสบการณ์มากยิ่งขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด แรงงานในอนาคต

3.1.2 จัดสรรงบประมาณในการจัดมุมวิชาการภายในห้องพักอาจารย์ให้ มี ความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นเพื่อส่งเสริมให้อาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้าและพัฒนาการเรียนการสอน มี คุณภาพสูงขึ้น

3.1.3 ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้ มีคุณภาพสูงขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากข้อค้นพบในข้อ 3.1 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

3.2.1 ควรทำการประเมินและศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมทักษะนักศึกษาด้านภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

3.2.2 ควรศึกษารูปแบบการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพสูงขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา.กระทรวงศึกษาธิการ **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540**
กรุงเทพมหานคร กรมวิชาการ 2540
- เข้มทอง นิมจินดา **การประเมินหลักสูตรวิทยาลัยครู โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช**
2530 มหาสารคาม วิทยาลัยครูมหาสารคาม 2538
- จินตนา เสรีภาพ **ปัญหาการจัดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพระบบทวิภาคีของสถานศึกษา**
สังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 7 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ 2539
- จิราพร ธวัชวิเชียร **ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง พุทธศักราช 2527**
- ไชยยศ เรื่องสุวรรณ **เทคโนโลยีการศึกษา: ทฤษฎีและการวิจัย** กรุงเทพมหานคร โอ เอสพริ้นติ้ง
เฮาส์ 2533
- ณัฐรัฐสิทธิ์ พันธุสาร **การประเมินการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2537**
(ฉบับปรับปรุง) ครั้งที่ 1 พ.ศ.2533 สาขาวิชาช่างยนต์
- ทองธิว ภัยสุญสิน **“ศึกษาสภาพการเรียนการสอน การอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี กลุ่มวิชาธุรกิจค้า**
ปลีกระหว่างกรมอาชีวศึกษา กับบริษัท ซีพี. เซเว่นอีเลฟเว่น” วิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช 2540
- ทศนา แจมมณี **“การประเมินหลักสูตร”** ใน **รวมบทความทางการประเมินโครงการ** หน้า 131 –
151 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2535
- บุญชม ศรีสะอาด **การพัฒนาหลักสูตรและการสอน** กรุงเทพมหานคร ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
- ประยูทธ ทะสุนทร **“ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ระบบทวิภาคี**
สาขาวิชาช่างยนต์ ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 10”
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2540
- พนม เฟ็งศิริ **“แนวโมการจัดการอาชีวศึกษาโดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน”**
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ ประสานมิตร 2537
- โพธิ์ตะวัน ปินทีโย **“ศึกษาการออกกลางคันของนักเรียนระบบทวิภาคีในวิทยาลัยอาชีวศึกษา**
เชิงรายตามความคิดเห็นของครูฝึก” การค้นคว้าแบบอิสระ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2543

มานพ จันทร์เทศ “รูปแบบการฝึกอาชีพในอนาคตร่วมกันระหว่างราชการและเอกชน”

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระนครเหนือ 2538

มยุรา ศรีพงษ์วิวัฒน์ “ศึกษาปัญหาในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี หลักสูตรประกาศนียบัตร

วิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ.2538 ประเภทช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2540

รุจิร ภู่อาระและจันทร์ธานี สงวนนาม *การบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา* กรุงเทพมหานคร

บุ๊คพอยท์ 2545

ลัดดาวัลย์ เพชร โรจน์ *การประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน* นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัย

ธรรมาราช 2545

วรวิทย์ ศรีตระกูล “ศึกษาความคิดเห็นของสถานประกอบการ ที่เข้าร่วมการจัดอาชีวศึกษาระบบ

ทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์กับวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2540

วราพรรณ น้อยสุวรรณ *ศึกษาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษากับโรงงานอุตสาหกรรมในการฝึกอบรมด้านเทคนิคและอาชีวศึกษาในประเทศไทย* งานวิจัยฝ่ายวิจัย

การศึกษาและสิ่งแวดล้อมศึกษาน้อยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา 2539

วราภรณ์ บวรศิริ *การอาชีวศึกษาและตลาดแรงงาน* กรุงเทพมหานคร ม.ป.ท. 2533

วสุมดี อิ่มแก้ว “ศึกษาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชา

คหกรรมในสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา”

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2530

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ *การพัฒนาหลักสูตรสถานต่อท้องถิ่น* กรุงเทพมหานคร เซ็นเตอร์ดีสคัฟเวอรี

2542

วิชัย วงษ์ใหญ่ *กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอนภาคปฏิบัติ* กรุงเทพมหานคร

สุวีริยสาส์น 2537

วิชาการ, กรม *การวิจัยเชิงพัฒนาระดับโรงเรียน* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2536

หน่วยศึกษานิเทศ, กรมอาชีวศึกษา *สรุปการประเมินผลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ*

พุทธศักราช 2538 ระบบทวิภาคี กรุงเทพมหานคร 2541

- ศุภพงษ์ ปิ่นเวลา “การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 กลุ่มวิชา
คณิตศาสตร์ช่างอุตสาหกรรม : ศึกษาเฉพาะวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคเหนือ”
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก 2523
- ศิริชัย กาญจนวาที “การวางแผนการประเมินหลักสูตร” ใน *เทคนิคการประเมินหลักสูตร*
สำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2543
- สบสันต์ อุกฤกษ์และคณะ *การฝึกอาชีพช่างเทคโนโลยีอุตสาหกรรม* กรุงเทพมหานคร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ 2533
- สันต์ ชรรมบำรุง *หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร* กรุงเทพมหานคร ภาคพัฒนาตำราและ
เอกสารการสอน กรมฝึกหัดครู 2527
- สัญญา มีโพธิ์ *ประเมินการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชา
ช่างกลโรงงาน ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 7* วิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยนเรศวร 2540
- สรรรเสริญ ไหมทอง *ประเมินผลการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530*
(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533) สาขาวิชาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ในวิทยาลัย
เทคนิค กรมอาชีวศึกษา 2539
- สมคิด พรหมจ้อย *เทคนิคการประเมินโครงการ* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช 2542
- สมคิด พรหมจ้อยและสุพักตร์ พิบูลย์ “การประเมินหลักสูตร” ใน *เทคนิคการประเมินหลักสูตร*
สำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2543
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์และคนอื่นๆ *รวมบทความการประเมินโครงการ : การประเมินผลหลักสูตร*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2544
- สายสมร เทพนาโสมมนัส “การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ พุทธศักราช 2527 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล”
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2532
- สวาสดี ตอพล “การประเมินหลักสูตรเทคโนโลยีหมู่บ้านครู พุทธศักราช 2533 กองวิทยาลัย
เทคนิค กรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 7” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก 2536
- เสนีย์ พันโยธา “ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการฝึกงานของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ประเภทช่างอุตสาหกรรม ของวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี
จอมเกล้าพระนครเหนือ 2537

- สุจิตรา บำรุงกาญจน์ “ประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาช่างยนต์ โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูภาคเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2542
- สุรศักดิ์ ธนุทอง “ศึกษาปัญหาการดำเนินงานของหลักสูตรระบบทวิภาคี (DVT) สาขาวิชาช่างไฟฟ้า ระดับ ปวช. กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม และวิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2539
- เสริมศรี ไชยสร *ระบบหลักสูตร* คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2523
- _____ . *สรุปผลการจัดการเรียนการสอน อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ปีการศึกษา 2538 – 2540* กรุงเทพมหานคร กรมอาชีวศึกษา 2540
- อรนุช สิริกุลขจร “ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีประเภทวิชาพาณิชยกรรม ของกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 8” การค้นคว้าแบบอิสระ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2542
- อภิชาติ บุรณเขตต์ *ประเมินผลการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530* (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) สาขาวิชาช่างโลหะ กลุ่มวิชาชีพช่างประกอบผลิตภัณฑ์อาชีวศึกษา, กรม *สรุปรายงานการติดตามผลการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ระบบทวิภาคี* กรุงเทพมหานคร ฝ่ายวิจัยการศึกษาและส่งเสริมสิ่งแวดล้อมศึกษา 2540
- อำนวยการ นาคทัต *ศึกษาการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของวิทยาลัยเทคนิคระยอง* วิทยาลัยเทคนิคระยอง กรมอาชีวศึกษา 2540
- Cronbach, Lee Joseph. *Essentials of Psychological Tasting*. 3rd ed. New York Harper & Row, 1971.
- Dual Vocational Training: http://www.dvt.mor.go.th/thai/main_College-Coperation.htm, 2003.
- DVT office in DOVE. “Making DVT a Success at my Collage”. A Seminar of DVT Coordinators at Rayong 18 to 20 March 1998, PP1-11, Bangkok. DVT Office, 1998.
- Federal Ministry for Economic Cooperation. *Vocational Training*. Bonn : Federal Ministry for Economic Cooperation, 1992.
- Hammond R. “Content Evaluation of Instruction in Local School Districts”, in *Educational Technology*. P.13-18.
- Kelley Charles . “A Five Year Follow-up Study of the Professional Education Program of the College of Education at the University of Arkansas for the year 1979 through 1980”, *Dissertation Abstracts International*. 44:1706-A ; December, 1983

- Martz , Gary Lee. "A Formative Evaluation a Nutrition Education and Training Program in Selected Rural Pennsylvania Schools", *Dissertation Abstracts International*. 42:1948-A; November, 1981.
- Mobley , Julia Raye. "A Goal – Free Evaluation of an Occupational Exploration Program", *Dissertation Abstracts International*. 45 : 3334-A ; May , 1985.
- Nagel, Joseph Robert. "An Evaluation of the Doctoral Program in Education Administration at the University of Akron as Perceived by Its Graduates, 1969-1984", *Dissertation Abstracts International*. 47:1140, 1986.
- Provus, Malcolm. "Evaluation of Ongoing Program in Public School System" in *Educational Evaluation. New Roles New Means*. P.242-283. Chicago. National Society for the study of Education, 1979.
- Saylor, J. Galen, w.M. Alexander and A.J Lewis. *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. 4th ed. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1981.
- Scriven , Michael . "The Methodology of Evaluation", in *Perspective of Curriculum Evaluation*. P39-83. Chicago : American Educational Research Association Monograph Series on Evaluation; 1967.
- Stake, R. *Evaluation the Arts in Education: A Responsive Approach*. Ohio: C.E. Merrill, 1975.
- Stufflebeam, D.L. *Evaluation in Education: Current Application*. California: McCutchar, 1974.
- Taba,Hilda. *Curriculum Development: Theory and practice*. New York : Harcourt , Brace and World, 1962.
- The Federal Minister of Education and Science. *Vocational Training in the Dual System in the Federal Republic of Germany*. Bonn : The Federal Minister of Education and Science, 1992.
- Tyler, Ralph W. *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago: University of Chicago Press, 1970.
- Worthen,BR., and Sanders, J.R. *Educational Evaluation : Theory and Practice*. California : Wadsworth Publishing, 1973.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ.ดร. สุชาติ ลีตระกูล
สถานที่ทำงาน สาขาวิชาและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. ผศ. ดร. วาริรัตน์ แก้วอุไร
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. อาจารย์ ดร.ไพโรจน์ ค้วงนกร
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
4. ผู้ช่วยผู้อำนวยการณรงค์ เอี่ยมประเสริฐ
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยการอาชีพเทิง จังหวัดเชียงราย
5. อาจารย์ เตือนจิต ริมทอง
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยการอาชีพเชียงราย จังหวัดเชียงราย

ที่ ทม 1307/ พิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

27 พฤษภาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่

เนื่องด้วย นางสาวพัชรา สุขสันต์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์

ในการนี้ นักศึกษาอำเภินจะทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์เพื่อทดลองเครื่องมือ การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ จำนวนรวมทั้งสิ้น 50 คน ทั้งนี้ จะมีให้เป็นกรร บกวนเวลาเรียนตามปกติของนักศึกษา และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือ ความวันเวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมจุ้ย)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร.5033566

โทรสาร 5033567

ที่ ทม 1307/ พิ ๑๕๒

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

27 พฤษภาคม 2546

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

เนื่องด้วย นางสาวสุหัตรา สุขสันต์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์

ในการนี้ นักศึกษาดังกล่าวจะต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย จากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 และอาจารย์ผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจากวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

จึงเรียนมาเพื่อขอลงความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้นักศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ตามวัน เวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รศ. ดร.สมคิด พรหมจุ้ย)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 5033566

โทรสาร 5033567

ที่ ทม 1307/ พิ.๒๖

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

27 พฤษภาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่

เนื่องด้วย นางสาวสุหัตรา สุขสันต์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์

ในการนี้ นักศึกษาดังกล่าวจะ ต้องทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาช่างยนต์เพื่อทดลองเครื่องมือ การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ จำนวนรวมทั้งสิ้น 50 คน ทั้งนี้ จะมีให้เป็น การรบกวนเวลาเรียนตามปกติของนักศึกษา และผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์แก่งานวิชาการสืบไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในการอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองเครื่องมือ ความวันเวลา และรายละเอียดที่นักศึกษาเสนอมาพร้อมนี้ หวังว่าจะได้รับความกรุณาจากท่าน และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด ธรรมจิว)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร.5033566

โทรสาร 5033567

ที่ ทม 1307/ด บ4

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
 จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการณรงก์ เอี่ยมประเสริฐ

เนื่องด้วย นางสุพัตรา สุขสันต์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชิงทราย ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอบุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมยู่)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 5033566

โทรสาร 5033567

ที่ ทม 1307/ Q 64

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน ผศ. ดร. สุชาติ ลิ้มระกูล

เนื่องด้วย นางสาวพัชรา สุขสันต์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชิงทราย ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากคณาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมขู้)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 5033566

โทรสาร 5033567

ที่ ทม 1307/ด ๖4

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

วันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ไพโรจน์ ค้างนกร

เนื่องด้วย นางสาวสุหัตรา สุขสันต์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชิงทราย ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเรื่องใบกระจายรายชื่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้เรียบร้อยแล้ว แต่เพื่อให้เกิดเครื่องมือที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษานำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมจู้)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 5033566

โทรสาร 5033567

ที่ ม 1307/ เจ.เส.บ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

27 พฤษภาคม 2546

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผศ. ดร. วารินทร์ แก้วอุไร

เนื่องด้วย นางสุพัตรา สุขสันต์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชิงระดม ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตร ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมจู้)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 5033566

โทรสาร 5033567

ที่ ทม 1307/ พิเศษ .

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

27 พฤษภาคม 2546

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์เดือนจิต ริมทอง

เนื่องด้วย นางสาวพัชรา สุขสันต์ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชิงทราย ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษา ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอบุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมคิด พรหมจู้)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 5033566

โทรสาร 5033567

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามการประเมินหลักสูตร

แบบสอบถามความคิดเห็น เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
(สำหรับผู้บริหาร)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
การจัดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ พุทธศักราช 2540
 2. คำตอบของท่านเป็นการแสดงความคิดเห็นเฉพาะตัว ซึ่งผู้วิจัยจะถือเป็นความลับที่ใช้
เฉพาะการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และคำตอบของท่านจะไม่มีผลใด ๆ ต่อตัวท่าน
 3. ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้ช่วยตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อคำถามที่ท่านสามารถ
ตอบได้ ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม อันจะส่งผลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัย
ครั้งนี้ และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรในโอกาสต่อไป
- แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ด้านการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร
ด้านการบริหารหลักสูตร

ตอนที่ 1

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. อายุ

 ต่ำกว่า 30 ปี 30-39 ปี 40-49 ปี 49 ปีขึ้นไป

2. วุฒิการศึกษาสูงสุด

 ปริญญาตรี ปริญญาโท สูงกว่าปริญญาโท อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

 ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชาช่างยนต์ หัวหน้าแผนกวิชาช่างยนต์ หัวหน้างานทวิภาคี

4. ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง

 ต่ำกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี 11 - 15 ปี 16 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 การเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ ว่ามีการปฏิบัติในระดับมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องลำดับความสำคัญ ตามเกณฑ์ ต่อไปนี้

- 4 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติในระดับมากที่สุด (80%ขึ้นไป)
- 3 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติในระดับมาก(70% – 80%)
- 2 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติในระดับน้อย(60 %– 69%)
- 1 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด(50% – 59%)

รายการ	ระดับการปฏิบัติ			
	4	3	2	1
1. ด้านการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร				
การเตรียมบุคลากร				
1. มีการจัดอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรนี้เพียงพอกับการเรียนการสอน				
2. มีการจัดให้อาจารย์ผู้สอนได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร (หลักการ วัตถุประสงค์ และโครงสร้างของหลักสูตร)				
3. มีการจัดให้อาจารย์ผู้สอนเข้ารับการอบรมเพิ่มประสิทธิภาพในเรื่องการจัดการเรียนการสอน				
4. มีการจัดให้อาจารย์ผู้สอนได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร				
5. มีการจัดมุมวิชาการสำหรับอาจารย์ผู้สอน ได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง				
การจัดวัสดุ – อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน				
6. มีการสำรวจความต้องการของอาจารย์ผู้สอนในการใช้อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน				
7. จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้อาจารย์ผู้สอนใช้อย่างเพียงพอ				
8. จัดเตรียมวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ได้ตรงตามเนื้อหาสาระของรายวิชาและทันกับการเปิดภาคเรียน				
9. จัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่มีความทันสมัย				
10. มีการเบิกจ่าย หรืออำนวยความสะดวกในการนำวัสดุฝึก อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ไปใช้ได้อย่างรวดเร็ว				

รายการ	ระดับการปฏิบัติ			
	4	3	2	1
11. จัดเตรียมวัสดุฝึก อุปกรณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนใช้อย่างเพียงพอ				
12. จัดเตรียมชุดทดลองในวิชาปฏิบัติต่าง ๆ ให้นักเรียนใช้อย่างเพียงพอ				
การจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน				
13. จัดหาหรือจัดทำแผนการสอนให้กับอาจารย์ผู้สอน				
14. จัดหาหรือจัดทำแผนการสอนได้ตรงตามเนื้อหาสาระของแต่ละรายวิชาและทันกับความต้องการใช้ของอาจารย์ผู้สอน				
15. จัดหาเอกสารหลักสูตรให้อาจารย์ผู้สอนได้ค้นคว้าอย่างเพียงพอ				
16. จัดหาหนังสือและเอกสารต่าง ๆ ไว้ในห้องสมุดอย่างเพียงพอ				
17. สนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำใบงาน ตำราใช้ในการสอน				
การจัดอาคารสถานที่				
18. จัดสถานศึกษาให้สะอาดสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย ร่มรื่น				
19. จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษาได้เหมาะสมกับการเรียนรู้				
20. จัดสถานที่สำหรับการปฏิบัติงานเหมาะสมกับการเรียนการสอน เพียงใด				
20.1 ห้องเรียน				
20.2 ห้องปฏิบัติการ				
20.3 ห้องสมุด				
20.4 ห้องพักครู				
21. จัดสถานที่สำหรับการปฏิบัติงานเพียงพอต่อการเรียนการสอน เพียงใด				
21.1 ห้องเรียน				
21.2 ห้องปฏิบัติการ				
21.3 ห้องสมุด				
21.4 ห้องพักครู				

รายการ	ระดับการปฏิบัติ			
	4	3	2	1
22. จัดสถานที่พักผ่อนให้กับนักเรียนอย่างเพียงพอ				
23. จัดสถานที่นอกห้องเรียนสำหรับให้นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเพียงพอ				
24. จัดดำเนินการเกี่ยวกับการใช้อาคารสถานที่อย่างมีประสิทธิภาพ				
<u>การประสานงานกับสถานประกอบการ</u>				
25. เชิญเจ้าหน้าที่ของสถานประกอบการมาเป็นวิทยากรให้ความรู้กับนักเรียน/นักศึกษา				
26. ร่วมมือกับสถานประกอบการในการส่งนักเรียนเข้ารับการฝึกงาน				
27. ร่วมมือกับสถานประกอบการในการส่งนักเรียนเข้าทำงาน				
28. ร่วมมือกับสถานประกอบการในด้านการสนับสนุนการสอน เช่น ด้านวัสดุ ครุภัณฑ์				
29. พานักเรียนเข้าศึกษาดูงานในสถานประกอบการ				
<u>การเตรียมงบประมาณ</u>				
30. จัดสรรงบประมาณให้กับหลักสูตรนี้อย่างเพียงพอ				
31. จัดแบ่งงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ สื่อการเรียนการสอน ได้ทันก่อนเปิดภาคเรียน				
32. ติดตามและประเมินผลการใช้งบประมาณอย่างเป็นระบบ				
<u>การจัดระบบบริหารงาน</u>				
33. จัดแบ่งสายงานการบริหารบุคลากรไว้อย่างชัดเจน				
34. จัดแบ่งหน้าที่ของบุคลากรอย่างชัดเจน				
35. บุคลากรทุกฝ่ายปฏิบัติงานได้ตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม				

รายการ	ระดับการปฏิบัติ			
	4	3	2	1
2. ด้านการบริหารหลักสูตร				
 <u>การวางแผนงานด้านวิชาการ</u>				
1. จัดทำแผนงานวิชาการ โดยคำนึงถึงความต้องการของอาจารย์ผู้สอน				
2. แผนงานวิชาการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม				
3. โครงการวิชาการที่จัดทำมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร				
4. ให้นักลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผนงานวิชาการ				
5. ให้นักลากรทุกฝ่ายรับทราบและเข้าใจในแผนงานวิชาการอย่างเหมาะสม				
 <u>การจัดตารางสอน</u>				
6. จัดจำนวนคาบการเรียนให้กับนักเรียนแต่ละสัปดาห์ได้อย่างเหมาะสม				
7. จัดให้นักเรียนได้เลือกเรียนรายวิชาเลือกไว้หลายวิชา				
8. จัดเปิดสอนรายวิชาเลือกโดยคำนึงถึงความพร้อมของสถานศึกษา				
 <u>การจัดอาจารย์เข้าสอน</u>				
9. จัดให้อาจารย์ผู้สอนเข้าปฏิบัติการสอนได้ตรงตามคุณวุฒิและความสามารถ				
10. จัดให้อาจารย์ผู้สอนได้สอนในวิชาที่ตนเองถนัด				
11. จัดให้อาจารย์ผู้สอนรับผิดชอบจำนวนคาบการสอนอย่างเหมาะสม				
12. จัดให้อาจารย์เข้าสอนเป็นทีมในรายวิชาที่เป็นภาคปฏิบัติ				
 <u>การนิเทศการศึกษา</u>				
13. สถานศึกษาจัดดำเนินการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ				
14. สังเกตการสอนของอาจารย์ผู้สอนอย่างทั่วถึง				

รายการ	ระดับการปฏิบัติ			
	4	3	2	1
15. นำปัญหาการเรียนการสอนที่ได้จากการสำรวจมาแก้ไข				
16. จัดบริการช่วยเหลือด้านวิชาการให้กับอาจารย์ผู้สอนอย่างถูกต้องเหมาะสม				
17. ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ				
การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ				
18. จัดให้มีสภาพบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการทำงาน				
19. จัดให้มีสวัสดิการต่าง ๆ ให้กับบุคลากรอย่างเหมาะสม				
20. สร้างความพึงพอใจในการทำงานให้กับบุคลากร				
21. ติดตามและประเมินผลงานบุคลากรอย่างเป็นธรรมชาติ				
การส่งเสริมการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอน				
22. สำรวจแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอน				
23. สนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นประกอบการสอน				
24. เชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาให้ความรู้แก่นักเรียน/นักศึกษา				
25. พานักเรียน/นักศึกษาไปศึกษานอกสถานที่				

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามความคิดเห็น เรื่อง การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
(สำหรับอาจารย์)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ พุทธศักราช 2540
2. คำตอบของท่านเป็นการแสดงความคิดเห็นเฉพาะตัว ซึ่งผู้วิจัยจะถือเป็นความลับที่ใช้เฉพาะการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และคำตอบของท่านจะไม่มีผลใด ๆ ต่อตัวท่าน
3. ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้ช่วยตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อคำถามที่ท่านสามารถตอบได้ ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม อันจะส่งผลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้ และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรในโอกาสต่อไป

แบบประเมินชุดนี้มี 4 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นการผลิต

ส่วนที่ 1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ส่วนที่ 2 โครงสร้างของหลักสูตร

ส่วนที่ 3 เนื้อหาสาระของหลักสูตร

ส่วนที่ 4 ด้านอาจารย์และนักศึกษา

ส่วนที่ 5 ด้านส่วนประกอบอื่น ๆ

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับกระบวนการผลิต

ตอนที่ 4 เกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หรือเติมคำในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ครั้ง)

5. ปัจจุบันท่านสอนหมวดวิชาใด
☐ หมวดวิชาพื้นฐาน	☐ หมวดวิชาชีพเลือก
☐ หมวดวิชาชีพเลือกเฉพาะ	☐ หมวดวิชาชีพเลือก
☐ หมวดวิชาเลือกเสรี	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
6. ประสบการณ์ด้านการสอน
☐ ต่ำกว่า 5 ปี	☐ 5 - 10 ปี
☐ มากกว่า 10 ปี	
7. วุฒิการศึกษาสูงสุด
☐ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	☐ ปม.
☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
8. สาขาวิชาเอกที่ท่านสำเร็จการศึกษาคั้งหลังสุด.....
9. จำนวนวิชาที่ท่านรับผิดชอบอยู่ในปีการศึกษา 2545
☐ 1 รายวิชา	☐ 2 รายวิชา
☐ 3 รายวิชา	☐ 4 รายวิชา
☐ 5 รายวิชา	☐ มากกว่า 5 รายวิชา
10. ท่านทำหน้าที่สอนโดยเฉลี่ยสัปดาห์ละเท่าใด
☐ 11 - 14 คาบ	☐ 15 - 18 คาบ
☐ สูงกว่า 18 คาบ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
11. หน้าที่พิเศษนอกเหนือจากงานสอน
☐ งานบริหาร	☐ งานบริการ
☐ งานธุรการ	☐ งานกิจการนักศึกษา
☐ งานอื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาช่างยนต์ ระบบทวิภาคี

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตการศึกษาขั้นสูงว่าเพิ่มเติม หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทนต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ ที่เกิดขึ้น
2. เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทางสามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนางานอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพมีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพรักหน่วยงานสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี
4. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการการตัดสินใจและแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ๆ มาพัฒนาตนเองพัฒนางาน
5. เพื่อให้มีบุคลิกที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพกายใจ สมบูรณ์แข็งแรง
6. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงานท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม
7. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของการผลิต แบ่งเป็น 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา

ช่างยนต์ ระบบทวิภาคี ตามรายการต่าง ๆ แล้วแสดงความคิดเห็น ด้วยการ ✓ ในช่องระดับความคิดเห็น โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
1.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย				
2.	มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบัน				
3.	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริงตามที่จุดมุ่งหมายกำหนด				
4.	มีความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				
5.	มีความสอดคล้องกับโครงสร้างของหลักสูตร				
6.	มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนตามที่หลักสูตรกำหนด				
7.	มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนตามความต้องการของตลาดแรงงาน				
8.	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์				
9.	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการคิดแก้ปัญหาในเรื่องต่างๆ				
10.	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามัคคี รู้จักรับผิดชอบ				

ข้อเสนอแนะเพื่อทำให้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2 โครงสร้างของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาโครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ระบบทวิภาคี พุทธศักราช 2540 แล้วแสดงความคิดเห็นรายการต่างๆ ด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องรายการที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม			
		4	3	2	1
1	จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดหลักสูตร 2 ½ ปี 90 หน่วยกิต				
2	จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาพื้นฐาน 18 หน่วยกิต				
3	จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาชีพ 56 หน่วยกิต				
4	จำนวนหน่วยกิตวิชาชีพพื้นฐาน 17 หน่วยกิต				
5	จำนวนหน่วยกิตวิชาชีพเฉพาะ 23 หน่วยกิต				
6	จำนวนหน่วยกิตวิชาชีพเลือก 16 หน่วยกิต				
7	จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเลือกเสรี 12 หน่วยกิต				
8	อัตราส่วนจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพและหมวดวิชาเลือกเสรี เป็น 18: 56: 12				
9	รายวิชาที่เน้นเนื้อหาทางด้านทฤษฎีมีจำนวนเหมาะสม				
10	รายวิชาที่เน้นเนื้อหาทางด้านปฏิบัติมีความเหมาะสม				

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปใช้ในวิชาชีพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 เนื้อหาสาระของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาเนื้อหาสาระของหลักสูตรแล้วแสดงความคิดเห็นตามรายการต่างๆ โดยทำเครื่องหมาย ✓ หน้ารายการที่ท่านเคยสอนเท่านั้น ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

รายการ ชื่อรายวิชา	ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับจุดมุ่งหมาย				ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับ จำนวนหน่วยกิต				ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับการจัดการเรียน การสอน				ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับการวัด และประเมินผล				ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับการ ประยุกต์ใช้ในชีวิต ประจำวัน			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1
1. ภาษาไทยเพื่อการอาชีพ																				
2. ภาษาอังกฤษเทคนิค 1																				
3. ภาษาอังกฤษเทคนิค 2																				
4. การพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพ																				
5. วิทยาศาสตร์ 5																				
6. คณิตศาสตร์ 2																				
7. คณิตศาสตร์ 5																				

รายการ ชื่อรายวิชา	ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับจุดมุ่งหมาย				ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับ จำนวนหน่วยกิต				ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับการจัดการเรียน การสอน				ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับการวัด และประเมินผล				ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับการ ประยุกต์ใช้ในชีวิต ประจำวัน			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1
1. จิตวิทยาการทำงาน																				
2. กลศาสตร์วิศวกรรม 1																				
3. กลศาสตร์ของไหล																				
4. นิวเมติกส์และไฮดรอลิกส์ ก.																				
5. ความแข็งแรงของวัสดุ 1																				
6. คอมพิวเตอร์และการใช้งาน																				
7. เทอร์โมไดนามิกส์ 1																				
8. วิศวกรรมยานยนต์																				
9. เชื้อเพลิงและวัสดุหล่อลื่น																				
10. เครื่องยนต์สันดาบภายใน 1																				
11. วิศวกรรมยานยนต์																				
12. งานซ่อมเครื่องยนต์																				
13. งานทดลองเครื่องกล																				
14. สังก่าลังและเครื่องล่างยานยนต์																				
15. งานส่งกำลังและเครื่องล่างยานยนต์																				
16. ไฟฟ้ายานยนต์																				

รายการ ชื่อรายวิชา	ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับจุดมุ่งหมาย				ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับ จำนวนหน่วยกิต				ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับการจัดการเรียน การสอน				ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับการวัด และประเมินผล				ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับการ ประยุกต์ใช้ในชีวิต ประจำวัน			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1
24. งานไฟฟ้ายานยนต์																				
25. การแก้ปัญหาทางงานช่างยนต์																				
26. ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 1																				
27. ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 2																				
28. ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 3																				
29. ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 4																				
30. ฝึกงาน/โครงการงาน/โครงการวิชาชีพ																				
31. การเพิ่มผลผลิต																				
32. การบริหารงานคุณภาพ ISO																				
33. เทคโนโลยียานยนต์สมัยใหม่																				
34. งานทดสอบปั๊มและหัวฉีด																				
35. งานเกียร์อัตโนมัติ																				
36. งานระบบฉีดเชื้อเพลิงและแก๊สโซลีน																				

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงเนื้อหาสาระของหลักสูตร.....

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับกระบวนการผลิต

คำชี้แจง โปรดพิจารณากระบวนการผลิตตามรายการต่างๆ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความเหมาะสม			
	4	3	2	1
ด้านการจัดการเรียนการสอน				
1. อาจารย์สอนตามประมวลการสอนหรือชุดแบบเรียน โดยมีกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลชัดเจน				
2. อาจารย์ดำเนินการสอนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ครบถ้วน				
3. ความพร้อมของอาจารย์ในการเตรียมเนื้อหาก่อนสอน				
4. อาจารย์ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน				
5. อาจารย์ใช้เทคนิควิธีสอนภาคทฤษฎีได้อย่างเหมาะสม				
6. อาจารย์ใช้เทคนิควิธีสอนภาคปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม				
7. อาจารย์ใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้				
7.1 การบรรยาย				
7.2 การอภิปรายกลุ่ม				
7.3 การให้ทำรายงานกลุ่มและรายงานส่วนบุคคล				
7.4 การสาธิต				
7.5 การค้นคว้าและฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง				
7.6 อื่น ๆ โปรดระบุ				
8. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกทักษะ				
9. อาจารย์ใช้สื่อประกอบการสอนอย่างเหมาะสม				
10. อาจารย์ให้เสริมภาพทางความคิดในการเรียนแก่นักศึกษา				
11. อาจารย์ให้ความสนใจและเอาใจใส่นักศึกษา				

รายการ	ระดับความเหมาะสม			
	4	3	2	1
12. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาหรือข้อความรู้				
13. อาจารย์ตอบคำถามนักศึกษาอย่างชัดเจน				
14. ปริมาณงานที่อาจารย์มอบหมายให้แก่นักศึกษา				
15. บรรยากาศการเรียนภาคทฤษฎีส่วนใหญ่ที่น่าสนใจ				
16. บรรยากาศการเรียนภาคปฏิบัติส่วนใหญ่ที่น่าสนใจ				
17. การสอนของอาจารย์โดยทั่วไปมีคุณภาพดี				
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน				
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหา				
19. การวัดผลและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน				
20. วิธีการวัดผลและประเมินผลมีความเหมาะสม				
21. การให้คะแนนมีการกำหนดไว้ชัดเจน				
22. อาจารย์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล				
23. อาจารย์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการสอนของอาจารย์				
24. อาจารย์ปรับปรุงการสอนตามผลการประเมิน				

ข้อเสนอแนะด้านกระบวนการผลิต.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ผลผลิตของหลักสูตร (คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา)

คำชี้แจง โปรดประเมินคุณลักษณะที่เป็นจริงของผู้สำเร็จการศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ระบบทวิภาคี ตามความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความคิดเห็น ตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

4	หมายถึง	มีคุณลักษณะดังกล่าวมากที่สุด
3	หมายถึง	มีคุณลักษณะดังกล่าวมาก
2	หมายถึง	มีคุณลักษณะดังกล่าวน้อย
1	หมายถึง	มีคุณลักษณะดังกล่าวน้อยที่สุด

คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา	คุณลักษณะที่เป็นจริง			
	4	3	2	1
คุณลักษณะทั่วไป				
1. มีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์				
2. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย				
3. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ				
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์				
5. มีความสนใจในการค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ				
6. แก้ไขปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล				
7. มีความรับผิดชอบต่องานและบุคคลทั่วไป				
8. มีความสัมพันธ์อันดีต่อบุคคลทั่วไป				
9. ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ				
คุณลักษณะด้านวิชาชีพ				
10. เป็นผู้รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ				
11. มีความสามารถในการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล				
12. มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพช่างยนต์				
13. มีทักษะในการปฏิบัติงานในวิชาชีพช่างยนต์				
14. มีความรู้ความสามารถในการวางแผนงาน				
15. มีความสามารถในการให้คำแนะนำผู้อื่นเกี่ยวกับงานช่างยนต์				
16. เป็นผู้วิเคราะห์ วิจัย โดยใช้เหตุผล				
17. มีความศรัทธาในวิชาชีพ				

แบบสอบถามความคิดเห็น เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
(สำหรับนักศึกษา)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ เกี่ยวกับการศึกษาในหลักสูตร
 2. คำตอบของท่านเป็นการแสดงความคิดเห็นเฉพาะตัว ซึ่งผู้วิจัยจะถือเป็นความลับที่ใช้เฉพาะการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น และคำตอบของท่านจะไม่มีผลใด ๆ ต่อตัวท่าน
 3. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่านได้ตอบแบบสอบถามทุกตอนให้ครบถ้วน ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้
- แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของการผลิต

ส่วนที่ 1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ส่วนที่ 2 โครงสร้างของหลักสูตร

ส่วนที่ 3 เนื้อหาสาระของหลักสูตร

ส่วนที่ 4 ด้านอาจารย์

ส่วนที่ 5 ด้านส่วนประกอบอื่น ๆ

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับกระบวนการผลิต

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าคำตอบที่ตรงกับความจริง

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ความรู้พื้นฐานก่อนเข้าศึกษาในสถาบันนี้

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ

มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. เหตุจูงใจสำคัญที่ทำให้ท่านศึกษาในสาขาวิชาช่างยนต์ งานเทคนิคยานยนต์

มีความสนใจสาขานี้มาก

ผู้ปกครองต้องการให้เรียน

หางานง่าย

มีความศรัทธาในสถาบันนี้

สอบเรียนต่อที่อื่นไม่ได้

ไม่ทราบว่าจะไปสอบที่ไหน

เรียนตามเพื่อน

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. เหตุจูงใจที่ทำให้ท่านศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ต้องการเรียนต่อในระดับสูงขึ้น

ผู้ปกครองต้องการให้เรียน

ได้รับทุนการศึกษา

ตามเพื่อน

ยังไม่ได้ทำงาน

ได้รับโควตาให้เข้าศึกษาต่อ โดยไม่ต้องผ่านการสอบคัดเลือก

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ท่านมีความสนใจวิชาชีพนี้ระดับใด

มากที่สุด

มาก

น้อย

น้อยที่สุด

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาวิชาช่างยนต์ ระบบทวิภาคี

8. เพื่อให้มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม หรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทนต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆที่เกิดขึ้น
9. เพื่อให้มีทักษะในงานอาชีพระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทางสามารถนำไปประกอบอาชีพและพัฒนางานอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
10. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพมีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักหน่วยงานสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี
11. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญามีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการ จัดการ การตัดสินใจ และแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ๆ มาพัฒนาตนเองพัฒนางาน
12. เพื่อให้มีบุคลิกที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม ขยัน ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพกายใจสมบูรณ์แข็งแรง
13. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงามทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบ ต่อครอบครัว หน่วยงานท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของ ศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม
14. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นของการผลิต ประกอบด้วย 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ แล้วแสดงความคิดเห็นรายการต่างๆ ด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องรายการ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		4	3	2	1
1.	จุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย				
2.	มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน				
3.	ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริงตามที่จุดมุ่งหมายกำหนด				
4.	มีความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				
5.	มีความสอดคล้องกับโครงสร้างของหลักสูตร				
6.	มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนตามที่หลักสูตรกำหนด				
7.	มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนตามที่ตลาดแรงงานต้องการ				
8.	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์				
9.	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการคิดแก้ปัญหาในเรื่องต่างๆ				
10.	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามัคคี รู้จักรับผิดชอบ				

ข้อเสนอแนะเพื่อทำให้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2 โครงสร้างของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดประเมินโครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ระบบทวิภาคี พุทธศักราช 2540 โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องความคิดเห็นเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิต ในแต่ละหมวดวิชาโดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม			
		4	3	2	1
1	จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดหลักสูตร 2 ½ ปี 90 หน่วยกิต				
2	จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาพื้นฐาน 18 หน่วยกิต				
3	จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาชีพ 56 หน่วยกิต				
4	จำนวนหน่วยกิตวิชาชีพพื้นฐาน 17 หน่วยกิต				
5	จำนวนหน่วยกิตวิชาชีพเฉพาะ 23 หน่วยกิต				
6	จำนวนหน่วยกิตวิชาชีพเลือก 16 หน่วยกิต				
7	จำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเลือกเสรี 12 หน่วยกิต				
8	อัตราส่วนจำนวนหน่วยกิตของหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพและหมวดวิชาเลือกเสรี เป็น 18: 56: 12				
9	รายวิชาที่เน้นเนื้อหาทางด้านทฤษฎีมีจำนวนเหมาะสม				
10	รายวิชาที่เน้นเนื้อหาทางด้านปฏิบัติมีความเหมาะสม				

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปใช้ในวิชาชีพ

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อเนื้อหาสาระของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาเนื้อหาสาระของหลักสูตรแล้วแสดงความคิดเห็นตามรายการต่างๆ โดยทำเครื่องหมาย ✓ หน้ารายการที่ท่านเคยเรียนเท่านั้น ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

รายการ ชื่อรายวิชา	ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา กับจุดมุ่งหมาย				ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา กับจำนวนหน่วยกิต				ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา กับการจัดการเรียนการสอน				ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชา กับการวัดและประเมินผล				ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา กับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1
1. ภาษาไทยเพื่อการอาชีพ																				
2. ภาษาอังกฤษเทคนิค 1																				
3. ภาษาอังกฤษเทคนิค 2																				
4. การพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพ																				
5. วิทยาศาสตร์ 5																				
6. คณิตศาสตร์ 2																				
7. คณิตศาสตร์ 5																				

รายการ ชื่อรายวิชา	ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับจุดมุ่งหมาย				ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชา กับจำนวนหน่วยกิต				ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับการจัดการเรียน การสอน				ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับการวัด และประเมินผล				ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชา กับการ ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1
1. จิตวิทยาการทำงาน																				
2. กลศาสตร์วิศวกรรม 1																				
3. กลศาสตร์ของไหล																				
4. นิวเมติกส์และไฮดรอลิกส์ ก.																				
5. ความแข็งแรงของวัสดุ 1																				
6. คอมพิวเตอร์และการใช้งาน																				
7. เทอร์โมไดนามิกส์ 1																				
8. วิศวกรรมยานยนต์																				
9. เชื้อเพลิงและวัสดุหล่อลื่น																				
10. เครื่องยนต์สันดาบภายใน 1																				
11. วิศวกรรมยานยนต์																				
12. งานซ่อมเครื่องยนต์																				
13. งานทดลองเครื่องกล																				
14. สังก้างและเครื่องล่างยานยนต์																				
15. งานส่งกำลังและเครื่องล่างยานยนต์																				
16. ไฟฟ้ายานยนต์																				

รายการ ชื่อรายวิชา	ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับจุดมุ่งหมาย				ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับ จำนวนหน่วยกิต				ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับการจัดการเรียน การสอน				ความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาวิชา กับการวัด และประเมินผล				ความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชากับการ ประยุกต์ใช้ในชีวิต ประจำวัน			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1
24. งานไฟฟ้ายานยนต์																				
25. การแก้ปัญหาทางงานช่างยนต์																				
26. ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 1																				
27. ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 2																				
28. ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 3																				
29. ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 4																				
30. ฝึกงาน/โครงการ/โครงการวิชาชีพ																				
31. การเพิ่มผลผลิต																				
32. การบริหารงานคุณภาพ ISO																				
33. เทคโนโลยียานยนต์สมัยใหม่																				
34. งานทดสอบปั๊มและหัวฉีด																				
35. งานเกียร์อัตโนมัติ																				
36. งานระบบฉีดเชื้อเพลิงและแก๊สโซลีน																				

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงเนื้อหาสาระของหลักสูตร.....

ตอนที่ 3 กระบวนการผลิต

คำชี้แจง โปรดพิจารณากระบวนการผลิตตามรายการต่างๆ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
- 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความเหมาะสม			
	4	3	2	1
ด้านการจัดการเรียนการสอน				
1. อาจารย์สอนตามประมวลการสอนหรือชุดแบบเรียน โดยมีกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลชัดเจน				
2. อาจารย์ดำเนินการสอนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ครบถ้วน				
3. ความพร้อมของอาจารย์ในการเตรียมเนื้อหาก่อนสอน				
4. อาจารย์ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน				
5. อาจารย์ใช้เทคนิควิธีสอนภาคทฤษฎีได้อย่างเหมาะสม				
6. อาจารย์ใช้เทคนิควิธีสอนภาคปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม				
7. อาจารย์ใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้				
7.1 การบรรยาย				
7.2 การอภิปรายกลุ่ม				
7.3 การให้ทำรายงานกลุ่มและรายงานส่วนบุคคล				
7.4 การสาธิต				
7.5 การค้นคว้าและฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง				
7.6 อื่น ๆ โปรดระบุ				
8. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาฝึกทักษะ				
9. อาจารย์ใช้สื่อประกอบการสอนอย่างเหมาะสม				
10. อาจารย์ให้เสรีภาพทางความคิดในการเรียนแก่นักศึกษา				
11. อาจารย์ให้ความสนใจและเอาใจใส่นักศึกษา				

รายการ	ระดับความเหมาะสม			
	4	3	2	1
12. อาจารย์เปิด โอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาหรือข้อความรู้				
13. อาจารย์ตอบคำถามนักศึกษาอย่างชัดเจน				
14. ปริมาณงานที่อาจารย์มอบหมายให้แก่นักศึกษา				
15. บรรยากาศการเรียนภาคทฤษฎีส่วนใหญ่ที่น่าสนใจ				
16. บรรยากาศการเรียนภาคปฏิบัติส่วนใหญ่ที่น่าสนใจ				
17. การสอนของอาจารย์โดยทั่วไปมีคุณภาพดี				
ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน				
18. การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหา				
19. การวัดผลและประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน				
20. วิธีการวัดผลและประเมินผลมีความเหมาะสม				
21. การให้คะแนนมีการกำหนดไว้ชัดเจน				
22. อาจารย์เปิด โอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผล				
23. อาจารย์เปิด โอกาสให้ผู้เรียนประเมินการสอนของอาจารย์				
24. อาจารย์ปรับปรุงการสอนตามผลการประเมิน				

ข้อเสนอแนะด้านกระบวนการผลิต.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามความคิดเห็น เรื่องการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
(สำหรับครูฝึกนักศึกษาฝึกงาน)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูฝึกที่มีต่อนักศึกษาฝึกงานตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์ ระบบทวิภาคี วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ซึ่งเป็นนักศึกษาภายใต้การดูแลของท่าน
2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาสาขาวิชาช่างยนต์ ระบบทวิภาคี ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เข้าฝึกงานในสถานประกอบการที่ท่านทำงานอยู่ และเป็นนักศึกษาภายใต้การดูแลของท่าน
3. คำตอบของท่านเป็นการแสดงความคิดเห็นซึ่งจะถือเป็นความลับที่ใช้เฉพาะงานวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ผลการวิจัยจะเสนอข้อมูลรวมของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม จึงไม่มีผลใด ๆ ต่อ ตัวท่านและผู้รับการประเมิน
4. ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาให้ท่านช่วยตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

แบบสอบถามมี 2 ตอน

- ตอนที่ 1** สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2** คุณลักษณะของนักศึกษาฝึกงาน

ตอนที่ 2 คุณลักษณะของนักศึกษาฝึกงาน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคุณลักษณะที่เป็นจริงของนักศึกษาฝึกงาน และคุณลักษณะของนักศึกษาฝึกงานตามความต้องการของท่านแล้วแสดงความคิดเห็น โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความคิดเห็น โดยตัวเลขแต่ละตัวมีความหมายดังนี้

- 4 หมายถึง มีคุณลักษณะดังกล่าวมากที่สุด
- 3 หมายถึง มีคุณลักษณะดังกล่าวมาก
- 2 หมายถึง มีคุณลักษณะดังกล่าวน้อย
- 1 หมายถึง มีคุณลักษณะดังกล่าวน้อยที่สุด

คุณลักษณะของนักศึกษาฝึกงาน	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
คุณลักษณะทั่วไป				
9. มีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์				
10. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย				
11. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ				
12. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์				
13. มีความสนใจในการค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ				
14. แก้ไขปัญหาด้วยหลักการและเหตุผล				
15. มีความรับผิดชอบต่อตนเองและบุคคลทั่วไป				
16. มีความสัมพันธ์อันดีต่อบุคคลทั่วไป				
17. ปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบ				
คุณลักษณะด้านวิชาชีพ				
18. เป็นผู้รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ				
19. มีความสามารถในการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล				
20. มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพช่างยนต์				
21. มีทักษะในการปฏิบัติงานในวิชาชีพช่างยนต์				
22. มีความรู้ความสามารถในการวางแผนงาน				
23. มีความสามารถในการให้คำแนะนำผู้อื่นเกี่ยวกับงานช่างยนต์				
24. เป็นผู้วิเคราะห์ วิจัย โดยใช้เหตุผล				
25. มีความศรัทธาในวิชาชีพ				

คุณลักษณะของนักศึกษาฝึกงาน	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
คุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม				
26. มีความซื่อสัตย์สุจริต				
27. มีความขยันหมั่นเพียร				
28. มีความตรงต่อเวลา				
29. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย				
30. เคารพกฎระเบียบของหน่วยงาน				
31. เคารพกฎระเบียบของสังคม				
32. มีวินัยในตนเอง				
33. ใช้หลักการและเหตุผลในการทำงาน				
26. จงรักภักดีและศรัทธาต่อองค์กร				

ท่านเห็นว่านักศึกษาฝึกงานควรมีคุณลักษณะหรือความสามารถพิเศษอื่นใดเพิ่มเติมอีกบ้าง

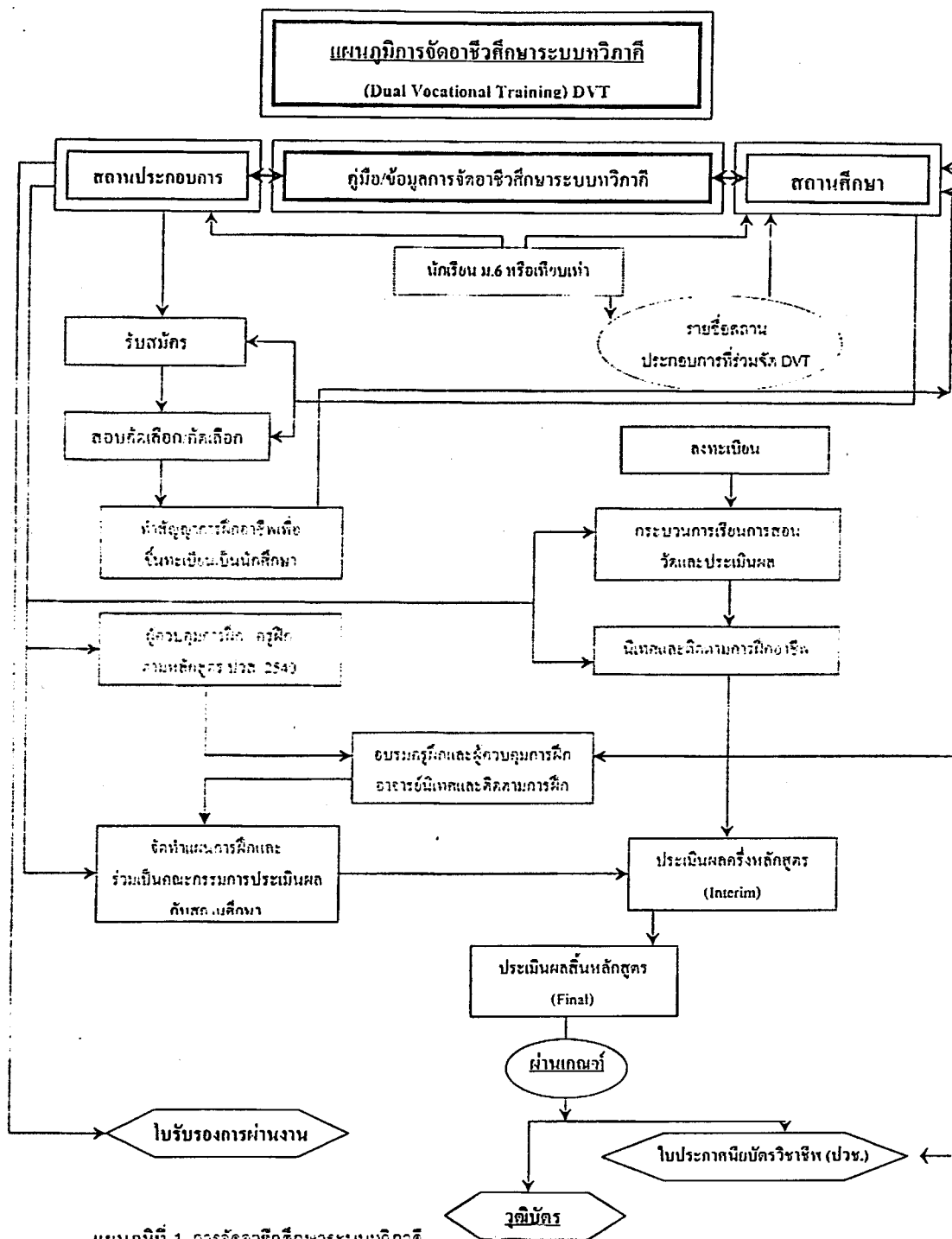
1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

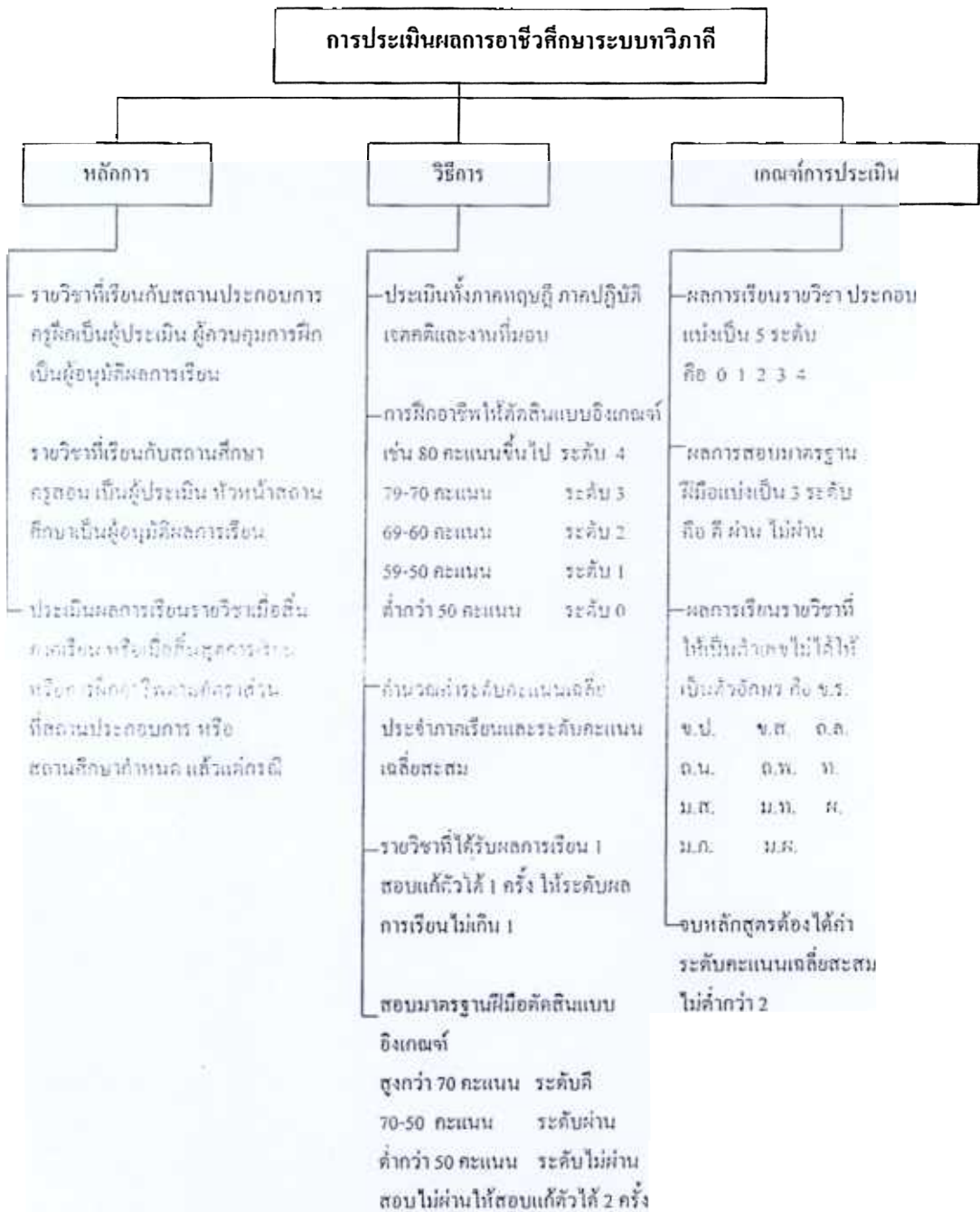
ภาคผนวก ก

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์

แผนภูมิที่ 1 การจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

แผนภูมิที่ 2 การประเมินผลการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี

สรุปเปรียบเทียบสาระสำคัญของการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียน
ระบบปกติกับระบบทวิภาคี หลักสูตร ปวส. 2540

ระบบปกติ	ระบบทวิภาคี
<p>การจัดการศึกษา</p> <p>1. การรับนักเรียน สถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ</p> <p>คุณสมบัติพิเศษ ไม่มี</p> <p>ขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนกับสถานศึกษา</p> <p>ลงทะเบียนรายวิชากับสถานศึกษา และแจ้งความประสงค์ว่าจะเลือกเรียนวิธีใด</p> <p>5.1 เรียนทฤษฎีและปฏิบัติกับสถานศึกษาและหรือสถานฝึกงานอาชีพ (แล้วแต่วิธีการจัดการของสถานศึกษา)</p> <p>5.2 ให้อะไรมีการฝึกงานในสถานฝึกงานอาชีพหรือทำโครงการ หรือทำโครงการวิชาชีพ (ภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา)</p> <p>6. กำหนดเวลาเรียนต่อสัปดาห์ ขึ้นอยู่กับวิธีการเรียน</p>	<p>การจัดการศึกษา</p> <p>1. การรับนักเรียน สถานประกอบการเป็นผู้ดำเนินการ หรือมอบให้สถานศึกษาดำเนินการ หรือดำเนินการร่วมกัน</p> <p>2. มีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ ในวันทำสัญญาการฝึก และมีความตั้งใจที่จะรับการฝึกอาชีพในสาขาวิชาที่สมัคร</p> <p>3. ขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนกับสถานศึกษา และทำสัญญาการฝึกอาชีพกับสถานประกอบการ โดยการรับรู้ของสถานศึกษา</p> <p>4. ลงทะเบียนรายวิชากับสถานศึกษา (รวมทั้งรายวิชาที่ไปฝึกอาชีพกับสถานประกอบการ) รายวิชาที่เรียนกับสถานศึกษาแจ้งความประสงค์ว่าจะเลือกเรียนวิธีใด</p> <p>5. วิธีดำเนินการ (เรียน)</p> <p>5.1 เรียนรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาชีพ (วิชาชีพพื้นฐาน) กับสถานศึกษา</p> <p>5.2 รายวิชาในหมวดวิชาชีพ (วิชาชีพเฉพาะหรือวิชาชีพเลือกภาคทฤษฎี) หมวดวิชาเลือกเสรี แล้วแต่ข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการว่าใครจะเป็นผู้สอน</p> <p>5.3 ฝึกปฏิบัติกับสถานประกอบการ</p> <p>6. กำหนดเวลาเรียนต่อสัปดาห์</p> <p>6.1 เรียนในสถานศึกษา (ในความดูแลของสถานศึกษา) 1-2 วัน</p> <p>6.2 ฝึกอาชีพในสถานประกอบการ 3-5 วัน</p>

ระบบปกติ	ระบบทวิภาคี
<p>7. วิธีเรียน</p> <p>7.1 เรียนแบบชั้นเรียน (เรียน + ขอบสอบเทียบความรู้ และ/หรือ ประสบการณ์ - ขอ โอนผลการเรียน) ทั้ง ภายในเวลาราชการปกติและภายนอกเวลาราชการ ปกติ</p> <p>7.2 เรียนทางไกล</p> <p>7.3 เรียนด้วยตนเอง</p> <p>7.4 เรียนแบบผสมผสาน (ชั้นเรียน+ทางไกล+ตนเอง)</p> <p>7.5 เรียนระยะสั้นหน่วยกิต (ชั้นเรียน+ทางไกล+ตนเอง)</p> <p>การประเมินผลการเรียน</p> <p>1. รายวิชา โครมงาน โครมการวิชาชีพ ครูผู้สอน หรือ อาจารย์ที่ปรึกษา โครมงานหรือโครมการวิชาชีพ เป็นผู้ ประเมิน</p> <p>2. การศึกษาระดับอุดมศึกษาและสถาบันศึกษาระดับอาชีวศึกษา ประเมิน ร่วมกัน</p> <p>3. หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลการเรียน</p> <p>4. วิธีการประเมินผลการเรียน: ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชา</p>	<p>7. วิธีเรียน</p> <p>รายวิชาที่เรียนกับสถานศึกษา</p> <p>7.1 เรียนแบบชั้นเรียน</p> <p>7.2 เรียนทางไกล</p> <p>7.3 เรียนด้วยตนเอง</p> <p>7.4 เรียนแบบผสมผสาน</p> <p>รายวิชาที่ฝึกอาชีพกับสถานประกอบการ สถานประกอบการ จะมอบหมายให้ผู้ควบคุมการฝึก และครูฝึก ทำหน้าที่ ควบคุมดูแล สอน และฝึก</p> <p>การประเมินผลการเรียน</p> <p>1. รายวิชาที่เรียนกับสถานศึกษา ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมิน หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลการเรียน</p> <p>2. รายวิชาที่ฝึกอาชีพกับสถานประกอบการ โครมงาน โครมการวิชาชีพ ครูฝึกเป็นผู้ประเมิน</p> <p>3. ผู้ควบคุมการฝึกเป็นผู้อนุมัติผลการเรียน</p> <p>4. วิธีการประเมินผลการเรียน</p> <p>4.1 ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชา</p> <p>4.2 ประเมินผลการเรียนเพื่อการจบหลักสูตรหรือการ สอบมาตรฐานฝีมือ โดยคณะกรรมการประเมินผล (กรรมการร่วมระหว่างสถานศึกษา และสถาน ประกอบการ)</p>

ระบบปกติ	ระบบทวิภาคี
<p>5. การให้ระดับผลการเรียน รายวิชาเป็นตัวเลข และตัวอักษร</p> <p>6. การจบหลักสูตร</p> <p>6.1 สอบได้ (ระดับผลการเรียนตั้งแต่ 1 ขึ้นไป) ในรายวิชาต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา</p> <p>6.2 ได้หน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้าง</p> <p>6.3 ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00</p> <p>7. หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลจบหลักสูตร</p> <p>8. เอกสารการศึกษาที่นักเรียนจะได้รับเมื่อเรียนจบหลักสูตร</p> <p>8.1 รบ. 1 ปวส.</p> <p>8.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง</p>	<p>5. การให้ระดับผลการเรียน รายวิชา เป็นตัวเลข และตัวอักษร มาตรฐานฝีมือ เป็นดี ผ่าน ไม่ผ่าน</p> <p>6. การจบหลักสูตร</p> <p>6.1 สอบได้ (ระดับผลการเรียนตั้งแต่ 1 ขึ้นไป) ในรายวิชาต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา</p> <p>6.2 ได้หน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้าง</p> <p>6.3 ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00</p> <p>6.4 ผ่านการประเมินการเข้าร่วมกิจกรรมตามที่สถานศึกษาและสถานประกอบการกำหนด</p> <p>6.5 สอบผ่านมาตรฐานฝีมือ</p> <p>7. หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลจบหลักสูตร</p> <p>8. เอกสารการศึกษาที่นักเรียนจะได้รับเมื่อเรียนจบหลักสูตร</p> <p>8.1 รบ. 1 ปวส.</p> <p>8.2 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง</p> <p>8.3 วุฒิบัตรของกรมอาชีวศึกษาและสถานประกอบการ (หรือสมาคมวิชาชีพ)</p> <p>8.4 หนังสือรับรองการดำเนินงานของสถานประกอบการ</p>

เอกสารประมุขสัมมนาผู้ช่วยผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา

แผนการเรียนแผนก วิชาช่างยนต์ (ทวิภาคี)

ระดับ ปวส.2540 หลักสูตร 2 ปีครึ่ง

รหัสวิชา	ภาคเรียนที่ 1	ท-ป-น	รหัสวิชา	ภาคเรียนที่ 2	ท-ป-น
	<u>หมวดวิชาพื้นฐาน</u>			<u>หมวดวิชาพื้นฐาน</u>	
3000-1100	ภาษาไทยเพื่อการอาชีพ 1	1-2-2	3000-1212	ภาษาอังกฤษเทคนิค 2	1-2-2
3000-1211	ภาษาอังกฤษเทคนิค 1	1-2-2	3000-1303	การพัฒนาประสบการณ์วิชาชีพ	2-0-2
	<u>หมวดวิชาชีพ</u>			<u>หมวดวิชาชีพ</u>	
	<u>วิชาชีพพื้นฐาน</u>			<u>วิชาชีพพื้นฐาน</u>	
3100-0101	กลศาสตร์วิศวกรรม 1	3-0-3	3100-0121	คอมพิวเตอร์และการใช้งาน	
3100-0109	ความแข็งแรงของวัสดุ 1	3-0-3	3100-0114	เทอร์โมไดนามิกส์ 1	
	<u>วิชาชีพเฉพาะ</u>			<u>วิชาชีพเฉพาะ</u>	
3101-2005	งานทดลองเครื่องกล	1-3-2	3101-2006	ส่งกำลังและเครื่องส่งยานยนต์	
3101-2001	เชื้อเพลิงและวัสดุหล่อลื่น	2-0-2	3101-2007	งานส่งกำลังและเครื่องส่งยานยนต์	
3101-2004	งานซ่อมเครื่องยนต์ (ประกอบการ)	*-*-2			
	<u>วิชาชีพเลือก</u>			<u>วิชาชีพเลือก</u>	
	<u>หมวดวิชาเลือกเสรี</u>				
3101-2101	เทคโนโลยียานยนต์สมัยใหม่	2-0-2	3101-2131	ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ (ประกอบการ)	
	รวม 20 คาบ/สัปดาห์	13-7-18		รวม 20 คาบ/สัปดาห์	10-10-18
	รวม	20-18		รวม	20-18

แผนการเรียนแผนก วิชาช่างยนต์ (ทวิภาคี)

ระดับ ปวส.2540 หลักสูตร 2 ปีครึ่ง

รหัสวิชา	ภาคเรียนที่ 3	ท-ป-น	รหัสวิชา	ภาคเรียนที่ 4	ท-ป-น
	<u>หมวดวิชาพื้นฐาน</u>			<u>หมวดวิชาพื้นฐาน</u>	
3000-1502	คณิตศาสตร์ 2	2-0-2	3000-1505	คณิตศาสตร์ 5	2-0-2
3000-1602	จิตวิทยาการทำงาน	3-0-3			
	<u>หมวดวิชาชีพ</u>			<u>หมวดวิชาชีพ</u>	
	<u>วิชาชีพพื้นฐาน</u>			<u>วิชาชีพพื้นฐาน</u>	
3100-0107	นิวแมติกส์และไฮดรอลิกส์ ก	2-3-3	3100-0103	กลศาสตร์ของไหล	3-0-3
	<u>วิชาเฉพาะ</u>			<u>วิชาเฉพาะ</u>	
3101-2010	การแก้ปัญหา งานช่างยนต์	0-6-2	3101-2002	เครื่องยนต์สันดาปภายใน 1	3-0-3
			3101-2008	ไฟฟ้ายานยนต์	2-0-2
			3101-2009	งานไฟฟ้ายานยนต์	0-6-2
	<u>วิชาชีพเลือก</u>			<u>วิชาชีพเลือก</u>	
3101-2132	ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 2 (ประกอบการ)	*-*-4	3101-2133	ปฏิบัติงานเทคนิคยานยนต์ 3	*-*-4
	<u>หมวดวิชาเลือกเสรี</u>			<u>หมวดวิชาเลือกเสรี</u>	
3000-1701	การเพิ่มผลผลิต	2-2-3	3101-2110	งานระบบฉีดเชื้อเพลิงแก๊สโซลีน	1-3-2
	รวม 20 คาบ/สัปดาห์	9-11-17		รวม 20 คาบ/สัปดาห์	11-9-18
	รวม	20-17		รวม	20-18

แผนการเรียนแผนก วิชาช่างยนต์ (ทวิภาคี)
ระดับ ปวส.2540 หลักสูตร 2 ปีครึ่ง

รหัสวิชา	ภาคเรียนที่ 5	ท-ป-น	รหัสวิชา	ภาคเรียนที่ 6	ท-ป-น
3000-1405	หมวดวิชาพื้นฐาน วิทยาศาสตร์ 5	2-2-3			
	หมวดวิชาชีพ วิชาชีพพื้นฐาน				
3101-2003	วิชาชีพเฉพาะ วิศวกรรมยานยนต์	3-0-3			
	วิชาเลือก				
3101-2134	ปฏิบัติการเทคนิคยานยนต์	*-*-4			
	ฝึกงาน โครงการ วิชาการวิชาชีพ				
3101-2902	โครงการ (ประกอบการ)	*-*-4			
	หมวดวิชาเลือกเสรี				
3000-1702	การบริหารงาน ISO 9000	1-2-2			
3101-2103	งานทดสอบปั๊มและหัวฉีด	0-6-2			
3101-2108	งานเกียร์อัตโนมัติ	1-3-2			
	รวม 20 คาบ/สัปดาห์	7-13-20		รวม คาบ/สัปดาห์	
	รวม	20-20		รวม	

ภาคผนวก ง

**กรอบการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ระบบทวิภาคี สาขาวิชาช่างยนต์**

ตารางที่ 3.1 กรอบตารางแสดงข้อมูลการสร้างเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี

สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

วัตถุประสงค์การประเมิน	ตัวแปร / ประเด็นที่ศึกษา	ผู้ให้ข้อมูล	ข้อมูลที่ต้องการ	เครื่องมือ	วิธีวิเคราะห์	เกณฑ์การประเมิน
1. ประเมินบริบท 1.1 ความพร้อมในการใช้หลักสูตร	1. การเตรียมความพร้อมในเรื่องบุคลากร วัสดุ-อุปกรณ์ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน, อาคารสถานที่ สถานประกอบการ งบประมาณ การจัดระบบบริหารงาน	- ผู้บริหาร - อาจารย์	- ระดับการปฏิบัติ	- แบบสอบถาม	- ฟังผล - ฟังที่ของแบบมาตรฐาน	- มีการปฏิบัติในระดับมาก
2. ประเมินปัจจัยเบื้องต้น 2.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	1. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ หลักสูตร 2. ความชัดเจนของการสะท้อนคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่ต้องการ 3. ความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 4. ความเหมาะสมกับสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยีและตลาดแรงงาน 5. ความเหมาะสมต่อการนำไปปฏิบัติ 6. ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และความต้องการของตลาดแรงงาน 7. การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ 8. การส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม 9. การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและศรัทธาในวิชาชีพ	- อาจารย์ - นักศึกษา - ผู้สำเร็จการศึกษา	- เอกสารหลักสูตร - ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่ม	- แบบสอบถาม	- วิเคราะห์เนื้อหา - ฟังผล - ฟังที่ของแบบมาตรฐาน	- มีความชัดเจนในระดับมาก - มีความสอดคล้องในระดับมาก - มีการส่งเสริมในระดับมาก

กรอบตารางแสดงข้อมูลการสร้างเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี

สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

วัตถุประสงค์การประเมิน	ตัวแปร / ประเด็นที่ศึกษา	ผู้ให้ข้อมูล	ข้อมูลที่ต้องการ	เครื่องมือ	วิธีวิเคราะห์	เกณฑ์การประเมิน
2.2 โครงสร้างหลักสูตร	1. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 2. ความเหมาะสมของการแบ่งองค์ประกอบหลักสูตรเป็นหมวดวิชา 3. ความเหมาะสมของการแบ่งจำนวนหน่วยกิต 4. ความเหมาะสมของสัดส่วนการแบ่งเนื้อหาในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติโดยรวมของหลักสูตร	- อาจารย์ - นักศึกษา - ผู้สำเร็จการศึกษา	- เอกสารหลักสูตร - ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 3 กลุ่ม	- แบบสอบถาม	- วิเคราะห์เนื้อหา - ค่าเฉลี่ย - ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	- มีความเหมาะสมในระดับมาก
2.3 เนื้อหาวิชา	1. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิต 3. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการจัดการเรียนการสอน 4. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาวิชากับการวัดและประเมินผล 5. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	- อาจารย์ - นักศึกษา - ผู้สำเร็จการศึกษา	- เอกสารหลักสูตร - ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 3 กลุ่ม	- การวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร - แบบสอบถาม	- วิเคราะห์เนื้อหา - ค่าเฉลี่ย - ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	- มีความสอดคล้องในระดับมาก - มีความเหมาะสมในระดับมาก

กรอบตารางแสดงข้อมูลการสร้างเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี

สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

วัตถุประสงค์การประเมิน	ตัวแปร / ประเด็นที่ศึกษา	ผู้ให้ข้อมูล	ข้อมูลที่ต้องการ	เครื่องมือ	วิธีวิเคราะห์	เกณฑ์การประเมิน
2.4 คุณลักษณะอาจารย์	1. ความเหมาะสมด้านคุณวุฒิ 2. ความเหมาะสมด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ 3. ความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพและการปฏิบัติตน	- อาจารย์ - นักศึกษา - ผู้สำเร็จการศึกษา	- ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 3 กลุ่ม	- แบบสอบถาม	- ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	- มีความเหมาะสมในระดับมาก
2.5 คุณลักษณะของนักศึกษา	1. ความเหมาะสมของเกณฑ์และระบบการคัดเลือกนักศึกษา 2. ความเหมาะสมด้านพื้นความรู้ 3. ความเหมาะสมด้านสติปัญญา	- อาจารย์ - นักศึกษา - ผู้สำเร็จการศึกษา	- ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 3 กลุ่ม	- แบบสอบถาม	- ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	- มีความเหมาะสมในระดับมาก
2.6 ส่วนประกอบอื่น ๆ	1. ความเพียงพอ 2. การมีคุณภาพ 3. ความสะดวกในการให้บริการ	- อาจารย์ - นักศึกษา - ผู้สำเร็จการศึกษา	- ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 3 กลุ่ม	- แบบสอบถาม	- ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	- มีความเหมาะสมในระดับมาก

กรอบตารางแสดงข้อมูลการสร้างเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี

สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

วัตถุประสงค์การประเมิน	ตัวแปร / ประเด็นที่ศึกษา	ผู้ให้ข้อมูล	ข้อมูลที่ต้องการ	เครื่องมือ	วิธีวิเคราะห์	เกณฑ์การประเมิน
3. ประเมินกระบวนการ 3.1 กระบวนการเรียน การสอน	1. ความสอดคล้องของการจัดการเรียนการสอนกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน 3. ความเหมาะสมของการใช้สื่อการสอน 4. ความครอบคลุมในการส่งเสริมความรู้ความสามารถ และทักษะด้านวิชาชีพ	- อาจารย์ - นักศึกษา - ผู้สำเร็จการศึกษา	- เอกสารหลักสูตร - ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 3 กลุ่ม - การสังเกต	- แบบสอบถาม	- วิเคราะห์เนื้อหา - ฟังนียบ - ส่วนที่ตรงตามมาตรฐาน	- มีความสอดคล้องในระดับมาก - มีความเหมาะสมในระดับมาก - มีความครอบคลุมในระดับมาก
3.2 กระบวนการวัดและ ประเมินผล	1. ความชัดเจนของมาตรฐานการวัดและประเมินผลทางการศึกษา 2. ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลทางการศึกษาทั้งจุดมุ่งหมายหลักสูตร 3. ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลทางการศึกษากับวัตถุประสงค์ของรายวิชา	- อาจารย์ - นักศึกษา - ผู้สำเร็จการศึกษา	- ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 3 กลุ่ม	- แบบสอบถาม	- ฟังนียบ - ส่วนที่ตรงตามมาตรฐาน	- มีความชัดเจนในระดับมาก - มีความสอดคล้องในระดับมาก

กรอบตารางแสดงข้อมูลการสร้างเครื่องมือและเกณฑ์การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ระบบทวิภาคี

สาขาวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

วัตถุประสงค์การประเมิน	ตัวแปร / ประเด็นที่ศึกษา	ผู้ให้ข้อมูล	ข้อมูลที่ต้องการ	เครื่องมือ	วิธีวิเคราะห์	เกณฑ์การประเมิน
3.3 การบริหารหลักสูตร	1. ความเหมาะสมของการวางแผนงานด้านวิชาการ 2. ความเหมาะสมของการจัดตารางสอน 3. ความเหมาะสมด้านการจัดอาจารย์เข้าสอน 4. ความเหมาะสมด้านการนิเทศการสอน 5. การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ 6. การส่งเสริมการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอน	- อาจารย์ - ผู้บริหาร	- ความคิดเห็นของ ผู้สอนแบบสอบถาม ทั้ง 3 กลุ่ม	- แบบสอบถาม	- ค่าเฉลี่ย - ค่าร้อยละ มหรรฐาน	- มีความ เหมาะสม ในระดับมาก - มีการส่งเสริม ในระดับมาก
4. ประเมินผลผลิต 4.1 คุณลักษณะของ ผู้สำเร็จการศึกษา	1. ความเหมาะสมของความรู้ความสามารถด้านวิชาการและการ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ 2. ความเหมาะสมด้านของความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพ 3. ความเหมาะสมด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบ ภาวะ ผู้นำและการยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น 4. ความสามารถในการปฏิบัติงาน 5. ความสอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาคตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	- อาจารย์ - ครูฝึก - นายจ้าง / หัวหน้างาน / เจ้าของสถาน ประกอบการ	- ความคิดเห็นของ อาจารย์ - ความคิดเห็นของ ครูฝึก - ความคิดเห็นของ นายจ้าง / หัวหน้างาน/ เจ้าของสถาน ประกอบการ	- แบบสอบถาม	- ค่าเฉลี่ย - ค่าร้อยละ มหรรฐาน	- มีความ เหมาะสมใน ระดับมาก - มีความสอดคล้อง ในระดับ มาก

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสุพัตรา สุขสันต์
วัน เดือน ปีเกิด	18 พฤษภาคม 2507
สถานที่เกิด	อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต (คณิตศาสตร์) สถาบันราชภัฏเชียงราย พ.ศ.2529
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7